

STAR WARS

ASCENSIUNEA ȘI CĂDEREA LUI
DARTH VADER

RYDER WINDHAM

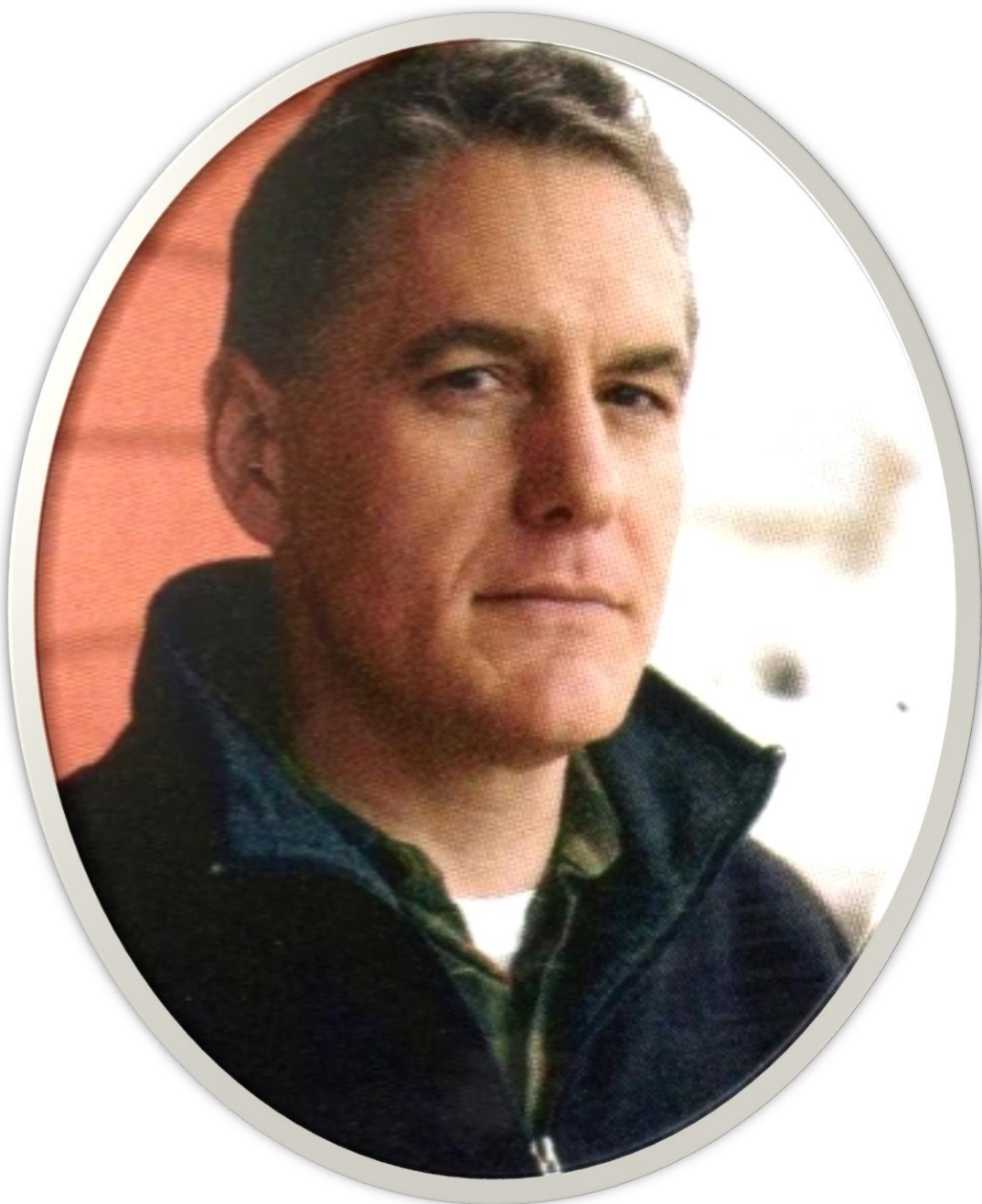
RYDER WINDHAM



ASCENSIUNEA ȘI CĂDEREA LUI DARTH VADER

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
The Rise and Fall of Darth Vader
2007



Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.



...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Prolog

Darth Vader, Lordul Întunecat Sith, visa.

În visul său, își vedea propria siluetă întunecată stând pe terasa deschisă care era suspendată de zidul exterior curbat al Castelului Bast, fortăreața sa privată de pe planeta Vjun. O ploaie acidă și înghețată îi lovea casca, iar vânturile puternice îi fâlfâiau mantia neagră cu o furie incredibilă, ca și cum vremea însăși făcea tot posibilul să îl ucidă, împreună cu orice altceva care încerca să trăiască pe acea lume aridă. Și totuși, Vader se simțea mai viu decât se simțise de ani de zile.

Întorcându-se de la balcon, intră pe o ușă boltită, lăsând o dâră de urme de cizme umede pe podeaua coridorului. Pereții erau căptușite cu guri de încălzire automate care îi uscau hainele în timp ce se îndrepta spre observatorul slab luminat. Deși puțini călcaseră vreodată în interiorul fortăreței sale, nu fu surprins să îl găsească pe tânărul care se afla în centrul camerei cu tavanul bombat.

Tânărul era Luke Skywalker.

Îmbrăcat în haine negre mulate, Luke era cu spatele la Vader în timp ce examina o hartă stelară tridimensională care era suspendată în aer deasupra holoproietorului. Vader recunoscuse harta ca fiind sectorul Coruscant. Brațele lui Luke atârnavă în lateral, iar Vader observă că mâna dreaptă a lui Luke, îmbrăcată într-o mănușă neagră, aproape că atinge sabia de lumină prinsă la centura sa.

O sabie nouă, gândi Vader. Și o mână nouă.

Tăcut ca o umbră, Vader înaintă în cameră. Fără să arate că l-a auzit, Luke își ridică brațul drept în câmpul stelar holografic. Își mișcă degetele cibernetice prin globul mic și strălucitor care reprezenta planeta Coruscant.

— Împăratul a murit, spuse Luke cu voce joasă. Tot ce a fost al lui este acum al tău.

— Nu, fiul meu, spuse Vader. Galaxia este *a noastră*.

Luke aprobă din cap și zâmbi. Vader era încă față în față cu Luke când o voce joasă și familiară murmură pe neașteptate din spate:

— Greșiți... amândoi.

Era vocea Împăratului Palpatine. Vader văzu expresia lui Luke devenind tensionată, dar nu se întoarse să se confrunte cu Împăratul. Apoi Împăratul începu să râdă. Un inel de foc izbucni din podea, înconjurându-l pe Vader și tăindu-i calea spre Luke. Ascultând chicoteala Stăpânului său, Vader își coborî capul mascat și gândi: *De ce nu mori?*

Râsul continuă.

— Nu se poate să fie în viață! spuse Luke. Tată, ajută-mă!

În jurul lui Vader, focul începu să ardă spre interior, apropiindu-se tot mai mult de corpul său. În spatele căștii, Vader încercă să șteargă râsul oribil. *De ce nu vrei să mori odată?*

Dar râsul nu se opri. Vader încercă să ajungă la propria sabie, dar brațul său se simți brusc ca și cum era făcut din piatră solidă. Flăcările îi lingeau acum mantia și cizmele. Împăratul râdea și mai tare, iar Luke începu să țipe.

Vader își închise ochii. Simțea miros de circuite topite și de carne arsă.

DE CE NU VREI SĂ...?!

Și apoi se trezi.

Ochii lui Darth Vader se deschiseră brusc. Așezat în camera sa de meditație presurizată la bordul Super Distrugătorului personal, *Executorul*, primul său gând fu: *Jedii nu au coșmaruri*. Acest gând îl surprinse aproape la fel de mult ca și intensitatea imaginilor din Castelul Bast.

Trecuseră mai bine de două decenii de când se despărțise de Ordinul Jedi pentru a deveni Lord Sith și, în toți acești ani, nu se gândise niciodată dacă Jedii au coșmaruri – sau vise măcar. Nu de la sfârșitul Războiului Clonelor.

Poate că a fost o premoniție, gândi Vader, în timp ce o venă pulsa pe tâmpla stângă a capului său gol și oribil de cicatrizat. Respinse rapid acea idee. Recunoștea o premoniție atunci când o avea, știa că era mai mult decât un simplu truc al imaginației amestecat cu dorințele subconștiente. Viziunea fortăreței sale fusese cu totul altceva.

Poate un avertisment, dar de la cine? Vader se gândi la posibilitatea ca viziunea să-i fi fost plantată în minte de un telepat priceput. Ideea că ar fi putut fi violat îl înfurie, iar furia îl deschise către partea întunecată a Forței. Închizându-și ochii, se întinse cu Forța și căută semne de trasee de energie psihică care ar putea duce la un invadator telepatic. Nu găsi nimic, nicio urmă...

Dar Împăratul nu ar fi lăsat nicio urmă.

Vader făcu o grimasă. Trecuse un an de la ultima sa întâlnire cu Luke Skywalker în Orașul Norilor, unde îi dezvăluise lui Luke identitatea sa și îi spusese că destinul său era să-l distrugă pe Împărat. Vader bănuia că Împăratul știa de acea trădare, căci Împăratul știa totul până la urmă. Dar chiar dacă Împăratul ar fi fost la curent cu tot ce se întâmplase, Vader era sigur că nu s-ar fi simțit amenințat. Împăratul era pur și simplu prea puternic. Și totuși, cumva, Vader simțea că Împăratul nu avea nimic de-a face cu ciudata lui viziune cu Castelul Bast.

Să fi fost oare doar un vis? Vader nu era sigur. După atâția ani fără să ele, uitase cum erau visele.

Deasupra capului său palid, un braț robotizat retractabil îi ținea casca aproape de tavanul sferic al camerei. Niște servomotoare dedicate coborâră casca pe capul lui și blocară sigiliul ermetic al gulerului său. În timp ce plămânii săi avariați expirau prin sistemul de susținere a vieții al costumului său blindat, un șuierat adânc fu emis de ventilația respiratorie triumfiară.

Jumătatea superioară a camerei de meditație se ridică, expunându-l pe Vader ca un pistil negru în centrul unei flori mecanice albe. Scaunul său se roti, permițându-i să se confrunte cu un ecran larg de vizualizare, care se aprinse pentru a afișa imaginea Amiralului Piett de pe puntea *Executorului*.

— Raport de situație, spuse Vader.

— *Executorul* este pregătit să părăsească orbita Coruscantului, răspunse Piett, stând în poziție de drepti în uniforma sa gri. Deși vocea îi era alertă, ochii lui păreau obosiți de la privitul ecranelor senzorilor și a monitoarelor de navigație. Aștept ordinul dumneavoastră.

— Stabilește cursul spre sistemul Endor, spuse Vader.

— Cum doriți, my Lord.

Imaginea lui Piett dispăru de pe ecranul de vizualizare.

Cu siguranță nu a fost un vis, se convinse Vader fără dificultate. *Visele sunt pentru formele de viață patetice. Își privi fix propria reflecție pe suprafața ecranului de vizualizare. Eu sunt coșmarul.*

Cu un gest imperceptibil, resetă ecranul de vizualizare pentru a afișa câmpul stelar care se afla chiar în fața *Executorului*. În timp ce privea stelele îndepărtate de pe ecran, o amintire adânc îngropată își făcu loc în conștiința sa. Era amintirea unei dorințe – dorința de a vizita fiecare stea din galaxie. Dar acea dorință, și visele care o însoțeau, aparținuseră altcuiva, unui copil care trăise cu mult timp în urmă și care nu mai exista. Acelea fuseseră visele unui băiat pe nume Anakin Skywalker.

Capitolul 1

Anakin Skywalker visa.

În vis, era un băiat mai în vârstă, dar încă la câțiva ani distanță de maturitate.

Se afla în carlinga deschisă a unui mic vehicul de transport cu repulsor, zburând peste un teren stâncos la o viteză incredibil de mare. Două cabluri puternice erau fixate la o pereche paralelă de motoare lungi în fața vehiculului, iar spațiul dintre motoare era acoperit de un arc de energie care sfârâia. Anakin nu mai văzuse niciodată o astfel de invenție ciudată, dar știa cumva cum să o manevreze. În timp ce apăsa pe o manetă de accelerație și plonja într-o râpă cu pereți înalți, își dădu seama: *Sunt pilot!*

Și nu era singur. Mai multe vehicule similare virară prin râpă în fața lui, iar zgomotul motoarelor lor, care răsuna pe pereții stâncoși, era aproape asurzitor.

Este o cursă!

Cu o precizie neînfricată, Anakin accelerează și trecu pe lângă celelalte vehicule. Cu colțul ochilor, își zări pentru câteva clipe concurența. Cei mai mulți erau extraterestri pe care nu-i mai văzuse niciodată, dar toți aveau expresii alerte, hotărâte și degete agile. Anakin mai visase la alte lumi, dar niciodată la un loc ca acesta. Ieșind din râpă, Anakin îi conduse pe ceilalți concurenți pe o întindere largă de câmpie deșertică. Sorii gemeni străluceau pe cer, înfierbântând nisipul tare, astfel încât căldura care se ridica strălucea în aer și făcea ca formațiunile stâncoase îndepărtate să pară că plutesc deasupra suprafeței planetare. În depărtare, zări o arenă imensă, deschisă, care era înconjurată de tribune aglomerate și de turnuri cu cupole în vârf. Știa că linia de sosire se afla în acea arenă. Strângând mai tare comenzile, gândi: *Voi câștiga!*

Dintr-o dată, motorul stâng începu să tremure, zdruncinând violent cablul care îl lega de vehicul. Anakin se strădui să-și mențină controlul când motorul său drept scoase un vuiet puternic, apoi ambele motoare începură să se îndrepte spre sol.

Anakin se contorsionă în cabina de pilotaj și strigă:

— NU!

— E în regulă, Ani, spuse vocea mamei sale.

Și atunci Anakin Skywalker se trezi.

Senzația de cutremur și vuietul puternic al unui motor continuă în timp ce Anakin deschidea ochii. Era ghemuit lângă mama sa pe o bancă de metal dură din compartimentul de marfă al unui cargobot spațial, care era separat de sala motoarelor zgomotoase printr-o încrucișare de bare metalice. În cala de marfă erau înghesuite alte treizeci de ființe, atât extraterestri cât și oameni; cei care nu aveau un loc pe una dintre cele patru bănci lungi stăteau în picioare sau se ghemuiau pe podeaua murdară.

Anakin își ridică privirea spre fața palidă și având o grimasă a mamei sale și spuse:

— Aterizăm?

— Se pare că da, răspunse Shmi Skywalker cu un zâmbet. Îi dădu ușor părul blond de pe frunte și se uită în ochii lui albaștri. Ai avut un vis urât?

Anakin se gândi o clipă, apoi spuse:

— Nu prea rău. Și-ar fi dorit ca magazia de marfă să aibă un fel de fereastră, sau chiar un mic ecran de vizualizare, ca să poată vedea ce se întâmplă afară. Știi deja unde mergem?

— Nu încă.

Înainte să urce la bordul cargobotului, un membru al echipajului le explicase că numai pasagerii care plăteau aveau voie să își cunoască destinația în avans, iar toți ceilalți – din motive de securitate – trebuiau doar să aștepte. Shmi sperase să-l facă pe Anakin să se simtă mai bine în legătură cu situația, amintindu-i că ei îi plăceau întotdeauna surprizele, dar el o simțea că era speriată.

Îi luă mânuța lui mică în mână ei și îi spuse:

— Ține-te bine.

Când cargobotul încetă să se mai clatine și vuietul motorului începu să se stingă, ocupanții calei de marfă se mișcară de pe scaune și se ridicară de pe podea. Stând lângă mama lui în timp ce ea își puneă pe spate sacul zdrențaros care conținea puținele lor lucruri, Anakin își dori să fie mai înalt, ca să nu se simtă atât de strivit între toate acele corpuri de adulți. De asemenea, își dori și puțin aer proaspăt, deoarece singurul aparat de reîmprospătare din cală era înfundat și toată lumea, inclusiv el însuși, mirosea îngrozitor. Așteptau de câteva minute pentru ca trapa de ieșire să se deschidă, când Shmi se uită la Anakin și spuse:

— Vrei să te car?

Picioarele lui Anakin nu erau obosite, dar aprobă din cap. Mișcându-se cu grijă pentru a evita să se lovească de cei din jur, Shmi își ridică fiul și îl ținu strâns la pieptul ei. În timp ce el își înfășura brațele mici în jurul gâtului ei, spuse:

— Mulțumesc.

— Te faci mare, îi spuse ea. Nu va trece mult timp până când mă vei purta pe mine în brațe.

— Serios?

Shmi râse.

— Nu-ți face griji, nu o să crești atât de repede.

O femeie mai în vârstă care stătea în spatele lui Shmi îi zâmbi lui Anakin și îl întrebă:

— Câți ani ai?

Anakin îi zâmbi înapoi și ridică trei degete. De fapt, nu era sigur că avea trei ani, dar nu voia să recunoască faptul că nu știa.

Trapa se deschise în cele din urmă și compartimentul fu instantaneu inundat de o rafală de aer cald și uscat. Chiar și cei care erau nerăbdători să părăsească spațiul îngust din cală deveniră brusc reticenți să coboare pe rampa care ducea afară.

Căldura îi aminti lui Anakin de visul său. Apropiindu-și buzele de urechea mamei sale, șopti:

— Sori gemeni.

Înainte ca Shmi să poată întreba despre ce vorbea, o voce strigă de jos:

— Haideți, mișcați-vă afară!

Lumea se înșiră să iasă din cargobot. Se treziră pe o întindere de pământ nisipos, în apropierea unui grup de structuri joase și în formă de domuri. Traficul aerian indica faptul că aterizaseră la periferia unui port spațial destul de aglomerat.

Câțiva pietoni erau vizibili în depărtare, mișcându-se încet și ținându-se la umbra clădirilor fără ferestre, în încercarea de a evita căldura sufocantă.

— Bine ați revenit pe Mos Espa, Mărită Gardulla, urlă o voce groasă în Huttă.

Anakin, încă purtat în brațe de mama sa, întoarse capul pentru a vedea că vorbitorul era un mascul Rodian cu pielea verde, care se afla la baza rampei care se întindea de la trapa principală a cargobotului. În timp ce Rodianul făcea o plecăciune, Hutta Gardulla, extraterestra masivă cu aspect de melc care închiriasse nava, coborî pe o sanie cu repulsor care alunecă pe rampa trapei principale a cargobotului. Gardulla începu imediat să le dea ordine însoțitorilor ei. Anakin cunoștea destul din limba Huttă pentru a înțelege că Gardulla era nerăbdătoare să vadă ceva numit *Curse de Atașe*.

Shmi îl așează pe Anakin pe pământ. El privi cerul și spuse:

— Vezi, mamă? Ți-am spus eu.

Shmi îi urmări privirea spre cei doi sori de deasupra capului și atunci înțelese ce spusese el cu câteva clipe mai devreme.

— Sori gemeni. Da, înțeleg.

Anakin coia să-i povestească mamei sale despre visul pe care îl avusese, dar fură nevoiți să păstreze tăcerea când unul dintre însoțitorii Gardullei, un Anx cu gât lung, începu să latre instrucțiuni. Anxul arătă spre Anakin, Shmi și alte șase persoane și spuse:

— Veți împărți locuința la proprietatea Gardullei, aici, în Mos Epsa. Înainte să fiți escortați acolo, fiți conștienți că transmițătoarele implantate în voi au fost setate pentru...

Anakin se întreba dacă *locuință* însemna mai mult de o cameră, când Anxul fu întrerupt de zgomotul puternic al unui pistol blaster care părea să vină dinspre clădirile din apropiere. La auzul împușcăturii, Anakin rămase nemișcat, în timp ce toți ceilalți din apropierea cargobotului tresăriră, se feriră sau se aruncară pentru a se adăposti în spatele celor câteva containere de marfă care fuseseră deja scoase de pe navă. Shmi își aruncă trupul protector în fața fiului ei, dar acesta împinse din brațe, îndepărtându-se de ea pentru a putea vedea ce se întâmpla.

Un umanoid reptilian ieși în viteză de pe o alee dintre două clădiri în formă de dom și alergă spre cargobot. Pe măsură ce se apropia, Anakin văzu că era un Arcona slab, cu un cap în formă de nicovală și ochi limpezi, ca de marmură. Un lanț metalic lung și rupt era fixat de glezna dreaptă a extraterestrului, scoțând un sunet zornăitor în timp ce biciuia în spatele picioarelor sale care alergau. O clipă mai târziu, doi bărbați înarmați cu blastere săriră de pe alee, iar Anakin își dădu seama că Arcona fugea pentru a-și salva viața. Văzându-i pe bărbații cu blastere pe punctul de a trage în direcția cargobotului, însoțitorul Anx al Gardullei urlă în Huttă:

— Nu trageți, proștilor! Apoi îndreptă un deget lung și ascuțit spre Arcona care fugea și strigă către gărzile Gardullei: Opriți-!!

Gărzile se împrăștiară rapid. Fără să-și întrerupă ritmul, Arcona dădu un gardian la o parte cu cotul și se feri de un altul. Anakin putu vedea că Arcona încerca să scape de urmăritori, dar nu avea nicio idee unde încerca să se ducă. Cu excepția unor dune joase, terenul din jur era aproape în întregime plat, fără alte nave sau vehicule la vedere.

Nu are unde să se ascundă, gândi Anakin.

Ochii speriați ai fugarului Arcona se îndreptară spre Anakin, iar băiatul îi

susținu privirea. Lui Anakin îi părea rău pentru el și ar fi vrut să-l poată ajuta. Apoi, una dintre gărzile Gardullei se năpusti în față și Arcona sprintă, trecând pe lângă Anakin și ceilalți. Se afla la aproximativ doi metri de Anakin când corpul său izbucni într-o mică explozie.

Anakin clipi în timp ce rămășițele extraterestrului căzură la pământ. Se întoarse repede să se uite la cei doi bărbați care îl alergaseră pe Arcona pe după clădiri. Niciunul dintre ei nu trăsese cu blasterul. Anakin fusese suficient de atent pentru a-și da seama că Arcona nu fusese împușcat și că un dispozitiv exploziv detonase în interiorul său.

Shmi îl trase pe Anakin lângă ea și îi spuse:

— Uită-te în altă parte, Ani.

Anakin o ignoră și își ținu ochii ațintiți asupra a ceea ce rămăsese din Arcona. Câteva gărzi și însoțitorul Anx se apropiară pentru a inspecta mizeria care ardea. Observându-l pe Anakin, Anxul își întoarse bărbia lungă și ascuțită spre băiat și spuse:

— Asta li se întâmplă sclavilor care încearcă să evadeze pe Tatooine.

Anakin simți cum gâtul îi devine dureros de uscat. Indiferent cât de des îi amintea mama lui că în galaxie existau ființe mai puțin norocoase, nu putea nega faptul că amândoi erau sclavi – proprietatea Huttei Gardulla.

Tatooine, gândi Anakin. Bun venit pe Tatooine.

Capitolul 2

Sclavia era ilegală în tot spațiul Republicii, dar planeta Tatooine se afla în Teritoriile de pe Inelul Exterior al galaxiei, unde legile Republicii se aplicau rareori.

Shmi Skywalker fusese sclavă aproape toată viața ei, de când pirații spațiali îi capturaseră familia în timpul unei călătorii. Despărțită de părinții ei de la o vârstă fragedă, își schimbase proprietarii de multe ori. Un fost stăpân, Pi-Lippa, fusese bun și o învățase pe Shmi abilități tehnice valoroase. Deși Pi-Lippa plănuiase să o elibereze pe Shmi, aceasta murise înainte să o facă, iar Shmi deveni în schimb proprietatea uneia dintre rudele lui Pi-Lippa, care nu dorise să o elibereze.

Înainte să ajungă în proprietatea Gardullei, Shmi îl născuse pe Anakin. Nu-și putea explica concepția lui Anakin – nu existase niciun tată – dar îl acceptă ca fiind cel mai mare dar pe care l-ar fi putut primi vreodată.

În lunile care urmară sosirii sale pe Tatooine, Anakin își ținu ochii și urechile deschise. Trase cu urechea la conversațiile dintre însoțitorii Gardullei, la gărzi și la alți sclavi și urmări cu atenție când mecanicii și tehnicienii veneau să repare sau să înlocuiască mașinăriile murdare de nisip. Voia să învețe tot ce putea despre lumea deșertică, despre locuitorii și tehnologiile lor, deoarece credea că aceste cunoștințe ar putea fi singura cale prin care el și mama sa își vor găsi vreodată libertatea.

Așa că aflase despre primii coloniști de pe Tatooine – minerii a căror căutare de minerale valoroase se soldase cu o dezamăgire astronomică și costisitoare. Unii dintre mineri aleseseră să rămână pe lumea deșertică, în timp ce alții rămăseseră pur și simplu blocați. Una dintre primele așezări umane fusese într-un loc numit *Fortul Tusken*, care fusese atacat de indigenii umanoizi nomazi de pe Tatooine – Oamenii Nisipurilor, care deveniseră ulterior cunoscuți sub numele de Bandiți Tuskeni. Preferând armele tradiționale formate din bâte și topoare, Oamenii Nisipurilor purtau măști care le ascundeau capul și pelerine grele care îi protejau de intemperii și îi ajutau să se integreze în peisaj. Oamenii Nisipurilor nu se adaptaseră niciodată la contactul cu coloniștii și aveau reputația de a fi pe cât de feroce, pe atât de misterioși.

Anakin nu-i văzuse încă, dar i se spusese că urletele lor erau cele pe care le auzea uneori după ce se lăsa întunericul. I se păreau înfiorătoare.

Ceilalți nativi importanți de pe Tatooine erau Jawa, ființe minuscule cu ochi strălucitori care adaptaseră vehiculele uriașe abandonate de mineri pentru a căuta în deșert orice resturi de metal sau bucățică de vechituri pe care le puteau transforma în bunuri de vânzare sau pentru comerț. Deși Jawa erau aproape la fel de urât mirositori ca un răcitor defunct, Anakin aștepta cu nerăbdare vizitele lor la moșia Gardullei, pentru că învăța foarte multe privindu-i cum lucrează.

Spre uimirea celorlalți sclavi și a câtorva însoțitori, Anakin își câștigă rapid reputația de a fi capabil să repare aparatele casnice aruncate la gunoi.

În ceea ce o privea pe Gardulla, Anakin aflase că aceasta concura cu un Hutt și mai mare, pe nume Jabba, pentru controlul diferitelor afaceri de pe Tatooine. De asemenea, Anakin descoperise că Gardulla îi dădea pe cei pe care nu-i plăcea ca hrană unui dragon krayt monstruos pe care îl ținea într-o groapă de sub palatul ei ca

o fortăreață din Mos Espa și că era dependentă de pariurile la Cursele de Atașe. Anakin nu se grăbea să întâlnească dragonul krayt, dar era intrigat de tot ce auzise despre acest sport periculos, de mare viteză, care implica o pereche de motoare repulsorlift legate de un vehicul cu cabină deschisă. Prima dată când îi auzi pe doi dintre însoțitorii Gardullei discutând despre designul unui ataș de curse pe care îl văzuseră, își aminti de visul pe care îl avusese chiar înainte să ajungă pe Tatooine. Potrivit însoțitorilor, cursele erau cea mai mare atracție din Mos Espa și atrăgeau mulțimi din toată galaxia.

Anakin se întrebă dacă va ajunge vreodată să vadă o Cursă de Atașe.

La câteva luni de la sosirea în Mos Espa, Anakin ajuta un mecanic droid de ultimă generație să repare un vaporizator portabil lângă intrarea principală a domeniului, când un Toydarian înaripat, cu burta umflată și cu un nas flexibil ca o trompă, intră în curte. Văzându-l pe băiat, Toydarianul se opri, plutind în aer, și examinează munca băiatului. Vorbind în Huttă, Toydarianul spuse cu o voce joasă și șuierătoare:

— Ai pus pompa de apă în direcția greșită.

Lui Anakin i se spusese să nu vorbească cu străinii, dar răspunse prudent:

— Am potrivit-o. Văzând că Toydarianul părea cu adevărat interesat, demonstrează mecanismul pompei și adăugă: Am făcut-o să funcționeze mai bine.

Toydarianul făcu ochii mari când privi funcționarea fluidă a pompei.

— Hmm... cine ți-a arătat cum să o aranjezi?

— Nimeni, spuse Anakin. Mama lui îi spusese să nu se laude, dar nu se putea abține să nu se simtă mândru. Pur și simplu... mi-am dat seama. Și mama mea știe să repare lucruri.

— Chiar așa? Toydarianul coborî prin aer pentru a examina mai atent unitatea. Nu te descurci rău cu mâinile, puștiule, spuse el. Nu e rău deloc.

Anakin își înclină ușor capul și spuse:

— Mulțumesc, domnule.

— Am o întâlnire cu Gardulla, spuse Toydarianul. Apoi făcu cu ochiul, își frecă degetele cu gheare și adăugă: O chestiune de bani!

Anakin nu știa ce să răspundă la asta, dar chiar atunci, Gardulla însăși își arată corpul voluminos în intrare și spuse:

— Ești gata să plătești, Watto?

— Poate, spuse Toydarianul în timp ce plutea spre Gardulla. Dar următoarea cursă este mâine, iar eu am o idee pentru un alt pariu...

Anakin îl privi pe Toydarian urmând-o pe Gardulla în clădirea principală, apoi se întoarse să lucreze la vaporizator.

Gardulla pierdu pariul cu Watto, iar două zile mai târziu, Anakin și Shmi aveau un nou proprietar.

Când Watto nu juca la pariuri, conducea una dintre cele mai de succes reprezentanțe de piese de schimb din Mos Espa. Avea nevoie de cineva cu aptitudinile mecanice ale lui Anakin și avea o mulțime de treabă și pentru Shmi. Atât mama, cât și fiul îi erau recunoscători lui Watto pentru că îi ținea împreună și, după ce împărțiseră o cameră murdară și fetidă cu alți șase sclavi pe moșia Gardullei, fuseseră uimiți să afle că vor avea o întreagă cocioabă numai pentru ei în sectorul sclavilor, la periferia orașului Mos Espa. Watto credea că ar trebui să se simtă recunoscători și le spuse clar că, dacă nu vor face ceea ce le spunea, va umple

cocioaba până la refuz cu alți sclavi.

Pe măsură ce zilele se transformau în săptămâni, iar lunile în ani, Anakin profită din plin de timpul său, învățând tot ce putea despre tehnologie și călătoria interstelară. Îi studia pe extratereștii care treceau prin Mos Espa și ajunsese să-i cunoască pe nume pe negustorii locali. Stând în cabinele de pilotaj ale navelor stelare uzate, învăța să recunoască comenzile pentru propulsoare, stabilizatoare și repulsoare. Urmărind alți mecanici și droizi de reparații, deveni expert în repararea atașelor de curse la atelierul lui Watto.

La vârsta de șapte ani, începu să recupereze în secret bucăți și piese pentru a restaura un ataș de curse și o pereche de motoare Radon-Ulzer 620C pe care spera să le transforme în propriul său vehicul de curse. Ținu acest proiect la adăpostul unei prelate vechi, într-o zonă a gropii comune de gunoi din spatele locuinței sclavilor, unde Watto nu se aventura niciodată, și făcu în mod deliberat vehiculul să arate ca și cum nu ar fi mers niciodată. Dacă Watto ar fi aflat vreodată despre el, l-ar fi respins ca pe un proiect copilăresc.

Watto îl surprinse pe Anakin când făcea o tură de probă cu un ataș de curse recondiționat prin cimitirul de vechituri, dar furia Toydarianului se stinse când își dădu seama cât de bine mânua băiatul vehiculul. La fel ca Gardulla, Watto era dependent de jocurile de noroc la Cursele de Atașe și abia îi venea să creadă că avea norocul de a deține un sclav care putea genera venituri la curse. În ciuda vârstei și a speciei lui Anakin, fu testat și deveni curând calificat pentru a pilota atașe de curse. Spre groaza mamei sale, începu să concureze în cele din urmă, sponsorizat de Watto.

Watto nu înceta niciodată să amenințe că va cumpăra mai mulți sclavi, dar Anakin și mama sa continuară să aibă cocioaba pentru ei. Watto chiar îi dădu lui Shmi un aeromagnificator pe care îl putea folosi pentru a curăța dispozitivele de memorie ale computerelor, permițându-i să obțină un venit modest. În ciuda acestor avantaje, Anakin nu renunță la visele sale de libertate. Începu să se gândească să facă un fel de scanner pentru a localiza transmitătorul implantat în corpul său, chiar dacă nu era sigur cum putea fi dezactivat sau îndepărtat un astfel de transmitător.

La un moment dat, în timp ce asculta vorbindu-se despre lumi îndepărtate, află de Cavalerii Jedi, puternicii pacificatori ai Republicii Galactice, care foloseau săbii de lumină: o armă de mână care emitea un fascicul letal. În ciuda cunoștințelor sale limitate despre Jedi, uneori visa să devină unul dintre ei. Anakin se întreba dacă vreun Jedi auzise vreodată de Tatooine sau dacă se născuse vreunul în sclavie.

La vârsta de nouă ani, se resemnase cu faptul că nu va părăsi Tatooine prea curând. Cu toate acestea, în fiecare seară, întins în întunericul camerei sale mici, plină de diverse dispozitive și proiecte științifice, își făcea un jurământ: *Nu voi fi sclav pentru totdeauna.*

Capitolul 3

— Cum merge atașul tău de curse, Ani? îl întrebă prietenul său Kitster în timp ce pășea peste o turbină ruginită de speeder din cimitirul de vechituri al lui Watto.

Anakin îi aruncă o privire speriată băiatului cu părul negru.

— Vorbește mai încet! spuse Anakin cu voce joasă. Vrei să afle Watto?

Kitster își coborâ propria voce și spuse:

— Scuze, am uitat. De cât timp lucrezi la el?

— Aproape doi ani, recunoscui Anakin în timp ce ridica o garnitură uzată.

— Chiar crezi că va zbura?

— Dacă mai fac rost de câteva piese, sigur că va zbura, spuse Anakin, aruncând garnitura la o parte. Problema este că, dacă îl voi face să zboare, Watto va ști că îl am și atunci o să vrea să mi-l ia. Va trebui să păstrez secretul și să continui să pilotez atașele lui de doi bani.

— Mi-ar plăcea să încerc să pilotez un ataș într-o bună zi, spuse Kitster cu nostalgie.

— Poate că o vei face.

Anakin nu voia să-i rănească sentimentele lui Kitster, dar știa că prietenul său nu ar fi rezistat nici cinci secunde într-o cursă de atașe. Operarea unui ataș de curse necesita reflexe incredibil de rapide, competiția era acerbă, iar Anakin – din câte se știa – era singurul om care pilotase vreodată unul și supraviețuise. În ciuda acestei realizări, Anakin știa că va trebui să facă mai mult pentru a-l mulțumi pe Watto. În cele mai mult de o jumătate de duzină de curse la care participase până atunci, se prăbușise de două ori și nu reușise să termine nici măcar o dată. Cea mai mare provocare pe care o avusese fusese să se descurce cu Sebulba, Dugul ticălos, cu picioare strâmbe și antagonist, care câștiga des și trișa aproape constant. Sebulba nu ezita niciodată să forțeze concurenții să iasă de pe traseu și făcuse să se prăbușească mai mult de o duzină de piloți numai în ultimul an.

Dacă nu ar fi fost trișorul ăla, aș fi câștigat până acum! gândi Anakin.

— Crezi că vei câștiga următoarea cursă? întrebă Kitster.

Anakin ridică din umeri.

— M-aș mulțumit să ajung măcar la final.

Anakin se întoarse spre o altă grămadă de metal și se trezi privind o pereche de lentile care erau înconjurată de fire multicolore cuprinse într-o armătură metalică în formă de craniu. În mod ciudat, lentilele păreau să se uite înapoi la el, iar el își dădu seama că erau fotoreceptori dezactivați.

— Hei, Kitster! spuse el în timp ce ridica obiectul. Uite ce am găsit!

— Ce este?

— Un cap de droid! spuse Anakin, îndepărtând nisipul de pe placa vocoderului de sub fotoreceptorii care serviseră drept ochi ai droidului. Și nu este un droid de reparații!

Placarea metalică a capului fusese îndepărtată, iar fotoreceptorii expuși aveau o expresie surprinsă, de ochii mari. Îi înmână capul lui Kitster.

— E destul de lovit, observă Kitster. Poate că a fost un fel de droid de război?

— Nu cred, spuse Anakin în timp ce se uita în jur, sperând să găsească și alte părți de droid. Metalul este destul de subțire – oh, uau! Privirea îi căzuse pe ceea ce părea a fi corpul scheletic al capului decapitat, care zăcea într-o grămadă încâlcită de lângă o grămadă de celule de combustibil descărcate. La fel ca și capul, corpul era lipsit de platoșă, dar Anakin era oricum încântat.

— Toată partea structurală este acolo! Știi ce înseamnă asta, nu-i așa?

Kitster se gândi bine.

— Umm, nu.

— Înseamnă că pot să-mi construiesc propriul...

— Băietel! îl întrerupse vocea lui Watto, strigând de dincolo de portalul arcuit care despărțea cimitirul de vechituri de magazinul său în formă de clopot. Băietel! Unde ești în groapa asta de gunoi?!

— Oh, nu! spuse Anakin, aruncând o privire spre Kitster și înapoi la portalul cu boltă. Așteaptă aici!

Încercând din răspuț să își păstreze o expresie relaxată, ieși rapid din cimitirul de vechituri.

— Ah! Aici erai! spuse Watto când îl zări pe Anakin. Plutind în fața intrării magazinului său, vorbi în Huttă: Pentru o clipă, am bănuir că ai fugit de Watto.

— Oh, și să-ți ofer plăcerea de a-mi vedea emițătorul detonat?

— Plăcerea? spuse Watto, cu nasul lui ca un trunchi care se întorcea ușor în sus, ca și cum s-ar fi respins cuvintele lui Anakin. Crezi că-mi place să curăț sclavi explodați? Heh heh heh! Când termină de râs, arătă cu o mână cu trei degete spre alte containere pline de deșeuri care tocmai fuseseră livrate și spuse: Acum întoarce-te la treabă! Vreau ca deșeurile alea să fie sortate până la prânz!

După ce Anakin transportă containerele în cimitirul de vechituri, se întoarse acolo unde îl lăsase pe Kitster cu piesele de droizi.

— Nu-i spui lui Watto despre droid? întrebă Kitster.

— Eu l-am găsit. Este al meu, spuse Anakin în timp ce începea să tragă corpul droidului într-o zonă umbră de deșeurile metalice mari, unde era puțin probabil ca Watto să îl observe. În plus, Watto nu ar fi în stare să-l repare. Îl voi aduce pe ascuns acasă, bucată cu bucată.

Înmănându-i capul droidului lui Anakin, Kitster spuse:

— Dar chiar dacă îl faci să funcționeze, la ce îl vei folosi?

— La o mulțime de lucruri. Să facă comisioane. Să ridice lucruri.... Hei, ce-i asta? Găsise un rând de litere mici gravate la baza craniului droidului și întinse capul pentru ca să le poată vedea și Kitster. Aici scrie că e un droid de protocol *Cybot Galactica*.

— Protocol? La ce e bun?

— Nu știu, recunosc Anakin. Va trebui să o întreb pe mama. Hei, poate chiar ne va ajuta pe mine și pe mama să părăsim Tatooine! Ținând capul droidului în ambele mâini, Anakin îi studie mai atent mecanismele. Giroscopul de echilibru e vechi. Cred că are șaptezeci sau optzeci de ani. Pun pariu că a văzut multă acțiune. Te face să te întrebi cum a ajuns așa?

Anakin se uită în ochii stinși ai droidului ca și cum ar fi putut găsi acolo mai multe indicii despre istoria lui. Dar nu văzu decât expresia înghețată și speriată a droidului. *Nu-ți face griji, amice, gândi Anakin. Voi avea grijă de tine.*

Anakin avu nevoie de cinci zile de manevre furișate pentru a muta rămășițele

droidului de la cimitirul de vechituri la cocioaba sa. Cu excepția lui Kitster, nu spuse nimănui despre droid. Dar ar fi trebuit să mai spună cel puțin unei persoane: mamei sale, care nu se bucurase deloc să intre în cocioabă și să găsească ultimul proiect al fiului ei așezat în sute de bucăți murdare pe masa de sufragerie.

Shmi cumpăraseră un mic sac de legume uscate de la piață și le așezase pe tejgheaua din bucătărie. Fără să vrea să se uite la scheletul bizar de metal și sârmă care zăcea în poziție culcată pe masă, cu ochii lui morți care se uitau fix la tavan, își feri privirea de Anakin și de droid.

— Lasă-mă să ghicesc, spuse ea. L-ai găsit?

— Da, sunt destul de norocos, nu? Și... ei bine, nu cunosc pe nimeni altcineva în Mos Espa care să fie în stare să-l repare cum trebuie. Dacă nu l-aș fi salvat de la fier vechi, ar fi putut sfârși topit! Când Shmi nu răspunse, Anakin se simți obligat să adauge: Este un droid de protocol, mamă. Știi ce este asta?

Shmi respiră adânc și se întoarse cu fața spre Anakin.

— Droizii de protocol vorbesc milioane de limbi. Sunt folosiți ca traducători. De către diplomați.

— Oh, spuse Anakin.

Își dădu seama, după tonul vocii mamei sale, că ea credea că nu le-ar fi fost de folos un droid de protocol. În speranța de a o convinge de contrariu, continuă:

— Oh! Asta e... asta e grozav! Ne va fi foarte util la piață, dacă vrem să facem comerț cu negustorii care nu vorbesc Bazica. Și imaginează-ți cât de impresionați vor fi vizitatorii când îi va întâmpina la ușă! Sunt sigur că va fi bun să ne ajute și în multe alte moduri.

Shmi își întoarse atenția asupra legumelor.

— Va avea nevoie de fotoreceptori noi, spuse Anakin. Cred că pot găsi unele la magazinul lui Watto.

— Ești neglijent, Ani, spuse Shmi cu îngrijorare. Watto se va înfuria dacă va afla că ai luat un droid întreg.

— Dar a trebuit să o fac, mamă! În momentul în care am văzut că toate piesele erau acolo, am știut că trebuie să-l pun la loc. Anakin apucă ușor antebrațul drept al droidului și îl ridică de pe masă, testând flexibilitatea articulației cotului. Uitându-mă la el, rupt și distrus... m-am întristat foarte tare. Dacă droizii de protocol se pricep la limbi străine și la traduceri, pun pariu că era foarte deștept. Anakin se uită din nou la fața droidului. Aș paria, de asemenea, că nu avea niciun prieten în galaxie. Altfel de ce ar fi ajuns într-o grămadă de fier vechi pe Tatooine?

— Poate că vorbea prea mult, spuse Shmi.

— Ah, mamă. O să-i rănești sentimentele.

— Droidul este o mașinărie, Ani. Nu are sentimente.

— De unde știi tu? zise Anakin, fără să poată să-și ascundă durerea din voce. Poate că stăpânii lui au fost răi și nu le-a păsat ce se întâmplă cu el. Poate că a încercat să scape. Poate că... era la fel ca noi.

Shmi simți durerea lui Anakin și se gândi la sclavul care murise în timp ce încerca să evadeze, la sosirea lor. Se întoarse spre fiul ei, punându-și mâinile pe umerii lui și îi spuse:

— Promite-mi, Ani. Când vei găsi o nouă pereche de fotoreceptori pentru noul nostru prieten... nu vei fi prins.

— Vrei să spui că pot să-l păstrez?

Shmi aprobă din cap în timp ce examinează droidul.

— Îmi este clar acum. Ai fost menit să ajuți acest droid. Ești a doua lui șansă.

— Mulțumesc, mamă! spuse Anakin în timp ce-și îmbrățișa mama. Când o să-l fac să vorbească, o să-i spun să-ți mulțumească și el!

— Nu, Ani. La urma urmei, tu vei fi creatorul lui. Ține minte doar că droidul e responsabilitatea ta. Și dacă nu ești pregătit să ai grijă de ceva, nu meriți să îl ai.

— Nu voi uita, spuse Anakin.

— Și încă un lucru, adăugă Shmi pe un ton sever.

— Da, mamă?

— Vreau ca droidul să dispară de pe masa noastră chiar acum.

Capitolul 4

Următoarea cursă nu decurse bine pentru Anakin. Pilotând un ataș deținut de Watto, era la egalitate cu Sebulba – dar trișorul Dug lovi cu gazele de propulsie spre cabina lui Anakin, aproape zdrobindu-l în zona circuitului de curse cunoscut sub numele de *Metta Drop*. Anakin supraviețui, dar se prăbuși cu atașul lui Watto, avariind ambele motoare. Watto fu furios, iar Shmi îi spuse clar lui Anakin că voia ca el să nu mai concureze, chiar dacă Watto decidea că vrea ca Anakin să concureze din nou.

La puțin mai mult de o săptămână de la prăbușire, Anakin puse în funcțiune procesoarele de inteligență și de comunicații ale droidului său de protocol.

Deși droidul nu-și amintea cum ajunsese pe Tatooine, avea limbajele Jawa și Tusken printre cele șase milioane de limbi pe care le vorbea. Droidul rostea propoziții tăioase cu o voce bine educată, dar, din anumite motive, nu știa întotdeauna când să se oprească din vorbit. De asemenea, era mereu foarte îngrijorat.

Anakin numi droidul C-3PO, alegând numărul trei pentru că îl considera al treilea membru al familiei sale, după mama sa și el însuși. C-3PO era încă fără învelișuri metalice și avea doar un singur ochi funcțional, dar când Watto îl instrui pe Anakin să ducă un speeder încărcat cu fier vechi și alte bunuri la Marea Dunelor pentru a face comerț cu Jawa, Anakin decise să aducă în secret droidul cu el în cele patru ore standard de mers dus-întors.

Anakin și C-3PO se întâlniră cu Jawa la umbra unei șenilate de nisip lângă *Mochot Steep*, o formațiune stâncoasă singulară aflată cam la jumătatea drumului spre Marea Dunelor. C-3PO se dovedi a fi un traducător capabil, ajutându-l pe Anakin să negocieze cu Jawa, care uneori erau cunoscuți pentru că făceau schimb de bunuri deteriorate. La finalul schimbului, Anakin achiziționează doi droizi mecanici, trei droizi multifuncționali utili și un convertor de hiperpropulsie deteriorat care avea nevoie doar de reparații minore.

Întorcându-se spre Mos Espa, Anakin conducea speederul încărcat cu droizi prin *Xelric Draw*, un canion puțin adânc și larg, aproape de marginea Mării Dunelor, când zări ceva. Era o formă umbrită care părea nelalocul ei la baza pereților stâncoși ai canionului. În timp ce Anakin se îndrepta spre zona care îi atrăsese atenția, C-3PO deveni nervos și își fixă singurul ochi funcțional asupra creatorului său.

— Stăpâne Anakin, ce faci? spuse C-3PO cu îngrijorare. Mos Espa este dincolo de capătul canionului, nicidecum prin peretele acesta... Vai, vai! Să fie oare acolo ceea ce cred eu?

C-3PO zărise și el forma și, pentru că învățase despre formele de viață mai periculoase de pe Tatooine, nu-i plăcea ceea ce vedea.

— Stăpâne, ai toate motivele să...

— Știu, îl întrerupse Anakin. Vreau doar s-arunc o privire.

Anakin opri speederul lângă peretele canionului. O grămadă de stânci erau împrăștiate sub perete, iar sub stânci zăcea un corp umanoid nemișcat, cu un picior prins sub un bolovan mare. Corpul purta haine cafenii, mănuși de piele și cizme. Era întins cu fața în jos, cu capul întors într-o parte, permițându-i lui Anakin să vadă

capul înfășurat în pânză, cu fața ascunsă de ochelari de protecție și masca respiratorie. O pușcă blaster lungă, mânuită cu ambele mâini, zăcea la aproximativ un metru distanță de brațul întins.

Anakin auzise destule despre Bandiții Tuskeni ca să știe cum arătau. Dar nu mai văzuse niciodată unul de aproape. De pe speeder, Anakin cercetă suprafața spartă și ciobită a peretelui stâncii. Își imaginează cu ușurință că Tuskenul se ascunsese undeva sus, dar stâncile care îl susțineau cedaseră, trimițându-l să se prăbușească pe fundul canionului. Anakin coborî din speeder pentru a se uita mai de aproape.

Forma scheletică a lui C-3PO tremura.

— Stăpâne Anakin, nu cred că este deloc o idee bună!

În timp ce Anakin se apropia, Tuskenul se agită, ridicând capul pentru a-l privi pe Anakin, apoi și-l coborî din nou.

E încă în viață! Din tot ce auzise Anakin despre Tuskeni, știa că ar fi mai bine să plece imediat. Dacă rămânea, puteau sosi mai mulți Tuskeni. Dacă întârzia să se întoarcă la Mos Espa sau nu se întorcea cu droizii și speederul, Watto s-ar fi înfuriat.

În timp ce C-3PO protesta în spatele lui, Anakin se gândi la mama sa. Știa că ea ar fi îngrijorată, dar se întrebă: *Și ea mi-ar spune să plec? Ce ar spune, dacă ar fi aici?*

— 3PO, strigă el către droidul nervos, adu-i aici pe ceilalți droizi.

Fu nevoie de forța combinată a diferiților droizi și de greutatea speederului pentru a monta o pârghie care să incline bolovanul suficient de mult pentru ca Anakin să poată să-l tragă pe Tuskenul acum inconștient și să-l elibereze. Luând provizii din trusa medicală a speederului, Anakin aplică o atelă cu închidere rapidă pentru a bloca piciorul rănit al Tuskenului, care era rupt în mai multe locuri.

Cei doi sori ai lui Tatooine începură să apună. Anakin știa că nu va ajunge la Mos Espa până la căderea nopții și nu voia să riște să traverseze deșertul pe întuneric. După ce făcu tot ce putu pentru a ascunde speederul și droizii proaspăt achiziționați la adăpostul unei stânci, Anakin se așeză lângă C-3PO.

Iluminați de o mică unitate pe care o adusese din speeder, îl urmăreau pe Tuskenul care se trezise. Acesta zăcea pe nisip, privindu-l pe Anakin prin lentilele opace ale ochelarilor săi, apoi se ridică încet pentru a se așeza în poziție verticală, având grijă să nu-și miște piciorul rănit.

— Uh, salut, spuse Anakin, sperând că vocea lui suna prietenos.

Tuskenul nu răspunse.

— Ți-e sete?

Din nou, niciun răspuns.

C-3PO își aplecă capul cu un singur ochi mai aproape de Anakin și spuse cu voce joasă:

— Nu cred că ne place prea mult.

Capul Tuskenului se întoarse ușor. Anakin își dădu seama că își zărise propria pușcă blaster, pe care Anakin o sprijinise de niște pietre, dincolo de raza lui de acțiune. Apoi Tuskenul își întoarse privirea spre Anakin.

Câteva minute mai târziu, Tuskenul vorbi. Anakin nu înțelese cuvintele, așa că se întoarse spre C-3PO.

— Stăpâne Anakin, vrea să știe ce vei face cu el, traduse droidul.

Confuz, Anakin se uită înapoi la Tusken.

— Spune-i că n-o să fac nimic cu el. Încerc doar să-l ajut să se vindece.

Tuskenul nu răspunse, dar Anakin simți că îi era frică. Pentru că aproape toată lumea credea că Tuskenii erau neînfricați, Anakin fu surprins. *De ce îi este frică de mine? Mie nu mi-e frică de el.* Apoi Anakin gândi cu o oarecare surpriză: *Nu mi-e frică de nimic.* Dar, în timp ce Anakin privea fața mascată a Tuskenului, își văzu propria reflecție în lentilele ochelarilor lui și tresări ușor. Auzise că Tuskenii nu-și dădeau niciodată jos măștile și nu-și dezgoliseră niciodată carnea, iar gândul că întregul său corp era atât de complet învăluit, sigilat astfel încât să nu poată simți nimic – nici măcar atingerea mâinii mamei – îl făcu pe Anakin să realizeze brusc un adevăr dureros: deși nu se temea niciodată pentru el însuși, uneori se temea foarte mult pentru mama sa. *Dacă ar fi s-o pierd? Cât de curajos aș fi atunci?*

Anakin continuă să-l privească pe Tusken până când adormi.

Anakin Skywalker avu multe vise în acea noapte. Într-un vis, nu mai avea nouă ani. Era bărbat. Și nu orice bărbat, ci un Cavaler Jedi cu o sabie de lumină. Alerga pe străzile din Mos Espa, căutându-i pe cei câțiva stăpâni de sclavi care îi scăpaseră. Misiunea lui era să elibereze toți sclavii de pe Tatooine. De prea mult timp, sclavagiștii de pe Inelul Exterior se crezuseră imuni la legile Republicii Galactice. Anakin avea de gând să schimbe toate astea.

— Eliberați sclavii acum și nu veți păți nimic! strigă el.

În clădirile care mărgineau străzile din Mos Espa, unii locatari se aplecaseră pe ferestre și îl aclamau pe Anakin. Chiar dacă își dezactivase lama sabiei, majoritatea sclavagiștilor se speriaseră la vederea lui și a armei sale și se predară când îl văzură.

Anakin le dădu credit pentru că știau că nu trebuiau să se lupte cu un Jedi.

O umbră șerpuia pe exteriorul curbat al unei clădiri din apropiere. După unghiul umbrei, Anakin determină rapid că era proiectată de un extraterestru umanoid de pe acoperișul clădirii vecine. De sus și din spate, Anakin auzi pocnetul mecanismului de siguranță al unui blaster. *Aha! Uite un sclavagist care nu știe când să se oprească!* gândi el. Sabia lui Anakin se aprinse cu un bâzâit puternic în timp ce se întorcea să privească spre acoperiș, exact la timp pentru a vedea cum extraterestru apăsă pe trăgaciul blasterului său. Înainte ca fulgerul laser tras să ajungă la pieptul lui Anakin, acesta lovi puternic cu sabia și trimise fulgerul înapoi spre atacatorul său.

Extraterestru se ținu de umăr și căzu de pe acoperiș, aterizând cu un zgomot puternic pe strada acoperită de nisip. Praful încă se mai așezase când Anakin auzi o voce de femeie care îi striga numele. Se întoarse să o vadă pe femeie. Era mama lui, îmbrăcată în hainele ei aspre de lucru. Anakin își dezactivă sabia și spuse:

— M-am întors, mamă! Așa cum am promis! Ești liberă!

Mama lui zâmbi și își deschise brațele pentru el. Anakin alergă să o îmbrățișeze, dar înainte să poată ajunge la ea, Shmi dispăru. El încă se agăța de aerul în care stătuse ea când fu brusc înconjurat de Oamenii Nisipului.

Anakin se trezi cu o tresărire. La fel cum apăruseră în visul său, un grup de Oameni ai Nisipurilor îl înconjurau și în realitate, profilându-se pe cerul de dinainte de răsărit. Purtau puști blaster și bastoane gaffi lungi, arme cu două tăișuri, asemănătoare unor topoare, fabricate din metal recuperat din vehicule distruse sau abandonate. Anakin era complet la mila lor.

În timp ce se întreba ce îi vor face Oamenii Nisipului, Anakin auzi un murmur gutural din apropiere. Dincolo de grupul care stătea în jurul lui, mai mulți Oameni ai

Nisipurilor îl ridicau și îl duceau pe Tuskenul pe care îl salvase. Tuskenul rănit era cel care vorbise, iar cuvintele sale îi făcură pe ceilalți Tuskeni să se îndepărteze încet de Anakin. În câteva secunde, toți Oamenii Nisipurilor dispărură, lăsându-l pe Anakin nevătămat. *Poate că mi-au fost recunoscători că le-am ajutat prietenul. Poate că Tuskenii nu sunt atât de îngrozitori până la urmă.*

— Stăpâne Anakin, au plecat! strigă C-3PO în timp ce se îndepărta din poziția sa de lângă speeder, unde se ascunsese. Oh, ce noroc avem că suntem în viață! Slavă cerului că nu ți-au făcut niciun rău!

Anakin se ridică în picioare și se uită în jur. Speederul și ceilalți droizi erau acolo unde îi lăsase, dar pușca blaster a Tuskenului rănit dispăruse. Singura dovadă a întâlnirii sale cu Oamenii Nisipurilor era conținutul epuizat al trusei medicale a speederului și urmele lor în nisip. Era ca și cum nu s-ar fi întâmplat niciodată.

Pe măsură ce sorii gemeni începeau să răsară și stelele dispăreau de pe cerul tot mai strălucitor, Anakin decise că era timpul să se întoarcă acasă.

Întoarcerea la Mos Espa decurse așa cum se aștepta Anakin. Când îl strecură pe C-3PO înapoi acasă, mama lui îngrijorată aproape că îl sufocase cu îmbrățișări. Când îi predă droizii lui Watto, Toydarianul furios aproape că își pierde vocea după ce urlase reproșuri timp de câteva minute. Watto se mai calmă puțin după ce văzu calitatea droizilor pe care îi obținuse Anakin de la Jawa, dar până la sfârșitul zilei, nimic nu se schimbase cu adevărat. Tatooine era în continuare o lume aspră, fără lege, iar Anakin era în continuare un sclav.

A doua zi, totuși, se întâmplase ceva remarcabil. Fusese ziua în care o navă Naboo aterizase pe Tatooine, iar viața lui Anakin se schimbase pentru totdeauna.

Capitolul 5

Era amiaza în Mos Espa, iar Anakin curăța întrerupătoare de ventilatoare în cimitirul de vechituri al lui Watto, când stăpânul său îl strigă cu voce tare din magazinul de vechituri pentru a supraveghea prăvălia. Înăuntru, Watto vorbea cu un bărbat înalt, bărbos și îmbrăcat ca un fermier; bărbatul era însoțit de un extraterestru umanoid cu articulații ca de cauciuc, cu pielea pestriță și ochii în vârful capului, o fată îmbrăcată în haine țărănești aspre și un droid astromec albastru cu cap ca un dom.

În timp ce bărbatul înalt și astromecul îl urmară pe Watto care plutea prin aer spre curtea de fier vechi pentru a se uita la piese de motor, Anakin se urcă pe teigheaua care șerpuia prin magazin și o studie pe fată. Avea trăsături delicate, cu pielea prea perfectă pentru o țarancă. Părea să fie cu câțiva ani mai în vârstă decât el, iar Anakin se trezi că nu-și putea lua ochii de la ea.

— Ești un înger? rosti el.

Ea zâmbi – inima lui tresări – și spuse:

— Poftim?

— Un înger, răspunse el în timp ce ea se apropia. Îngerii trăiesc, mi se pare, pe sateliții lui Iego. Sunt ființele cele mai frumoase din Univers. Sunt buni și blânzi, și atât de frumoși încât îi fac până și pe cei mai cruzi pirați spațiali să plângă ca niște copii.

— Ești un băiețel ciudat, spuse ea cu dulceață. Cum de știi atât de multe?

— Îi ascult pe toți negustorii și piloții care vin aici. Și eu sunt pilot, să știi, și-ntr-o zi voi zbura departe de locul ăsta.

— Ești pilot? spuse ea, ca și cum i-ar fi fost greu să creadă.

— Mm-hmm. Toată viața am fost.

— Ești demult aici?

— De când eram mititel... de la trei ani, cred. Eu și mama am fost vânduți Huttei Gardulla, care ne-a pierdut într-un pariu la curse, în favoarea lui Watto...

Părând surprinsă și alarmată, fata spuse:

— Ești sclav?

Chiar dacă fata presupusese corect, lui Anakin nu-i plăcea să fie numit *sclav* și se simți înțepat de întrebarea ei.

— Sunt o persoană, spuse el, uitându-se fix la ea, și numele meu este Anakin!

— Iartă-mă. Cred că n-am înțeles toate lucrurile, răspunse fata, iar Anakin simți că vorbea serios.

Incapabilă să-i susțină privirea, ea aruncă o privire prin magazin, ca și cum ar fi căutat răspunsuri din rablele asortate care tapetau pereții.

— Este o planetă necunoscută pentru mine.

Anakin își aminti de propria sa sosire pe Tatooine și trebui să recunoască faptul că și lui i se păruse ciudată. Încercă să-l ignore pe extraterestru stângaci, cu pielea pestriță, în timp ce continuă să vorbească cu fata alte câteva minute, până când bărbatul înalt și astromecul se întoarseră cu Watto.

Bărbatul anunță că grupul său pleacă, iar Anakin simți o durere de inimă în

timp ce fata ieșea pe ușă.

După ce Watto îi dădu lui Anakin permisiunea să părăsească magazinul, băiatul îi ajunse din urmă pe cei trei străini și pe astromec. Când aflară că se apropia o furtună de nisip, Anakin îi convinse să se refugieze temporar în casa lui, unde le făcu cunoștință cu mama sa și cu C-3PO. Descoperi că bărbatul era un Cavaler Jedi pe nume Qui-Gon Jinn, fata era Padme Naberrie, în vârstă de paisprezece ani, extraterestrul neîndemânatic era un Gungan pe nume Jar Jar Binks, iar astromecul era R2-D2. Când R2-D2 spuse că droidul de protocol, lipsit de placajele exterioare, părea să fie dezbrăcat, C-3PO deveni destul de jenat.

Anakin bănuise că Qui-Gon Jinn era un Jedi chiar înainte ca bărbatul să recunoască acest lucru. Observase sabia lui Qui-Gon atârând de centura acestuia în drumul lor spre casa lui Anakin și nu putu să nu se întrebe dacă Qui-Gon venise pe Tatooine pentru a elibera sclavii. Deși Qui-Gon dezvăluise puține detalii despre el, Anakin își dădu seama că era un om bun și onorabil, genul de om care lipsise mereu în educația lui Anakin. Băiatul admira felul în care Qui-Gon se purta cu o încredere liniștită. Când Jar Jar Binks făcu greșeala de a-și folosi propria limbă lungă pentru a smulge o bucată de mâncare de pe masă, Anakin fu atât amuzat, cât și uimit să vadă mâna lui Qui-Gon țâșnind cu viteza fulgerului pentru a prinde cu degetul mare și arătătorul limba Gunganului.

— Să nu mai faci asta, spuse Qui-Gon cu o oarecare severitate, înainte să-și elibereze strânsoarea, iar limba să intre din nou în gura lui Jar Jar.

Super! gândi Anakin. Dintr-o dată, se trezi dorindu-și ca Qui-Gon să-l învețe cum să fie un Jedi. Dar pentru că Anakin trăise destule dezamăgiri în viața lui, îi era greu să-și imagineze că acest lucru s-ar putea întâmpla vreodată.

În timp ce Anakin și mama lui stăteau cu noii lor prieteni în jurul mesei, le povesti despre visul său de a deveni Jedi. Aflară că Padme era camerista Reginei Amidala de pe planeta Naboo și că Qui-Gon o escorta pe Regină și pe anturajul ei într-o misiune importantă pe planeta Coruscant, când nava lor fusese avariata și fuseseră nevoiți să aterizeze pe Tatooine fără fonduri pentru reparațiile necesare. În speranța de a ajuta, le Anakin spuse că o mare cursă de atașe, *Boonta Eve Classic*, era programată pentru ziua următoare. Se oferă voluntar să participe la cursa care oferea premii în bani care ar fi plătit mai mult decât piesele de care aveau nevoie.

— Anakin! protestă Shmi. Watto nu te va lăsa să concurezi.

— Watto nu trebuie să știe că-i vehiculul meu. Întorcându-se spre Qui-Gon, spuse: Îi poți spune că-i al tău! Îl poți convinge să mă lase să pilotez pentru tine.

Deși lui Padme îi plăcea acea idee cam la fel de mult ca și lui Shmi, Anakin era încrezător că planul său – precum și atașul său secret de curse – va funcționa.

* * *

Boonta Eve Classic a fost cea mai periculoasă cursă în care a zburat Anakin vreodată. A fost o competiție vicioasă, în care mai mulți concurenți deveniră victime ale virajelor de mare viteză, ale obstacolelor stâncoase și ale trucurilor murdare ale adversarilor lor. Începutul cursei fu dificil pentru Anakin. Când porni motoarele la semnalul de start, turbinele se opriră și aproape că i se făcu rău când privi prin ochelari și îi văzu pe ceilalți piloți plecând în trombă pe *Câmpiile Starlite*, lăsându-l în praful lor. Pierduse secunde prețioase în timp ce se chinuia cu comenzile, dar când

în sfârșit reuși să facă motoarele să tragă, își aruncă vehiculul înainte și se lansa din Arena Mos Espa cu viteză maximă.

Zburând printre abisurile întortocheate și peste câmpii largi, Anakin reuși să îi ajungă din urmă pe ceilalți piloți în timpul primei ture. În timp ce formațiunile stâncoase înalte care împânzeau *Terasa Mușuroaielor* treceau pe lângă el, simți mirosul de combustibil ars cu o fracțiune de secundă înainte să vadă rămășițele împrăștiate și fumegânde ale atașului pilotat de un Gran pe nume Mawhonic. Cumva, știu în sinea lui că Sebulba era responsabil pentru prăbușire și nu-și făcea iluzii că Granul supraviețuise. Strângând comenzile, Anakin scrâșni din dinți și gândi: *N-am de gând să mor așa!*

Anakin progresă cu o viteză furibundă, manevrând pe lângă mai mulți piloți în timp ce își grăbea atașul prin pericolele cu nume exotice ale circuitului, cum ar fi *Defileul Stâncilor*, *Peșterile Laguna* și *Canionul Arcuit*. În timp ce alți piloți încetineau ușor pentru a parcurge prăpastia cunoscută sub numele de *Tirbușonul*, Anakin menținu o viteză mare și constantă până când ajunse la *Clanța Diavolului*, un pasaj atât de îngust încât piloții erau nevoiți să își întoarcă vehiculele pe o parte pentru a putea trece prin el. Cu o îndemânare de expert peste vârsta sa, își întoarse atașul pentru a se lansa prin *Clanța Deavolului*, apoi acceleră și mai mult pentru a atinge o viteză și mai mare pe întinderea largă a fundului mării moarte cunoscută sub numele de *Câmpia Huttului*. Câteva clipe mai târziu, Arena Mos Espa apăru la vedere, iar apoi trecu în viteză pe lângă mulțimea care îi urmărise plecarea întârziată cu doar câteva minute mai devreme.

Mai erau încă două ture de parcurs.

Anakin știa că îi depășea rapid pe piloții din față. În timp ce atașul său ieșea din *Canionul Cerșetorilor*, îl zări pe Mars Guo mult în față, chiar în spatele lui Sebulba. Dintr-o dată, unul dintre motoarele lui Mars Guo explodă, iar o clipă mai târziu, modulul său zbură în toate direcțiile. Anakin își scufundă propriul vehicul periculos de aproape de sol, într-un efort disperat de a evita resturile incendiare din aer, dar o bucată mare de metal rătăcită lovi cablul de control care lega atașul de motorul din dreapta. Cablul de control se desprinsese, iar nacela lui Anakin – acum legată doar de motorul din stânga – începu să se rotească fără control.

Strângând centurile din cabina de pilotaj, Anakin își încordă mușchii gâtului și își încheștă dinții pentru a nu-și da capul pe spate.

Rămâi concentrat! Simțea că încă se deplasa înainte și știa că singurul motiv pentru care nu se prăbușise până acum era că încă nu cedase arcul de legare a energiei dintre cele două motoare. În timp ce suprafața lui Tatooine se încetoșa și se învârtea în spirală în jurul său, lovi comenzile până când stabilizează capsula, apoi întinse mâna după o unealtă de urgență: dispozitivul său extensibil de recuperare magnetică. Se întinse cu unealta, îndreptând vârful spre capătul metalic al cablului de control din dreapta, care se mișca și se agita pe lângă cabina de pilotaj. Auzi un zgomot satisfăcător când dispozitivul de recuperare magnetică se blocă pe capătul cablului. Anakin simți cum brațul i se încordează în timp ce trăgea înapoi de cablu, apoi împinse unealta direct în priza cablului din dreapta. O clipă mai târziu, recăpătă controlul navei, dar nu se felicită. Pierderea momentană a controlului îi permisesese lui Xexto Gasgano și altor piloți să-l depășească, iar Sebulba era încă în frunte. Anakin făcu ceea ce trebuia să facă: continuă să zboare, doar că mai repede.

Se roti în jurul lui Gasgano, dar în timp ce încerca să-l depășească pe pilotul

Veknoid Teemto Pagalies, simți o smucitură bruscă care îi zdruncină oasele, când Pagalies viră pentru a lovi în mod deliberat unul dintre motoarele sale lungi de capsula lui Anakin. Anakin se așază mai bine în cabina de pilotaj și păstrează controlul pentru a-l conduce pe Pagalies afară din *Peșterile Laguna* și ieși la baza porțiunii largi, cu pereți înalți, numită *Turnul Canionului Dunelor*.

KRAK!

În ciuda vuietului motoarelor, Anakin auzi împușcătura de sus. O milisecundă mai târziu, scânteii strălucitoare apărură în fața lui, în timp ce proiectilele trase se loveau de atașul său. *Oamenii Nisipurilor! Trag în mine!* Apăsă manetele de accelerație, ceea ce îl trimise mai repede prin canion. Anakin reuși. Pagalies nu fu la fel de norocos.

Anakin îl ajunse din urmă pe Sebulba în *Tirbușon*, dar crudul Dug își aduse motoarele direct în fața tânărului om. Atașul lui Anakin căzu înapoi, dar era încă pe locul doi când urmă atașul lui Sebulba în lateral, ieșind prin *Clanța Diavolului*. Mai puțin de un minut mai târziu, Anakin îl urmă din nou pe Dug prin Arena Mos Espa.

Mai era doar o tură!

Anakin se ținu pe urmele lui Sebulba pe tot parcursul traseului și era chiar în spatele lui când începură să facă viraje prin limitele înguste ale *Canionului Cerșetorilor*. Dugul viră puternic în lateral, forțându-l pe Anakin să iasă de pe traseu și să intre pe panta abruptă a unei rampe de serviciu. O clipă mai târziu, motoarele lui Anakin îi purtau atașul în sus și în afara canionului, lansându-l spre cer.

Nu! gândi Anakin. Dacă nu câștiga cursa și premiul în bani, nu-l va putea ajuta pe Jedi să cumpere piesele de care avea nevoie pentru a părăsi Tatooine. Și își dorea foarte mult să-i ajute pe Jedi și pe fata care călătorea cu el. *Nu pot să pierd!*

Când capsula sa atinse altitudinea maximă de ridicare a repulsorului, Anakin își păstrează calmul în timp ce vehiculul se arcură înapoi spre suprafața lui Tatooine. Depart, mai jos, putea vedea modulul lui Sebulba călătorind încă prin canion.

Ținându-și ochii pe poziția lui Sebulba, Anakin viră în picaj abrupt. Simți cum aerul îi sfâșie obraji în timp ce se scufunda înapoi în canion, apoi își înclină atașul și accelerează pentru a se poziționa în fața furibundului Dug.

Emoția de a fi în frunte nu dură mult. În timp ce Anakin și Sebulba se îndreptau spre *Tirbușon*, motorul stâng al lui Anakin se supraîncălzi și începu să scoată fum. Degetele agile ale băiatului ajustară rapid comenzile pentru a corecta defecțiunea, dar când cele două vehicule ieșiră din *Clanța Diavolului* și trecură de ultima porțiune a *Câmpiei Huttului*, Sebulba începu să îl lovească pe Anakin din lateral într-un ultim efort urât pentru a-l scoate din cursă.

E nebun! gândi Anakin.

Dugul se izbi din nou de Anakin, dar în loc să-l scoată de pe traseu, tijele de direcție ale celor două atașe se încurcă și se bloacă una în cealaltă. Anakin se uită la Sebulba și îl văzu încruntat. Dacă ar fi rămas blocați în acea poziție până la linia de sosire, cursa ar fi fost la egalitate, dar Anakin știa că asta nu se va întâmpla niciodată. *Sebulba ori mă va ucide, ori ne va ucide pe amândoi, înainte să permită un egal.* Anakin bruscă manetele de accelerație înainte și înapoi. *Trebuie să mă eliberez.*

Urmă o pocnitură puternică în momentul în care capsula lui Anakin se desprinsese de cea a lui Sebulba, iar apoi motoarele Dugului explodară. Sebulba țipă în timp ce capsula sa sfărâmată începu să se prăbușească pe nisip; Anakin viră pentru a evita resturile, apoi accelerează spre linia de sosire.

Am reușit! Am câștigat! Am învins! Mulțimea din arenă se dezlănțui.

După cursă, Anakin se întâlnește plin de bucurie cu mama sa, Padme, Jar Jar, R2-D2 și C-3PO în hangarul principal al arenei, unde Watto livrase piesele de navă pe care le ceruse Qui-Gon. Anakin nu se așteptase la o celebrare a victoriei sale, dar orice speranță de a petrece mai mult timp cu noii săi prieteni se sfârșește când Qui-Gon apărut câteva minute mai târziu, se uită la tovarășii săi de călătorie și spune:

— Să mergem. Trebuie să ducem piesele la navă.

Anakin își mușcă buza inferioară. Și-ar fi dorit să poată pleca și el de pe Tatooine, dar știa că nu avea rost să spună asta. În timp ce Padme și ceilalți se pregăteau să plece, își ridică privirea spre Qui-Gon, care spune:

— Am câteva lucruri de făcut înainte să plecăm. Întoarce-te acasă cu mama ta și ne întâlnim acolo în aproximativ o oră.

După ce se întoarce acasă cu Shmi și C-3PO și se spală, Anakin nu se poate abține să nu iasă afară pentru a se întâlni cu niște tineri entuziaști care îl văzuseră în cursă. Se bucură de atenția lor și face tot posibilul să povestească în detaliu numeroasele pericole pe care le întâlnise în timpul cursei. Cei mai mulți dintre copii erau foarte impresionați. Ascultară cu atenție până când un tânăr Rodian, vorbind în Huttă, spune:

— Păcat că nu ai câștigat cinstit.

Anakin îl privește pe Rodian și spune:

— Mă faci trișor?

— Da, zise Rodianul. Un om nu ar fi putut câștiga altfel. Probabil că...

Înainte ca Rodianul să mai poată spune un cuvânt, Anakin îl trânti pe strada cu nisip. Ceilalți copii începură să țipe în timp ce Anakin se urca pe Rodian și începea să-l lovească. Schimbară doar câteva lovituri înainte ca o umbră lungă să apară peste ambii băieți. Distras, Anakin se uită în sus și îl văzu pe Qui-Gon stând lângă el. O clipă mai târziu, Rodianul îl împinse pe Anakin de pe el.

Privind în jos la Anakin, Qui-Gon întrebă categoric:

— Despre ce este vorba?

— A spus că am trișat, îngăimă Anakin.

Ținându-și ochii fixați pe Anakin, Qui-Gon își ridică ușor sprâncenele și spune:

— Ai făcut-o?

Anakin fu ușor indignat de întrebare. La urma urmei, Qui-Gon știa că nu trișase. Întrebându-se de ce nu îl apăra Qui-Gon, Anakin răbufni:

— Nu!

Fără să se enerveze, Qui-Gon se uită la Rodian și îl întrebă:

— Încă mai crezi că a trișat?

Rodianul răspunse în Huttă:

— Da, cred.

În timp ce Anakin se ridica de la pământ, Qui-Gon spune:

— Annie, faptul că te-ai bătut cu el nu i-a schimbat părerea. Trebuie să înveți să tolerezi opiniile celorlalți, indiferent dacă ești sau nu de acord cu ele.

Poate că nu, gândi Anakin în timp ce a plecat cu Qui-Gon, lăsându-i în urmă pe Rodian și pe ceilalți copii. Totuși, nu era sigur că toleranța era cea mai bună opțiune. *Dacă nu-ți aperi onoarea, nimeni n-o va face.* Se întrebă dacă Jediul erau vreodată nevoiți să-și apere onoarea, dar ezită să-l întrebe pe Qui-Gon. Chiar dacă Jediul nu-l certase pentru că se bătuse cu Rodianul, Qui-Gon îi spusese destul de clar că nu era

de acord.

În timp ce mergeau pe jos pe distanța scurtă până la casa lui Anakin, Qui-Gon îi explică faptul că reparațiile erau deja în curs de desfășurare la nava Reginei Amidala și că vânduse atașul lui Anakin. Înmânându-i o pungă mică plină cu credite, Qui-Gon spuse:

— Hei, astea sunt ale tale.

Simțind greutatea pungii, Anakin exclamă:

— Da! Urmărit de Qui-Gon, intră în casa lui, unde își găsi mama stând la masa de lucru. Qui-Gon a vândut atașul! Uite câți bani avem!

— Vai de mine! spuse Shmi când Anakin îi dezvălui conținutul pungii pe care o purta. Annie, asta-i minunat!

Stând în pragul ușii, Qui-Gon adăugă:

— Annie a fost eliberat.

Anakin se întoarce de la mama sa și se uită la Qui-Gon.

Întrebându-se dacă auzise bine, Anakin întrebă:

— Poftim?

— Nu mai ești sclav, spuse Qui-Gon.

Încă ușor uimit de acea veste neașteptată, Anakin se uită înapoi la mama sa și spuse:

— Mamă? Ai auzit, mamă?

— Acum îți vei putea îndeplini visele, Annie, spuse mama lui. Ești liber.

Apoi suspină și se uită în jos la podeaua de pământ. Anakin văzu că mama lui părea tristă și nu înțelegea de ce ar fi fost așa. Înainte ca el să poată întreba, ea își întoarce privirea spre Qui-Gon și spuse:

— Îl iei cu tine? Va deveni un Jedi?

— Da, spuse Qui-Gon. Întâlnirea noastră n-a fost întâmplătoare. Nimic nu-i întâmplător.

Bănuind că într-adevăr visează, Anakin îl privi pe Jedi și spuse:

— Vrei să spui că voi merge cu tine în nava ta și toate celelalte?

Îngenunchind astfel încât să fie aproape la nivelul ochilor lui, Qui-Gon spuse:

— Anakin, nu-i ușor să devii Jedi. Va fi o strădanie permanentă. Și chiar dacă reușești, va fi o viață grea.

— Dar asta vreau să fac! spuse Anakin. Asta mi-am dorit mereu! Asta am visat mereu! Întorcându-se de la Qui-Gon, se uită rugător la mama lui și spuse: Pot să mă duc, mamă?

Shmi zâmbi.

— Calea aceasta ți s-a deschis ție, Annie. Alegerea trebuie să fie numai a ta.

Anakin ezită doar o clipă, apoi spuse:

— Vreau să o fac.

— Atunci strânge-ți lucrurile, spuse Qui-Gon. Nu avem mult timp la dispoziție.

— Iupiiii! strigă Anakin în timp ce alerga spre dormitorul său, dar apoi se opri brusc când avu o realizare îngrozitoare.

Lăsându-și privirea să călătorească de la Qui-Gon la mama sa și înapoi la Jedi, spuse:

— Dar mama? Și ea este liberă? Vii și tu, mamă, nu-i așa?

— Am încercat s-o eliberez și pe ea, Annie, zise Qui-Gon, dar Watto nu a vrut.

Ce? Anakin se simți ca și cum ar fi fost lovit. Se întoarce încet spre mama lui

și spuse:

— Vii cu noi, nu-i așa, mamă?

Încă așezată lângă masa ei de lucru, Shmi se întinse și luă mâinile lui Anakin în ale ei.

— Annie, locul meu e aici, spuse ea. Viitorul meu este aici. Pentru tine, e timpul să pleci... să te desparti de mine. Nu te pot însoți.

Anakin se încruntă.

— Nu vreau ca lucrurile să se schimbe.

— Annie, nu poți opri schimbarea, spuse Shmi, tot așa cum nu poți opri sorii să apună. Ascultă-ți inima, Annie! Știi ce este bine.

Apoi își trase fiul aproape de ea și îl îmbrățișă strâns.

— Te iubesc, Annie, spuse ea. Trecură secunde prețioase, apoi îl ținu pe Anakin la distanță de un braț și spuse: Acum grăbește-te.

Îi dădu o ușoară împingere pe spate înainte ca el să tropăie spre dormitor, dar fără entuziasm.

Forma scheletică a lui C-3PO era dezactivată și stătea tăcută și nemișcată ca o statuie când Anakin intră în camera lui. Anakin apăsă un întrerupător de pe gâtul droidului și, o clipă mai târziu, ochii lui C-3PO se aprinseră.

— Oh! spuse droidul, clătinându-se ușor ca și cum ar fi fost surprins să se găsească stând în picioare. Oh, vai! Apoi îl văzu pe băiat. Oh! Bună, stăpâne Anakin.

În timp ce Anakin își strângea o parte din lucruri, spuse:

— Ei bine, C-3PO, eu plec, Am fost eliberat. Plec cu o navă stelară.

— Stăpâne Anakin, tu m-ai făcut și îți doresc numai bine. Deși mi-aș fi dorit să fiu mai puțin dezbrăcat.

— Îmi pare rău că n-am reușit să te termin, C-3PO – să te acopăr și toate celelalte, spuse Anakin în timp ce îndesa câteva lucruri într-un sac de călătorie. O să-mi lipsești. Ai fost un prieten grozav, îi voi spune mamei să nu te vândă.

Anakin își aruncă rucsacul pe umăr, gata de plecare.

Capul lui C-3PO se dădu ușor înapoi și, cu o îngrijorare sinceră, spuse:

— Să mă vândă?

— La revedere, spuse Anakin în timp ce ieșea din cameră.

— Vai de mine! exclamă droidul în spatele lui.

Qui-Gon și Shmi îl priviră pe Anakin ieșind din camera lui. Dintr-o dată, Anakin își aminti de implantul exploziv din corpul său. Se uită la Qui-Gon și spuse:

— Ești sigur că nu voi exploda când vom pleca de pe Tatooine?

— M-am asigurat că Watto a dezactivat transmițătorul pentru implantul tău, zise Qui-Gon. Când vom ajunge la destinație, vom face să fie îndepărtat chirurgical.

— Bine, atunci, spuse Anakin. Cred că sunt cât se poate de pregătit.

Până în momentul în care Anakin își conduse mama și pe Qui-Gon în afara casei, nu-i trecuse prin minte că nu avea nicio idee când s-ar putea întoarce pe Tatooine.

Și dacă nu mă mai întorc niciodată? Brusc, se simți ca și cum ar fi fost la distanță, ca și cum nu ar fi avut controlul total al propriilor picioare în timp ce acestea îl purtau în lumina aspră a sorilor. Îi era greu să gândească limpede. Tot ceea ce se întâmplase de când Jediul ajunsese pe Tatooine părea mai mult vis decât realitate. Simțea o durere îngrozitoare în piept în timp ce-și lua rămas bun de la mama sa, dar pentru că nu voia să-l dezamăgească pe Qui-Gon, încercă să nu facă

mare caz de situație. Începu să se îndepărteze împreună cu Jediul, încercă să se concentreze asupra drumului din fața lui, dar cu fiecare pas, își simțea picioarele din ce în ce mai grele. Merse puțin apoi se opri, se întoarse și fugi la mama sa.

Shmi căzu în genunchi și îl ținu strâns pe Anakin. Nereușind să-și reprime lacrimile, Anakin se plânse:

— Nu pot s-o fac, mamă. Pur și simplu nu pot s-o fac.

— Annie, spuse Shmi, ținându-l la distanță de un braț ca să-i poată vedea fața îndurerată.

— O să te mai văd vreodată? plânse el.

— Ce-ți spune inima?

Anakin încercă să-și asculte inima, dar tot ce simți fu durerea din ea.

— Nu știu, spuse el, apoi adăugă: Da... cred că da.

— Atunci așa se va întâmpla, Annie.

Anakin înghiți în sec.

— Voi deveni un Jedi și mă voi întoarce să te eliberez, mamă. Îți promit!

Shmi zâmbi.

— Acum, fii curajos și nu privi înapoi.

Anakin făcu cum îi spuse mama lui, coborându-și privirea spre strada plină de nisip în timp ce îl urma pe Qui-Gon departe de casă. Fiecare pas era un efort pentru a rămâne în echilibru, ca și cum nu putea avea încredere deplină în picioarele lui să nu-l oprească sau să-l întoarcă spre mama lui. Înaintă cu greu, încercând să țină ritmul cu pașii mari ai lui Qui-Gon. Își înăbuși plânsul și simți cum i se usucă gâtul. Mulțumită aerului arid, nu fu nevoit să-și șteargă lacrimile, căci se evaporau mai repede decât putea plânge el.

Ieșind din Mos Espa, Qui-Gon și Anakin se opriră pentru scurt timp la piață pentru ca Anakin să-și ia rămas bun de la prietena sa Jira, o bătrână care vindea fructe. Așezată în spatele micului ei stand de fructe, fața îmbătrânită a Jirei se luminea la apropierea lui Anakin.

— Am fost eliberat, Jira, anunță Anakin. Înainte ca Jira să comenteze, îi dădu o parte din câștigurile sale și spuse: Ia banii ăștia și cumpără-ți climatizorul pe care ți l-am promis. Altfel îmi voi face griji.

Uimită, Jira rămase cu gura căscată pentru o clipă, apoi spuse:

— Pot să te îmbrățișez?

— Sigur, spuse Anakin în timp ce se apleca spre Jira.

— O să-mi lipsești, Annie, spuse Jira în timp ce îi dădea drumul. Nu există un băiat mai bun în toată galaxia. Râzând, ea îi făcu semn cu un deget și adăugă: Ai grijă de tine.

— Bine, spuse Anakin. Așa voi face. La revedere.

Apoi plecă cu Qui-Gon.

* * *

Anakin și Qui-Gon se aflau la marginea orașului Mos Espa când Anakin avu un sentiment ciudat... Ca și cum ar fi fost urmărit. Se îndoia că senzația merita să fie menționată, dar o clipă mai târziu, Qui-Gon se opri rapid și se învârti în timp ce își activa și își învârtea sabia spre ceva din spatele lor. Încă o dată uimit de viteza Jediului, Anakin oftă când sabia lovi un dispozitiv repulsorlift negru, sferic, care

plutea în aer în spatele lor. Tăiat clar în două, aparatul sfărâmat căzu pe nisip. Qui-Gon se aplecă să examineze piesele în timp ce acestea sfârâiau și scânteiau.

— Ce este? întrebă Anakin.

— Un droid spion, spuse Qui-Gon. Extrem de neobișnuit. Nu seamănă cu niciunul pe care l-am văzut până acum.

Anakin mai auzise de droizi spion. Semănau cu droizii de securitate, care erau proiectați pentru a supraveghea locurile, dar senzorii și programarea lor specializată erau mai mult pentru spionaj. Auzise zvonuri că unii droizi spioni erau dotați cu arme și că Huttii îi foloseau ca asasini.

Privind în jur după orice semn al proprietarului necunoscut al droidului, Qui-Gon se ridică repede și spuse:

— Să mergem, Annie.

Se întoarse și începu să alerge, conducându-l pe Anakin departe de Mos Espa și în pustietățile deșertice. Anakin făcu tot posibilul să țină pasul cu Jediul cel înalt în timp ce alergau peste dune. Dar până când Anakin zări nava lungă și elegantă a Reginei Amidala chiar în fața lor, se afla la o mică distanță în urma Jediului.

Anakin nu mai văzuse niciodată o navă ca aceea. Suprafața sa era atât de reflectorizantă încât era literalmente orbitoare în lumina soarelui, iar Anakin trebui să mijească ochii pentru a se uita direct la ea. Pe măsură ce se depărta în spatele lui Qui-Gon, se temea că nu va ajunge niciodată la acea navă frumoasă.

— Qui-Gon, domnule, așteaptă! strigă Anakin în timp ce înainta cu greu pe nisipul mișcător. Sunt obosit!

Qui-Gon se întoarse și Anakin crezu că Jediul se uită la el, dar apoi auzi zumzetul unui motor care se apropia din spate.

— Jos, Anakin! strigă Qui-Gon.

Fără ezitare, Anakin se aruncă pe nisip chiar în momentul în care un speeder în formă de coasă trecu peste el. Își ridică privirea și văzu o siluetă îmbrăcată în negru aprinzând o sabie cu lama roșie și sărind din speeder. În timp ce speederul înainta fără călărețul său, Qui-Gon își activă propria sabie la timp pentru a bloca o lovitură mortală a asasinului.

— Du-te la navă! îi strigă Qui-Gon lui Anakin. Spune-le să decoleze!

Din nou, Anakin îl ascultă pe Jedi fără să pună întrebări. În timp ce se ridica și alerga, surprinse doar o imagine a feței războinicului întunecat, care era acoperită de semne zimțate roșii și negre. Anakin nu se opri să se gândească dacă o culoare era cea naturală pielii creaturii și cealaltă era tatuată. Pur și simplu continuă să alerge. Și oricât de obosit ar fi fost după lungul drum de la Mos Espa, nu alergase niciodată mai repede decât atunci când o luă la fugă spre nava stelară. Practic, zbură pe rampă și intră în cala din fața a navei. Chiar în interiorul trapei, o găsi pe Padme vorbind cu un bărbat înalt îmbrăcat într-o tunică de piele.

— Qui-Gon e-n pericol! zise Anakin printre suspine. A spus să decolăm! Imediat!

Bărbatul se încruntă la Anakin și întrebă:

— Cine ești?

— E un prieten, răspunse Padme în locul lui Anakin, în timp ce îl apuca de braț pe băiatul fără suflare și îl conducea spre puntea de comandă a navei.

Bărbatul îi urmă când intrară pe punte, unde alți doi bărbați – un tip mai în vârstă, în uniformă de pilot, și un bărbat mai tânăr, în robă – verificau comenzile.

— Qui-Gon e-n pericol, spuse bărbatul care îi urmăse pe Padme și Anakin.

Tânărul în robă se aplecă lângă pilot și spuse:

— Decolează imediat. Apoi se uită prin fereastra navei, arătă cu degetul și spuse: Acolo! Zboară cât mai jos.

Anakin rămase în spatele bărbatului în robă și îi urmări privirea pentru a-l vedea pe Qui-Gon duelându-se cu războinicul întunecat. În scurta perioadă de timp în care îl cunoscuse pe Qui-Gon, Anakin ajunsese să-l considere pe Jedi ca pe o ființă invincibilă, dar acum, se temea cu adevărat pentru viața lui.

Motoarele porniră, apoi nava se ridică de la sol și începu să se deplaseze prin aer spre poziția lui Qui-Gon. Anakin își ținu respirația când trecură pe deasupra celor doi care se luptau, apoi aruncă o privire la un monitor care afișa cala din față. O clipă mai târziu, Qui-Gon se rostogoli în cală și se prăbuși pe podea. Anakin își dădu seama că Qui-Gon sărise pe rampa încă întinsă a navei. *A reușit!*

Bărbatul în robă fugi de pe punte spre cala din față, iar Anakin îl urmă. Qui-Gon încă își mai trăgea răsufarea când îi prezentă lui Anakin pe ucenicul său Jedi, Obi-Wan Kenobi.

* * *

Plecarea lui Anakin de pe Tatooine fu urmată de o serie amețitoare de evenimente: sosirea pe Coruscant, lumea acoperită de zgărie-nori, unde se afla Senatul Galactic și Templul Jedi; întâlnirea sa cu Yoda, Mace Windu și ceilalți membri ai Înaltului Consiliu Jedi, care îi testară abilitățile cu puterea pe care o numeau Forța; respingerea ulterioară de către Consiliu a cererii lui Qui-Gon de a-l antrena pe Anakin pentru a deveni Jedi, deși Qui-Gon insista că Anakin era *Cel Ales*.

Mintea lui Anakin se învătea. *Cel Ales? Ales pentru ce?*

Înainte ca Anakin să înceapă să înțeleagă pe deplin situația în care se afla, călătoria din nou cu Qui-Gon și Obi-Wan, în timp ce o escortau pe Regina Amidala, îmbrăcată frumos, înapoi pe Naboo, care fusese invadată de armatele de droizi ale Federației Neimoidiene a Comerțului. Pe Naboo, Anakin fu uimit să descopere că Padme Naberrie se dăduse drept servitoare din motive de securitate și că ea era de fapt Padme Amidala, adevărata Regină de Naboo.

Implicat brusc în bătălia dintre droizii Federației Comerțului și locuitorii de pe Naboo, Anakin se refugiase în cabina unei nave de luptă când Qui-Gon și Obi-Wan se confruntaseră de același războinic întunecat care apăruse pe Tatooine. Deși Anakin nu intenționase să comande nava de luptă pentru a distruge nava mare care controla droizii Federației, acțiunile sale puseseră capăt rapid invaziei.

După bătălie, Anakin îl găsi pe Obi-Wan la palatul Reginei. După expresia sumbră a lui Obi-Wan, Anakin știu ce se întâmplase. Qui-Gon Jinn era mort.

Trei zile mai târziu, Consiliul Jedi onora ultima dorință a lui Qui-Gon și îi permitea lui Anakin să devină ucenicul lui Obi-Wan. Când Anakin își dădu seama că până și proaspătul Cancelar Suprem Palpatine, fost Senator de Naboo, era conștient de rolul său în distrugerea navei de control a droizilor, crezu că ajunsese pe cât de departe putea ajunge un sclav de pe Tatooine.

Dar aventurile sale erau abia la început.

INTERLUDIU

Darth Vader nu se gândi niciodată la ce s-ar fi putut întâmpla dacă Qui-Gon Jinn nu l-ar fi descoperit pe tânărul Anakin Skywalker sau dacă Anakin nu ar fi câștigat acea Cursă de Atașe crucială. Nici nu se întrebă dacă viața lui Anakin ar fi luat o altă cale dacă Qui-Gon – în locul lui Obi-Wan Kenobi – ar fi supraviețuit duelului cu Lordul Sith Darth Maul pe Naboo. Pe Tatooine, Qui-Gon afirmase că nimic nu era întâmplător și, deși erau multe lucruri cu care Vader nu ar fi fost de acord cu Qui-Gon, ar fi fost de acord cu acest lucru, deoarece Vader credea în destin.

El credea că destinul lui Anakin fusese să părăsească Tatooine și să devină un Jedi, la fel cum fusese destinat pentru tot ceea ce se întâmplase după aceea. Era inutil să speculeze cum ar fi putut fi diferită viața lui.

Acum, aflat încă în drum spre Endor, Lordul Întunecat cu mască neagră se întrebă dacă Luke Skywalker își făcea iluzii cu privire la posibilitatea de a-și controla propriul destin.

Dacă va lupta cu mine, va eșua, gândi Vader.

Totuși, Vader ar fi fost aproape dezamăgit dacă Luke s-ar fi predat prea repede, fără niciun efort de a rezista puterii părții întunecate.

La urma urmei, Anakin Skywalker fusese cândva tânăr și nu se predase ușor.

Capitolul 6

În calitate de ucenic Padawan al lui Obi-Wan Kenobi, Anakin Skywalker era nerăbdător să devină Cavaler Jedi. Cu toate astea, sălile sfințite ale Templului Jedi nu încurajau nerăbdarea, iar Maeștrii Jedi insistau ca Anakin să se dedice studiului serios al Forței și al istoriei Jedi. Învăță despre natura Forței, câmpul de energie generat de toate ființele vii și care acoperea și unea întreaga galaxie. Vechii Jedi învățaseră să manipuleze Forța și aleseseră să o folosească în mod dezinteresat pentru a-i ajuta pe alții. Identificaseră două laturi ale Forței: partea luminoasă, care oferea o mare cunoaștere, pace și seninătate, și partea întunecată, care era plină de frică, furie și agresivitate. Cu mult timp în urmă, un grup de Jedi trecuseră de partea întunecată și fuseseră exilați într-o regiune necunoscută a spațiului, unde ajunseseră să domine specia Sith și să se numească Lorzi Sith. Anchetatorii Jedi ajunseseră la concluzia că ucigașul lui Qui-Gon Jinn fusese un Lord Sith, primul care apăruse în spațiul Republicii după o mie de ani. Anakin află, de asemenea, despre midiclorienii, formele de viață microscopice care se găseau în toate ființele vii și care puteau determina amploarea puterilor unui Jedi. Testul de sânge determinase că organismul lui Anakin conținea mai multe midiclorienii decât orice Jedi cunoscut, chiar și decât Marele Maestru Jedi Yoda, ceea ce îi făcu pe unii Jedi să creadă că avea potențialul de a deveni cel mai puternic Jedi din toate timpurile.

Arhivele erau pline de Holocroni Jedi, dispozitive antice care proiectau holograme și serveau ca instrumente educaționale interactive, iar prin intermediul Holocronilor, Anakin află mai multe despre profeția *Celui Ales*, un Jedi care va distruge Sithul și va aduce echilibrul în Forță. Își putea doar imagina ramificațiile profeției, dar se simți foarte, foarte mândru când își aminti cum Qui-Gon Jinn spusese Consiliului Jedi că el credea că Anakin era *Cel Ales*.

Dar Anakin era, de asemenea, amărât că nu fusese ales de Obi-Wan, care îl acceptase ca ucenic doar din obligație față de Qui-Gon. Pentru că Anakin nu fusese antrenat din copilărie la Templu, ca aproape toți ceilalți Padawani, diverși Maeștri Jedi acceptaseră faptul că îi lipsea disciplina colegilor săi. Cu toate astea, acceptau mai puțin comportamentul său arogant atunci când își demonstra abilitățile.

Sunt mai puternic în Forță decât unii dintre instructorii mei, gândi Anakin, și ei știu asta!

La fel ca și nerăbdarea, mândria și aroganța nu erau caracteristici acceptabile pentru niciun Jedi, chiar dacă el se dovedea a fi *Cel Ales*. Mulți Jedii rămăseseră prudenți față de el.

Sunt doar geloși.

Anakin se bucură de laudele lui Obi-Wan, dar devenea adesea încruntat când era muștrat. Obi-Wan îl asigura că și lui Qui-Gon îi amintise frecvent să fie mai atent la Forță, dar chiar și cea mai mică critică reușea cumva să-l lase pe Anakin înțepenit.

Mai întâi îmi spun să fac tot ce pot, apoi îmi spun că am mers prea departe!

Obi-Wan era înțeleghător. Știa că educația lui Anakin – precum și puterile sale formidabile – îl deosebeau de ceilalți Padawani și chiar îl înstrăinau de unii dintre

Maestrii Jedi. La urma urmei, Anakin avea o istorie nefericită cu cuvântul Maestru¹.

Ei nu știu cum este să te naști sclav.

De asemenea, avu dificultăți în a se adapta la un mediu care descuraja atât furia, cât și dragostea, deoarece astfel de emoții puteau întuneca judecata unui Jedi și duceau la gânduri și acțiuni negative. Băiatul nu putu să-și uite mama mai repede decât să înceteze să o iubească. Și nici nu putea să înceteze să-i simtă lipsa sau să se resemneze cu faptul că Ordinul Jedi descuraja contactul cu rudele.

De ce nu mă ajută să-mi eliberez mama? Nu este corect! Nu e corect!

De nenumărate ori, Obi-Wan îi explică faptul că fiecare Jedi trebuia să se supună directivelor Consiliului Jedi și că nu puteau folosi niciodată Forța în scopuri egoiste. Îl îndemnă pe Anakin să se gândească la modul în care eliberarea unui sclav de pe Tatooine ar putea duce la moartea altora, deoarece unii sclavagisti ar putea prefera să-și distrugă *proprietatea* decât să o elibereze din sclavie.

Jedii trebuiau, de asemenea, să răspundă în fața Senatului Galactic, iar pentru moment, Senatul nu era prea interesat de nimic din ceea ce se întâmpla pe Tatooine.

De ce trebuie să răspundă Jedii în fața cuiva? se întrebă Anakin.

În ciuda dorinței lui de a se distanța de sclavul care fusese cândva, nu putea, sau nu voia, să se debaraseze de celelalte aspecte care îl definiseră pe Tatooine. Încă visa la glorie, încă tânjea după aventură și nu-și pierduse niciodată apetitul pentru senzații tari la viteze mari și dorința de a-și dovedi valoarea în competiție.

De-a lungul anilor, acțiunile lui Anakin puseseră adesea la încercare răbdarea Maestrului său. La vârsta de 12 ani, zburase în curse ilegale din măruntaiele Orașului Galactic de pe Coruscant. Când avea aproape 13 ani, își construise prima sabie, pe care o folosi în curând pentru a pune capăt vieții unui sclavagist notoriu pe nume Krayn. La cincisprezece ani, în timp ce se afla într-o misiune cu Obi-Wan pentru a servi ca pacificatori la Jocurile Galactice de pe planeta Euceron, participase la o cursă ilegală de atașe pentru a câștiga libertatea unui sclav. La șaptesprezece ani, rivalitatea sa cu un alt Padawan dusesese la un deznodământ nefericit pe vechea lume Sith, Korriban. Mai târziu, în același an, circumstanțe neobișnuite îl determinară să participe la o cursă de atașe pe Ryloth, împotriva dușmanului său din copilărie, Sebulba. În cele din urmă, Anakin își dăduse seama că Obi-Wan era singurul Jedi care refuzase să renunțe la el. Ajunse să îl considere pe Obi-Wan ca fiind figura paternă pe care nu o avusese niciodată, deși Qui-Gon Jinn se apropiase cu siguranță de acest statut. În timp, Anakin și Obi-Wan învățaseră să aibă încredere unul în celălalt și deveniră prieteni apropiați.

Ca și în cazul fostului parteneriat al lui Obi-Wan cu Qui-Gon, dobândiră reputația de echipă capabilă, atât de bine pusă la punct încât își puteau simți prezența unul altuia de la distanțe mari. Deși erau chemați cel mai adesea în misiuni diplomatice, erau de asemenea trimiși în multe misiuni periculoase.

Spre surprinderea lui Anakin, Cancelarul Suprem Palpatine manifestase un interes deosebit față de el și de activitățile sale. În repetate rânduri, Palpatine îi spusese lui Anakin că este cel mai talentat Jedi pe care îl întâlnise vreodată și că își închipuia că Anakin va deveni într-o zi chiar mai puternic decât Maestrul Yoda. Dar, cu toată încrederea lui Anakin în puterile sale, cu toate realizările și victoriile sale și cu toate lecțiile învățate în deceniul care urmase Bătăliei de pe Naboo, nimic nu îl pregătise, la vârsta de douăzeci de ani, pentru reîntâlnirea cu Padme Amidala.

¹ În limba engleză, Master înseamnă și Maestru dar și Stăpân.

— Annie? spuse Padme, luată prin surprindere la vederea tânărului înalt care stătea alături de Obi-Wan în apartamentul ei de pe Coruscant.

Cei doi Jedi tocmai se întorseseră dintr-o misiune de rezolvare a unei dispute de graniță pe Ansion când fuseseră instruiți să se întâlnească cu Padme, care continuase să-și servească planeta natală ca Senator după ce își încheiase al doilea mandat de Regină aleasă. De asemenea, în apartament erau prezenți Jar Jar Binks și un ofițer de securitate de pe Naboo. Padme și Jar Jar nu-i mai văzuseră pe Obi-Wan și Anakin de zece ani, iar Padme se bucură pentru Anakin când spuse:

— Doamne, ce înalt te-ai făcut.

Sperând să pară matur, Anakin răspunse fără să gândească:

— Și tu la fel. *Ce lucru protestesc să spui asta. Ultima dată când am văzut-o, eram mai scund decât ea!* Sperând să-și revină din jenă, adăugă: Vreau să spun că te-ai făcut mai frumoasă.

Tocmai am spus asta?

— Vreau să spun... pentru un Senator.

Toată lumea din cameră trebuie să creadă că sunt un idiot!

Padme râse:

— Annie, tu vei rămâne mereu pentru mine băiețelul pe care l-am cunoscut pe Tatooine.

Anakin se simți distrus. Se gândise la Padme în fiecare zi de la prima lor întâlnire și nu voia ca ea să se gândească la el ca la *băiețelul* acela.

E chiar mai frumoasă decât îmi aminteam.

Deși vechii prieteni erau bucuroși să se revadă, circumstanțele reîntâlnirii lor erau grave. Senatul Galactic devenise atât de corupt încât cetățenii multor lumi amenințau să pună capăt loialității față de Republică și să își creeze propriul guvern. Un fost Jedi, carismaticul Conte Dooku, începuse să organizeze mișcarea Separatistă, iar mulți credeau că situația va izbucni într-un război civil total. Deoarece Ordinul Jedi nu era pregătit pentru un conflict de o asemenea amploare, mulți Senatori voiau să creeze o armată pentru a apăra și păstra Republica. În speranța de a găsi o soluție pașnică, Senatoarea Amidala venise pe Coruscant pentru a-și exprima votul împotriva legii privind crearea armatei, dar fu aproape asasinată la sosire. Într-o ambuscadă terifiantă, nava ei stelară fu distrusă și șase persoane, inclusiv una dintre gărzile ei de corp, fuseseră ucise. La cererea Cancelarului Suprem Palpatine, Obi-Wan și Anakin fuseseră desemnați să o protejeze pe Padme.

Pentru a înrăutăți situația, în ultimele săptămâni, Anakin fusese tulburat de o serie de vise în care mama sa era în pericol. Se gândi dacă visele erau un fel de premoniție a atacului asupra lui Padme, dar simți că viziunile nu aveau nicio legătură. În cel mai surprinzător coșmar, mama lui fusese transformată într-o statuie de sticlă și se spărsese în fața ochilor lui. *A fost doar un vis urât*, încercă Anakin să se convingă în timp ce se concentra asupra misiunii sale.

Fusese ideea lui Padme de a o folosi ca momeală pentru a-l atrage pe misteriosul asasin în mâinile Jedilor.

Auzindu-i planul, Anakin spuse:

— Este o idee proastă... Adică, nu este o idee bună, doamnă Senator.

Lângă el, R2-D2 emise un bip cu ceea ce putea fi un acord. Deși Anakin fusese în secret fericit că avusese acest moment singur cu Padme în apartamentul ei, aproape că își dorea ca Obi-Wan să fie cu ei chiar acum, în loc să se întâlnească cu Consiliul Jedi, pentru a o putea descuraja și el pe Padme.

— Mutarea mea într-un alt apartament nu va face decât să întârzie un alt atac. spuse Padme.

— Dar ceea ce sugerezi tu este mult prea periculos. Ai putea fi rănită.

— Asta este o posibilitate, spuse Padme. Dar dacă ne pregătim pentru un atac aici, în acest apartament, și acoperim cu adevărat fiecare posibilitate, atunci am avea un avantaj asupra asasinului, nu-i așa? Iar R2 poate ajuta...

Îndepărtând privirea de la Padme, Anakin clătină din cap și spuse:

— Ar fi totuși prea riscant. Din câte știm, ar putea exista o întreagă armată de asasini.

Padme făcu un pas mai aproape de Anakin, forțându-l să se întoarcă spre ea și să-i întâlnească privirea.

— Nu vreau să mor, Anakin, spuse ea, dar nu vreau ca alți oameni nevinovați să își piardă viața pentru că cineva mă vrea moartă. Dacă poți înțelege asta, atunci mă vei ajuta să fac ce trebuie.

Oricât de mult ar fi vrut Anakin să-i prindă pe cei care încercaseră să o ucidă pe Padme, știa că Obi-Wan nu ar fi aprobat cu ușurință ideea de a o folosi pe Padme drept momeală. În ciuda judecății sale, Anakin spuse:

— În regulă, doamnă Senator. Te voi ajuta.

Obi-Wan nu află despre plan decât mai târziu în acea seară, când Padme dormea deja. În ciuda pregătirilor lor și a prezenței vigilente a lui R2-D2, Obi-Wan și Anakin trebuiseră să se miște repede pentru a intercepta perechea de *kouhuni* – artropode mici și mortale – care invadaseră apartamentul Senatoarei adormite și se strecuraseră pe furiș în patul ei. Jediul trebuia să se miște și mai repede pentru a-l prinde din urmă pe asasinul care dezlănțuise *kouhunii*.

Călătorind cu speederul și folosindu-și instinctul, Jediul își urmăriră prada pe mai bine de 100 de kilometri prin cerul și pe străzile orașului Galactic, înainte ca vânătoarea lor să se încheie într-un club de noapte aglomerat. Deși asasina părea a fi o femeie umană cu pielea albă, era de fapt o metamorfă Clawdite care purta un costum elastic de culoare închisă care rămânea întins atunci când își schimba forma. În interiorul clubului de noapte, încercarea ei de a-l împușca pe Obi-Wan în spate avu ca rezultat faptul că Jediul își folosi sabia pentru a-i tăia mâna. Femela Clawdite era încă în stare de șoc în timp ce Obi-Wan o purta pe o ieșire care ducea pe o alee din afara clubului. Anakin mergea alături de ei, iar privirea de furie clocotitoare din ochii lui era toată puterea de care avu nevoie pentru a-i încuraja pe rezidenții din zonă să elibereze aleea.

Femela Clawdite gemu în timp ce Obi-Wan îi așeza trupul tremurând pe alee. Anakin speră că va rămâne conștientă suficient de mult timp pentru a oferi niște răspunsuri. Obi-Wan se uită în ochii Clawditei și spuse:

— Știi pe cine încerci să omori?

— Senatoarea de Naboo, mormăi femela Clawdite.

— Cine te-a angajat?

Mușchii feței ei avură spasme în timp ce încerca să-și păstreze o față umană. Apoi mormăi:

— A fost o slujbă ca oarecare.

Îngenunchind lângă Clawdite, Anakin simți cum îi crește furia față de acea creatură care considera că uciderea lui Padme era *doar o slujbă*. Avu nevoie de toată stăpânirea de sine pentru a-și menține un ton calm și blând în timp ce se apleca înainte și întreba:

— Cine te-a angajat? Spune-ne.

Ochii Clawditei se rotiră spre Anakin. Când nu răspunse imediat, Anakin mârâi:

— Spune-ne acum!

Femela Clawdite înghiți în sec, apoi spuse:

— A fost un vânător de recompense numit...

Afirmația ei fu întreruptă de un mic proiectil care scoase un şuierat scurt în timp ce cobora și se înfigea în gâtul ei. Anakin și Obi-Wan își întoarseră repede capetele și urmăriră traiectoria proiectilului până la un acoperiș înalt, unde un bărbat blindat purtând un pachet propulsor se lansă brusc spre cer și dispăru.

Cei doi Jedi își întoarseră privirea spre Clawdite, a cărei piele căpătă o culoare verde închis, în timp ce trăsăturile ei se contorsionau înapoi la configurația naturală.

— Wee shahnit ... sleemo, oftă ea înainte să-și incline capul pe spate.

Vorbind fluent Hutta, Anakin înțelese ultimele cuvinte ale asasinei: *Vânător de recompense ticălos*. Și, cu mare amărăciune, își dori ca ea să-i fi dat un nume în schimb.

Obi-Wan cercetă gâtul Clawditei moarte și scoase proiectilul, un obiect mic și urât care avea aripioare stabilizatoare pentru tragere de la distanță mare și un vârful de ac de injecție.

— Săgeată cu toxine, observă Obi-Wan.

Anakin simți o oarecare ușurare că cel puțin un asasin nu-i mai putea face rău lui Padme. Uitându-se la cadavrul Clawditei, gândi: *Ai primit ceea ce meritai*. Și apoi se cutremură. Știa că nu era în stilul Jedi să creadă că cineva merită să moară.

Dar el gândi oricum asta.

Capitolul 7

Pentru că Senatoarea Amidala era încă în pericol, Consiliul Jedi îl însărcină pe Obi-Wan să dea de urma evazivului vânător de recompense, în timp ce Anakin o escortă pe Padme înapoi pe Naboo. Pentru a împiedica asasinii să afle unde se afla Padme, ea și Anakin se deghizaseră în refugiați și plecaseră împreună cu R2-D2 la bordul unui cargobot spre sistemul Naboo. Anakin rămăsese extrem de îngrijorat pentru siguranța lui Padme, dar era, de asemenea, încântat în secret de faptul că misiunea sa – prima sa misiune oficială fără Maestrul său – îi permitea să petreacă mai mult timp cu tânăra femeie pe care o adora încă din copilărie.

Este posibil ca și ea să aibă sentimente pentru mine? se întrebă el.

În interiorul navei cu destinația Naboo, rămaseră singuri printre emigranții din cală. Anakin riscă să tragă un pui de somn în timpul zborului lung, dar fu vizitat de un alt coșmar. În somn, murmură: *Nu, nu, mamă, nu...*, apoi se trezi în picioare. Padme era în apropiere, privindu-l. Oarecum confuz, îi întoarse privirea și spuse:

— Ce?

— Părei să ai un coșmar.

Anakin nu comentă. Dar mai târziu, în timp ce împărțeau o masă de terci și pâine, Padme insistă.

— Ai visat-o pe mama ta mai devreme, nu-i așa?

— Da, recunosc Anakin. Am plecat de pe Tatooine cu mult timp în urmă. Amintirile mele despre ea se estompează. Nu vreau să încetez a-i revedea chipul. Am văzut-o în visele mele. Vise foarte clare... Coșmaruri... Îmi fac griji despre ea.

Chiar atunci, R2-D2 se apropie de ei și emise un fluierat electronic.

Cargobotul ajunsese în sistemul Naboo.

* * *

Anakin o însoți pe Padme peste tot pe Naboo și, în curând, îi cunoscă familia. La început, Padme îl trată pe gardianul ei Jedi ca pe o umbră ușor nedorită care îi urmărea fiecare mișcare. Părea la fel de hotărâtă să ascundă informații personale pe cât era el să le descopere, și îi nega propriei surori că relația ei cu Anakin era altceva decât profesională. Dar, pe măsură ce treceau zilele, devenea tot mai relaxată în prezența tânărului care îi era în permanență alături, iar conversațiile lor se schimbă, trecând de la devotamentul ei față de politică și preocupările lui privind securitatea la subiecte mai intime. În ceea ce-l privește pe Anakin, acesta află despre amintirile dragi ale lui Padme despre copiii pe care îi cunoscuse în calitate de lucrător umanitar și despre locurile ei preferate de pe Naboo. Pentru că Anakin crescuse sub soarele sufocant de pe Tatooine, îi fusese frig pe majoritatea lumilor pe care le vizitase, dar cu Padme pe Naboo, se simțea – pentru prima dată în viața lui – cu adevărat confortabil. Și fericit.

Stăteau pe terasa din grădina unei cabane care dădea spre un lac, iar Padme purta o rochie care lăsa la vedere pielea albă a spatelui și a brațelor ei, când Anakin se aplecă cu prudență spre fața ei și o sărută. Ea nu se opuse, dar la câteva secunde

după ce buzele lor se întâlniseră, se îndepărtă de el și spuse:

— Nu. Își întoarse privirea, fixându-și ochii pe lacul din fața lor. Nu ar fi trebuit să fac asta, spuse ea.

Anakin tânjea să o sărute încă de la reîntâlnirea lor de pe Coruscant, dar nu plănuise niciodată să o facă, și cu atât mai puțin își imaginase că o va face vreodată.

Acceptarea și întoarcerea sărutului lui Padme fusese cel mai mare moment de bucurie al său, iar faptul de a fi respins atât de brusc îl lăsă devastat, jenat și confuz. Îi urmări privirea spre apele liniștite și spuse:

— Îmi pare rău.

Îmi pare rău că nu simți pentru mine același lucru pe care îl simt eu pentru tine.

Anakin încercă să pretindă că sărutul nu se întâmplase niciodată. Dar cu fiecare minut care trecea după acel moment de lângă lac, cu fiecare clipă petrecută cu Padme, se simțea și mai torturat, ca și cum inima lui devenise o rană deschisă. Neputând să își dorească să-și îndepărteze sentimentele, o confruntă pe Padme, care îi reaminti că Jedii nu aveau voie să se căsătorească și că ea era un Senator care avea lucruri mai importante de făcut decât să se îndrăgostească. Când Anakin sugeră că ar putea menține o relație secretă, ea îi spuse că refuza să trăiască în minciună.

Anakin începu să se întrebe despre locul său în Ordinul Jedi. Cu cât se gândea mai mult la toate regulile ce trebuiau urmate și la timpul dedicat meditației și antrenamentului, cu atât mai mult pune la îndoială logica atâtor sacrificii personale. *Este atât de greșit că țin atât de mult la Padme? Sau că încă îmi este dor de mama mea și îmi fac griji pentru ea?* Pentru prima dată de când devenise Jedi, se trezi luând serios în considerare posibilitatea de a renunța la sabie, de a părăsi Ordinul și de a deveni un simplu cetățean al galaxiei. Încercă să se imagineze pe sine însuși într-o altă carieră. Era încrezător că ar putea găsi de lucru ca pilot sau mecanic.

Dar, dacă aș face o astfel de muncă, aș putea să fiu fericit?

Răspunsul îi veni imediat lui Anakin: singurul lucru care l-ar fi făcut fericit era să fie cu Padme. *Dar dacă nu aș mai fi Jedi și ea tot nu vede vreo șansă de viitor cu mine? Ce ar fi atunci?* Totul era prea copleșitor pentru a se gândi la asta.

În timp ce momentele de veghe ale lui Anakin deveniseră dureroase din punct de vedere emoțional, somnul era și mai rău. Într-o dimineață, stătea pe un balcon de la cabană, meditănd cu ochii închiși, când simți că Padme se apropia din spate.

— Ai avut un alt coșmar noaptea trecută, spuse ea.

— Jedii nu au coșmaruri, răspunse el laconic.

— Te-am auzit.

Anakin nu se îndoia că o făcuse. Coșmarul fusese cel mai rău de până atunci. Deschise ochii și spuse:

— Am văzut-o pe mama. Întorcându-se cu fața la Padme, se luptă să nu-i tremure vocea. Suferă, Padme. O ucid! Am văzut-o așa cum te văd pe tine acum.

Lăsă să-i iasă un oftat lung, abia eliberând presiunea care se acumulase în el. Se temea că visul de noaptea trecută nu fusese o premoniție, ci o viziune a unor evenimente care se petrecuseră deja.

— Are dureri, continuă el. Știu că-mi încalc mandatul de a te proteja, Știu că voi fi pedepsit și poate chiar expulzat din Ordinul Jedi, dar trebuie să mă duc!

— Voi merge cu tine, spuse Padme.

— Îmi pare rău, spuse Anakin. Nu am de ales.

Nu se așteptase la posibilitatea ca ea să meargă cu el pe Tatooine. *Pot continua să o supraveghez. Obi-Wan nu ar fi de acord, dar... nu este decizia lui.*

* * *

Fără să-l anunțe pe Obi-Wan sau Consiliul Jedi de planurile sale, Anakin, Padme și R2-D2 părăsiră Naboo pe un iaht subțire de tip H Nubian. Mirosul parfumat al lumii natale luxuriante și fertile a lui Padme era încă proaspăt în nările lui Anakin când zări planeta de nisip ars și aridă. Coborând prin atmosferă, zbură spre portul spațial Mos Espa. După ce ateriză și fixă nava într-una dintre gropile adânci și deschise care serveau drept platforme de aterizare, Anakin angajă o ricșă droidă care să-i transporte pe el și pe Padme la magazinul de vechituri al lui Watto. R2-D2 era în spatele lor.

Anakin nu era sigur cum va reacționa când îl va revedea pe Watto. Deși fostul său stăpân fusese mai blând decât alți proprietari de sclavi, Anakin se resemnase întotdeauna cu faptul că Watto refuzase să-i elibereze mama. *Watto nu este în întregime de vină*, medită Anakin, întrebându-se cât de mult încercase Qui-Gon să o elibereze pe Shmi. *Sclavia este permisă aici, iar Watto este doar un om de afaceri.*

Curând ajunseră la magazinul lui Watto, unde îl găsiră pe bătrânul Toydarian așezat în față. Deloc surprinzător, Watto nu îl recunoscuse pe tânărul Jedi înalt care stătea în fața lui, dar când Anakin spuse că o caută pe Shmi Skywalker, Watto făcu legătura.

— Annie? icni Watto neîncrezător. Micuțul Annie? Nuuu! Ochii i se făcură mari, apoi dădu din aripi și strigă: Chiar ești Annie! Tu ești! Ai crescut bine de tot!

Watto îl informase apoi pe Anakin că o vânduse pe Shmi cu ani în urmă unui fermier de umiditate pe nume Lars, și că auzise că Lars o eliberase și se căsătorise cu Shmi. Din fericire, înregistrările lui Watto furnizară locația fermei de umiditate, care se afla în apropierea unei mici comunități numite Anchorhead.

După ce se întoarseră pe nava lor și părăsiră hangarul, Anakin, Padme și R2-D2 zburară pe deasupra nordului Mării Dunelor. Fu doar o chestiune de minute până când aterizară la marginea fermei, care era formată din vaporizatoare de colectare a umidității, răspândite în jurul unei mici structuri în formă de cupolă. Cupola era o intrare către o casă subterană și o curte adiacentă care se afla într-o groapă deschisă.

R2-D2 rămase cu nava în timp ce Anakin și Padme se îndreptară spre cupolă.

Odată ajunși acolo, fură întâmpinați de un droid de protocol complet placat.

— Oh! exclamă droidul când observă că se apropiau cei doi oameni. Droidul făcuse o mică ajustare la un droid Treadwell binocular, dar acum se întorsese cu fața spre Anakin și Padme. Um, bună ziua. Cu ce vă pot fi de ajutor? Eu sunt C...

— 3PO? spuse Anakin, întrebându-se dacă mama lui fusese responsabilă pentru punerea învelișurilor metalice pe corpul droidului.

Confuz, C-3PO își înclină ușor capul.

— Vai de mine... Apoi își dădu seama. Creatorul! Creatorul meu! Stăpâne Anakin! Știam că vei reveni! Știam! Iar ea trebuie să fie domnișoara Padme.

C-3PO îi conduse pe scări până în curte, unde un bărbat și o femeie tineri ieșiră surprinși pe o ușă arcuită. Cuplul purta haine de deșert, obișnuite pe planeta de nisip. Bărbatul avea o constituție robustă, cu mâini puternice de fermier.

— Stăpâne Owen, spuse C-3PO, permiteți-mi să vă prezint doi vizitatori foarte importanți.

— Sunt Anakin Skywalker, spuse Anakin.

— Owen Lars, spuse Owen, părând ușor neliniștit. Arătând spre femeia de lângă el, spuse: Ea este prietena mea, Beru.

Beru zâmbi timidă și schimbă un salut cu Padme.

Ținându-și ochii ațintiți asupra lui Anakin, Owen continuă:

— Cred că suntem frați vitregi. Am avut presentimentul că vei apărea.

Nerăbdător, Anakin scană curtea și întreabă:

— Mama este aici?

— Nu, nu este, răspunse o voce gravă din spate.

Anakin și Padme se întoarseră să vadă un bărbat mai în vârstă, ale cărui trăsături grizonate trădau faptul că era în mod evident tatăl lui Owen. Stătea așezat într-un scaun mecanic plutitor, iar roba îi fusese trasă pe spate pentru a dezvălui că piciorul drept era un ciot bandajat.

— Mă numesc Cliegg Lars, se prezintă bătrânul în timp ce scaunul îl purta încet înainte. Shmi e soția mea. Ar trebui să intrăm în casă. Avem multe de discutat.

Câteva minute mai târziu, în sala de mese scobită, Anakin și Padme erau așezați la o masă dreptunghiulară cu Cliegg și Owen.

— S-a întâmplat imediat înaintea zorilor, povesti Cliegg. Au apărut ca din senin. O ceată de tâlhari Tuskeni.

Anakin simți că i se strânge stomacul.

În timp ce Beru așeza o tavă cu băuturi pe masă, Cliegg continuă:

— Mama ta ieșise devreme, așa cum făcea întotdeauna, ca să culeagă ciupercile care cresc pe vaporizatoare. După urmele lăsate, au răpit-o la jumătatea drumului spre casă. Tuskenii merg ca oamenii, dar sunt niște monștri cruzi și indiferenți. Treizeci de fermieri au pornit după Shmi. S-au mai întors doar patru. I-aș fi urmărit și acum, dar... după ce mi-am pierdut piciorul... Nu mai pot merge pe speeder... Cel puțin nu până mă vindec.

Anakin își coborî privirea spre băuturile neatinsse de pe masă. Mușchii feței i se crispau nervos în timp ce gândea: *Dacă ar fi plecat de pe Tatooine cu mine... Dacă n-aș fi lăsat-o în urmă...* Anakin nu avusese prea mult timp să își formeze o părere despre Cliegg Lars. Inițial, simțise un oarecare sentiment de recunoștință față de omul care îi eliberase mama din sclavia la Watto. Dar pentru că Cliegg își luase soția pentru a trăi în această zonă pustie în care hoinăreau Tuskenii, Anakin nu se putuse abține să nu simtă o furie amară. *Dacă n-ai fi adus-o aici...!*

— Nu vreau să renunț la ea, spuse Cliegg, dar e plecată de o lună. Sunt puține speranțe că a rezistat atât de mult.

Făcând tot posibilul să-și controleze furia, Anakin se ridică și se îndepărtă de masă.

— Unde te duci? întreabă Owen.

Anakin îi aruncă o privire acuzatoare lui Owen și răspunse:

— S-o caut pe mama.

Capitolul 8

Soarele începea să apună în timp ce Anakin se afla în fața domului de la intrarea în casa familiei Lars. Owen îi oferise lui Anakin motocicleta sa speeder, iar motocicleta era acum parcată în aer la mică distanță de cupolă.

N-ar trebui să fii supărat pe Owen și Cliegg pentru că au renunțat, gândi Anakin. Le-a păsat de mama mea, dar sunt doar oameni. Nu pot face mai mult de atât.

Padme ieși din cupola de intrare și se duse la Anakin. Știa că voia să-l ajute, dar știa, de asemenea, că nu trebuia să îi riște viața mai mult decât o făcuse deja.

— Rămâi aici, spuse el. Sunt oameni buni. Vei fi în siguranță.

— Anakin...

Se îmbrățișară. Anakin aproape că și-ar fi dorit să fi putut îngheța acel moment, doar pentru a o păstra pe Padme pentru totdeauna lângă el. Dar întunericul se apropia rapid, iar mama lui era încă acolo, undeva. *E în viață, simți el. Știi că este!*

Eliberându-se din brațele lui Padme, se îndreptă spre motocicleta speeder.

— Nu voi lipsi mult, spuse el.

Se urcă pe motocicletă, porni motorul și țâșni prin deșert.

Cu vântul fierbinte care îi biciuia roba, Anakin traversă Deșertul Jundland, unde se știa că Tuskenii se ascundeau și vânau printre formațiunile stâncoase înalte. Nu se întrebă de ce o luaseră pe mama lui sau de ce nu o uciseseră așa cum făcuseră cu ceilalți fermieri. Din câte știa, Tuskenii îndeplineau un ritual profan.

Motivațiile lor nu-l priveau. Își dorea doar mama înapoi.

Și o voia înapoi întreagă. Se gândi la ceea ce îi făcuseră Tuskenii lui Cliegg Lars și lansă motocicleta și mai repede peste deșert. Se afla la aproximativ 150 de kilometri de gospodăria lui Lars când zări siluetele înalte de șenilate pe cerul crepuscular. Era o tabără Jawa. Deși Jawa se temeau de Tuskeni la fel de mult ca oricine de pe Tatooine, Anakin știa că micuții gunoieri cu ochi strălucitori ar fi fost mai dispuși să-i ofere informații dacă le-ar da ceva în schimb. În schimbul unui multifuncțional și al unui scanner portabil pe care îl găsi în portbagajul speederului împrumutat, Jawa îi spuseră că ar trebui să se îndrepte spre est pentru a găsi o tabără Tusken.

Soarele de pe Tatooine apusese de mult, iar lunile atârnavă jos la orizont când Anakin văzu grupul de focuri de tabără pâlpâitoare în fundul unei văi adânci. Lăsând motocicleta speeder pe marginea unei stânci înalte, rămase în umbră în timp ce se aventura în vale și se îndrepta în tăcere spre tabără. Tabăra era formată din aproximativ două duzini de corturi făcute din piei și bucăți de lemn recuperate din pădurile de mult dispărute ale lui Tatooine. Doi Tuskeni stăteau la mică distanță de un cort, păzindu-l. Anakin se întinse cu Forța și simți că mama lui se afla înăuntru.

Fără să atragă atenția asupra sa, manevră până în spatele cortului, își folosi sabia pentru a face o gaură în pielea întinsă și intră înăuntru. Își găsi mama în centrul cortului, legată de un cadru făcut din bețe subțiri de lemn. Un foc mic ardea într-o oală din apropiere și arunca umbre calde și răutăcioase pe pereții cortului.

Shmi nu se mișca.

— Mamă? întrebă Anakin, speriat ca un copil.

Nu primi niciun răspuns. Putea vedea după sângele uscat de pe fața și brațele ei că fusese bătută îngrozitor.

— Mamă?

Tot niciun răspuns. Abia dacă mai trăia.

Ea gemu când îi eliberă încheieturile mâinilor din benzile de piele care o legau. O coborî ușor pe pământ, legănându-i partea superioară a corpului în brațe.

— Mamă?

Pleoapele învinețite ale lui Shmi se deschiseră și ea se luptă să se concentreze asupra feței lui Anakin.

— Annie? murmură ea. Tu ești?

— Sunt aici, mamă, spuse el. Ești în siguranță acum.

— Annie? Annie? Părea confuză, ca și cum ar fi încercat să-și dea seama dacă el chiar era acolo. Apoi, incredibil, reuși să-i zâmbescă. Ce chipeș arăți. Își frecă mâna de fața lui, iar el îi sărută palma deschisă. Fiul meu a ajuns mare. Am știut c-o să te-ntorci la mine. Am știut tot timpul.

Anakin înghiți în sec și simți înțepătura lacrimilor în ochi când spuse:

— Mi-a fost dor de tine.

— Acum mă simt împlinită, spuse Shmi. Te iubesc...

Anakin se încordă când vocea ei se întrerupse.

— Stai cu mine, mamă. O să te fac iarăși bine. Totul...

Vroia să-i spună că totul va fi bine. Și voia să-i spună mult mai multe. Dar înainte să poată spune ceva, Shmi spuse din nou:

— Te iubesc...

Apoi ochii i se închiseră și capul îi căzu pe spate. Murise în brațele lui.

Anakin stătea acolo în tăcere uimit, doar ținându-și mama în brațe. *Dacă aș fi ajuns aici mai devreme, aș fi putut să o salvez. Își trecu degetele prin părul încălzit al lui Shmi. Nu o voi lăsa aici. Trebuie să o duc înapoi la motocicletă speeder. Dar gărzile acelea Tusken...*

Își aminti de Tuskenul pe care îi întâlnise când era copil. *I-am salvat viața!*

Mai devreme, Anakin nu pusese la îndoială motivele Tuskenilor. Acum, se întreba dacă ar mai fi luat-o pe mama lui dacă ar fi știut că fiul ei salvase cândva pe unul dintre ei. *Sau așa îmi mulțumesc Tuskenii?* Speculă rapid dacă Tuskenul pe care îl salvase ar putea fi încă în viață, posibil chiar în acea tabără.

Ar fi trebuit să-l las să moară! Asta ar fi trebuit!

Se gândi la modul în care Tuskenii o luaseră pe mama lui, își imaginează ce îndurase în ultima lună... *De ce au făcut asta? Cum ar putea cineva să facă așa ceva?*

Răspunsul îi veni din adâncurile cele mai întunecate ale propriei sale inimi.

Au făcut asta pentru că așa au vrut. Au făcut-o pentru că au putut. Pe măsură ce durerea i se transforma în furie, știu exact cum avea să scape de gărzile Tusken. Părăsind temporar cadavrul mamei sale, Anakin ieși din cort și își reactivă sabia.

Dar nu se opri cu gărzile.

* * *

Când Anakin ajunsese înapoi la ferma familiei Lars cu trupul mamei sale învelit în pătură, Cliegg Lars, Owen, Beru, Padme și C-3PO ieșiră din cupola de intrare,

privind în tăcere cum își ridică mama moartă și o ducea spre ușa domului.

Anakin nu avea chef de vorbă și își reconsiderase aprecierea că familia Lars era formată din *oameni buni*. *Care este avantajul de a fi bun dacă ești slab?* Expresia lui sumbră, încruntată, se fixă asupra lui Cliegg Lars, care își coborî privirea.

Poate că-ți dorești să nu fi renunțat la ea atât de repede?

Fără să-și întrerupă pasul, Anakin își redirecționează privirea spre Owen și Beru. *Poate că mama nu ți-a spus niciodată despre cum să fii pregătit să ai grijă de lucruri?*

Anakin nici măcar nu se uită la Padme sau la droidul de protocol în timp ce cobora împreună cu mama sa în locuința subterană.

* * *

Mai târziu, Anakin stătea la un banc de lucru din garajul casei, reparând o piesă de la motocicletă speeder, când Padme intră cu o tavă cu mâncare.

— Ți-am adus ceva de mâncare, spuse ea.

Anakin continuă să examineze piesa de bicicletă, mișcându-se încet, ca și cum ar fi fost ușor amețit.

— S-a rupt pârgă de cuplare, spuse el. Atunci când repara lucruri, viața pare mult mai simplă. Eu mă pricep să repar lucruri. Dintotdeauna m-am priceput. Dar nu am putut... Se opri din lucru și se uită la Padme. De ce a trebuit să moară? De ce nu am putut să o salvez? Știu că aș fi putut.

Se întoarse, uitându-se într-un colț întunecat al garajului dezordonat. Furia lui cedase momentan locul durerii.

— Uneori există lucruri ce nu pot fi reparate, spuse Padme. Nu ești atotputernic.

— Dar ar trebui să fii! răcni el înapoi la ea, făcând-o pe Padme să tresară. Și într-o bună zi, voi fi! continuă el. Voi fi cel mai puternic Jedi din toate timpurile! Îți promit. Voi învăța chiar cum să-i opresc pe oameni să mai moară!

Padme rămase acolo, confuză și alarmată de cuvintele lui.

— Anakin...

— Este numai vina lui Obi-Wan. Este gelos pe mine! Mă ține-n loc!

Aruncă o cheie prin garaj. Aceasta se izbi de perete și se zdrobi de podea.

— Anakin, ce se-ntâmplă?

Evitându-i în continuare privirea, Anakin încercă să-și calmeze vocea în timp ce spunea:

— Eu... i-am omorât. I-am omorât pe toți, spuse încetișor. Sunt morți. N-am iertat niciunul. Se întoarse încet spre Padme, dezvăluind lacrimile care îi curgeau pe față. Nu numai pe bărbați, care sunt singurii luptători în rândul Tuskenilor. Nu numai pe ei. Și pe femei și pe copii. Sunt ca niște animale! izbucni pe neașteptate. Iar eu i-am măcelărit ca pe niște animale! Îi urăsc!

Anakin începu să plângă în hohote și se prăbuși pe podea. Padme îngenuche și își puse brațele în jurul lui.

— Să fii furios înseamnă să fii om, spuse ea.

— Sunt Jedi, spuse Anakin printre hohote de plâns. Știu că sunt mai bun decât atât.

Și totuși, știa și altceva, ceva mult mai rău decât faptul că își permisesese să cedeze în fața furiei. Uciderea Tuskenilor îi dăduse satisfacție.

Capitolul 9

Anakin îngenunche în fața ultimului loc de odihnă al mamei sale, un cimitir din afara complexului Lars, unde două pietre funerare vechi se aflau lângă cea nouă.

— N-am fost îndeajuns de puternic ca să te salvez, mamă, spuse el, încercând să nu se înece cu cuvintele.

Am eșuat, gândi el. Nu doar ca fiu al tău, ci și ca Jedi.

— N-am fost îndeajuns de puternic, repetă el. Dar promit că nu voi da greș din nou. Se ridică în picioare. Printre dinții strânși, adăugă: Îmi lipsești foarte mult.

Padme, Cliegg, Owen, Beru și C-3PO se adunaseră în spatele lui Anakin.

În timp ce acesta se îndepărta de mormânt, R2-D2 se îndreptă spre grup și emise o avalanșă de semnale sonore și fluierături.

— R2? spuse Padme, surprinsă de faptul că părăsise nava. Ce cauți aici?

R2-D2 emise alte semnale sonore și fluierături. Profitând de ocazie pentru a acționa ca translator, C-3PO spuse:

— Se pare că a primit un mesaj de la cineva numit Obi-Wan Kenobi. Numele îți este cunoscut, stăpâne Anakin?

Cei doi droizi îi urmară pe Anakin și Padme în navă.

* * *

Obi-Wan îl urmărise pe vânătorul de recompense, un bărbat pe nume Jango Fett, până la turnătoria de droizi de pe planeta Geonosis, unde descoperise că Viceregele Federației Comerțului, Nute Gunray, se afla în spatele tentativelor de asasinare a lui Padme. Obi-Wan aflase, de asemenea, că Federația Comerțului urma să primească o armată de droizi produsă pe Geonosis și că diverse facțiuni comerciale interstelare se aliaseră cu mișcarea Separatistă a Contelui Dooku. Cu toate că Obi-Wan reușise să transmită aceste informații de pe Geonosis, înregistrarea holografică se încheia cu el încercând să se sustragă unei ploii de focuri laser trase de droizii inamici.

Anakin și Padme urmăriră mesajul preînregistrat în cabina de pilotaj a navei lor pe Tatooine, în timp ce Consiliul Jedi și Cancelarul Palpatine urmăreau simultan înregistrarea retransmisă pe Coruscant. Când mesajul lui Obi-Wan se termină, Maestrul Jedi Mace Windu îl instrui pe Anakin să rămână unde se afla cu Senatoarea Amidala în timp ce Consiliul Jedi se ocupa de Contele Dooku.

— Protejaz-o cu orice preț pe Senatoare, spuse Mace Windu prin transmisie holografică. Aceasta este principala ta prioritate.

— Am înțeles, Maestre, răspunse Anakin.

Mai întâi îmi pierd mama, acum pe Obi-Wan.

În timp ce holograma lui Mace Windu se stinge, Padme spuse:

— Nu pot ajunge de pe Coruscant la timp pentru a-l salva. Trebuie să traverseze jumătate de galaxie. Învârtindu-se în scaun pentru a citi coordonatele de pe consola computerului navigațional, spuse: Uite, Geonosis e la mai puțin de un parsec distanță.

— Dacă mai este încă în viață, spuse Anakin cu tristețe.
— Annie, ai de gând să stai aici și să-l lași să moară? E prietenul tău, mentorul tău.

— Este ca un tată pentru mine! răbufni Anakin. *Tatăl pe care nu l-am avut niciodată.* Dar l-ai auzit pe Maestrul Windu. Mi-a dat ordinul strict de a rămâne aici.

— Ți-a dat ordinul strict de a rămâne aici, numai pentru ca să mă poți proteja, spuse Padme în timp ce apăsa o serie de comutatoare care activară motoarele navei. Iar eu plec să-l salvez pe Obi-Wan. În cazul acesta, dacă intenționezi să mă protejezi, va trebui să vii cu mine.

Anakin zâmbi.

În timp ce nava decola, transportându-i pe Anakin, Padme și pe cei doi droizi departe de Tatooine, Anakin se gândi că nu-și luaseră nici măcar la revedere de la Clieg, Owen sau Beru. *Oricum nu prea aveam ce să le spun,* gândi el. Se uită la C-3PO, care își legase corpul de metal lustruit cu centura pe un scaun în spatele lui Anakin, și simți un mic sentiment de împlinire.

Măcar am salvat de pe Tatooine pe cineva la care țineam.

* * *

Deși Obi-Wan Kenobi se dovedi a fi în viață, misiunea neautorizată a lui Anakin pe Geonosis fu aproape un dezastru. El și Padme fuseseră capturați de insectoizii Geonosieni înainte să-l poată salva pe Obi-Wan, iar apoi Contele Dooku și Geonosienii duplicitari îi condamnaseră la moarte.

Și totuși, pentru Anakin, toate astea reprezentau *aproape* un dezastru, pentru că pe Geonosis fusese un moment luminos și semnificativ pentru el și Padme. După ce fuseseră capturați și înlănțuiți și urmau să fie duși într-o arenă uriașă de execuție, Padme îl privise și îi spusese:

— Nu mi-este frică să mor. Am murit câte puțin în fiecare zi de când ai revenit în viața mea.

Ai murit?

— Ce vrei să zici? întrebă Anakin.

— Te iubesc.

— Mă iubești? întrebă Anakin cu neîncredere. Am crezut că hotărâsem să nu ne îndrăgostim unul de celălalt. Că am fi nevoiți să trăim în minciună... Că ne va distruge viețile...

— Cred că viețile noastre vor fi oricum distruse, spuse Padme cu tristețe. Te iubesc cu adevărat și profund și vreau s-o știi înainte să murim.

Apoi se sărutară, iar în acel moment, Anakin crezu că avea mai multe motive să trăiască decât oricând.

Anakin, Padme și Obi-Wan fură aproape uciși de monștri într-o arenă uriașă de execuție. Din fericire, moartea lor fu împiedicată de sosirea unor Jedi cu săbii, printre care Mace Windu și Yoda, și de o armată neașteptată de soldați clone. Deși Mace Windu reușise să-l omoare pe Jango Fett, care servise drept șablon genetic pentru clone, mulți Jedi pieriseră în lupta împotriva droizilor fabricați de Geonosieni.

Contele Dooku fugi din arena de execuție, iar Obi-Wan și Anakin îl urmăriră până la o fabrică de arme abandonată într-un turn înalt de piatră pe care Dooku îl transformase într-un hangar pentru nava sa, o navă solară personalizată.

Cu săbiile deja activate, Obi-Wan și Anakin intrară în hangarul întunecat și îl găsiră pe fostul Jedi, elegant îmbrăcat și cu părul argintiu, în timp ce se pregătea să evadeze de pe Geonosis. Întorcându-se cu fața la urmăritorii săi, Dooku avu o expresie de ușoară supărare față de cei doi care se aflau acum vizavi de el în hangar.

Chiar dacă Dooku renunțase la Ordinul Jedi cu zece ani în urmă, Anakin observă că bărbatul încă avea sabia de lumină cu mâner curbat prinsă la centură.

— Vei plăti pentru toți Jedii pe care i-ai ucis astăzi, Dooku, răcni Anakin.

Cunoscând reputația de spadasin a lui Dooku, Obi-Wan rămase cu ochii pe el în timp ce se apropia de Anakin și spunea cu voce joasă:

— Acționăm simultan. Tu o iei...

Dar Anakin nu mai avu răbdare.

— Nu! Îl omor acum! strigă în timp ce ignora protestele lui Obi-Wan și îl ataca pe Dooku.

Ajunse abia la jumătatea drumului pe podeaua de mozaic a hangarului când Dooku, în loc să scoată sabia, ridică mâna dreaptă și o îndreptă în direcția lui Anakin. Tânărul țipă și strânse involuntar ochii când fulgere albastre strălucitoare îi învăluiră brusc corpul. Copleșit de durerea intensă, nici măcar nu se putu gândi cum controla și dirija Dooku fulgerele spre el. Anakin simți cum picioarele îi părăsesc podeaua, apoi fu aruncat în cealaltă parte a camerei și se izbi de perete. Țipă din nou când ateriză pe podeaua dură, simțind încă valul de energie întunecată pe care Dooku îl dezlănțuise asupra lui. Corpul lui se simțea de parcă ar fi fost ars și, în timp ce se zvârcolea pe podea, își dădu seama că fumul se ridica din tunică lui.

Se luptă să rămână conștient. Încercând să blocheze durerea, abia văzu că Obi-Wan îl angajase pe Dooku într-o luptă cu sabia.

Ar fi trebuit să-l ascult pe Obi-Wan! Se gândi apoi la Padme. *Nu pot să mor așa!*

În timp ce Anakin zăcea pe podea și se chinuia să-și revină, încercă să-și deschidă ochii și simți și mai multă agonie. Era ca și cum șocul electric încă îi lingea globii oculari. Pentru o clipă, se întrebă dacă nu cumva fusese orbit de fulger.

Trebuie să mă concentrez! Se concentră și încercă să-și controleze respirația. O clipă mai târziu, vederea îi reveni, permițându-i să privească neputincios cum sabia de lumină cu lama roșie a lui Dooku tăia brațul și piciorul stâng al lui Obi-Wan.

Obi-Wan își scăpă sabia în timp ce se prăbușea pe podea. Fumul încă se ridica din hainele lui Anakin. Privi cu groază crescândă în timp ce Dooku își ridica sabia și se pregătea să o coboare asupra neajutoratului Obi-Wan. Găsind o rezervă neașteptată în interiorul său, Anakin răcni în timp ce își aprindea sabia și sărea peste hangar pentru a bloca lovitură mortală a lui Dooku. În timp ce forma flască a lui Obi-Wan zăcea sub săbiile lor încrucișate, Dooku îl privi pe Anakin și spuse:

— Curajos din partea ta, băiete, dar prostesc. Crezusem că ți-ai învățat lecția.

— Pricep mai greu, spuse Anakin în timp ce îl îndepărta pe Dooku de Obi-Wan.

— Anakin! strigă Obi-Wan.

Se folosi de Forță pentru a-și recupera sabia căzută și reuși să i-o arunce Padawanului său. Anakin o prinse și o activă, astfel încât acum folosea două săbii împotriva adversarului său. Dar, câteva lovituri rapide mai târziu, lama lui Dooku trecu prin arma lui Obi-Wan, spulberând mânerul și aproape tăind vârful degetelor lui Anakin, care încă își ținea propria armă în cealaltă mână, iar duelul continuă.

Încercând să-și înăbușe furia, Anakin apelă la Forță în timp ce ochii lui se fixau pe cei ai lui Dooku. Săbiile lor se loveau la marginile vederii sale și crezu că

Forța îl va ghida pentru a-l învinge pe Dooku. Dar în timp ce continua să întâlnească privirea condescendentă a lui Dooku, simți cum furia lui începe să crească din nou.

Și atunci Dooku acționează, trecându-și lama prin brațul cu sabia al lui Anakin, chiar deasupra cotului. Anakin țipă și simți cum i se taie respirația când Dooku se folosi de Forța pentru a-l lansa înapoi prin aer. Apoi totul se întunecă.

* * *

Anakin nu știa câte minute trecuseră când începuse să-i revină cunoștința. Simți ceva schimbându-se în spatele capului său și își dădu seama că era întins pe picioarele lui Obi-Wan. Obi-Wan se ridică de pe podeaua hangarului, apoi îl ajută să se ridice. Anakin îl văzu pe Yoda stând în mijlocul hangarului. Părți din tavan se spărseseră, iar pe podea erau dărâmături peste tot.

Ce s-a întâmplat?

Apoi Anakin observă că nava solară a lui Dooku dispăruse.

— Anakin! strigă Padme.

Ajunsesese la hangar cu o echipă de soldați clone și îl duru să-i vadă expresia stresată în timp ce venea în fugă spre el, văzând ce mai rămăsese din brațul lui drept. Își înfășură cu grijă brațele în jurul lui.

Cel puțin ești în siguranță, gândi el, înfășurându-și brațul stâng în jurul ei pentru a o ține aproape. Nu-i păsa că Obi-Wan sau Yoda se uitau. Era amețit și mutilat, și se temea că, dacă îi dădea drumul lui Padme, genunchii îi vor ceda și va leșina din nou. Așa că rămase acolo, ținând-o în brațe.

În cele din urmă, nici măcar Maestrul Yoda nu reușise să-l împiedice pe Dooku să fugă în spațiu sau să oprească lumile Republicii să intre într-un război civil.

Războiul Clonelor începuse.

Pentru a înrăutăți situația, Conte Dooku îi spusese lui Obi-Wan că sute de Senatori se aflau sub controlul unui Lord Sith numit Darth Sidious. Deși Jedii nu-l considerau pe Dooku o sursă de încredere, fură de acord să supravegheze mai atent Senatul.

În urma duelului cu Dooku, Anakin fusese echipat cu un braț cibernetic și o escortase pe Padme înapoi pe Naboo. Acolo, pe aceeași terasă de lângă lac unde schimbaseră primul lor sărut, aranjaseră o întâlnire secretă cu un om sfânt de pe Naboo. Padme era îmbrăcată într-o rochie albă cu ornamente înflorate, iar Anakin purta roba sa formală de Jedi. Cu C-3PO și R2-D2 ca unici martori, se căsătoriră.

Anakin habar n-avea cât timp puteau să păstreze secretul căsătoriei lor, dar nu-i păsa. *E a mea. În sfârșit, iubita mea Padme este a mea.*

Era cu adevărat un vis devenit realitate. Iar în ziua nunții lor, îi fu ușor să creadă că cele mai mari necazuri ale sale erau în urma sa.

Nu își imaginea deloc toate coșmarurile care aveau să vină.

Capitolul 10

Aproape peste noapte, Republica Galactică dobândi o forță militară masivă care includea nave de luptă interstelară, nave de luptă încărcate cu arme și vehicule terestre enorme. În timp ce Senatorii discutau dacă Cancelarul Suprem Palpatine a greșit când a recrutat și a desfășurat Marea Armată a Republicii, ridicată în grabă, tot mai multe lumi se grăbiră să se alăture mișcării Separatiste a Contelui Dooku, care o numise oficial Confederația Sistemelor Independente. După cum prevăzuse Maestrul Yoda, Războiul Clonelor se răspândi ca un virus exploziv în întreaga galaxie.

Deși Palpatine se prezentase întotdeauna ca un politician precaut și modest, făcuse cunoscut tuturor că va face tot ce era necesar pentru a păstra Republica. În ciuda protestelor sale modeste, Senatul i-a cerut să rămână în funcție mult timp după expirarea mandatului său. Dar, pe măsură ce Războiul Clonelor se intensifica, chiar și cei mai de încredere consilieri ai săi au fost surprinși de numeroasele sale amendamente la Constituția Republicii, care îi extindeau propriile puteri politice, limitând în același timp libertatea celorlalți.

Consiliul Jedi a fost de acord, cu reticență, să permită ca Jedii să servească drept Generali pentru trupele de clone ale Marii Armate. Cu toate astea, nu toți Jedii au fost dispuși să se angajeze în război; unii au ales să servească drept vindecători, iar alții au abandonat cu totul Ordinul Jedi.

Obligat să lupte în numele Republicii, Obi-Wan Kenobi a devenit General, iar Anakin, ca și mulți alți Padawani, a fost promovat la rangul de Cavaler mai devreme decât se aștepta, pentru a răspunde nevoilor Marii Armate. Deși membrii Consiliului Jedi au observat că Anakin era încă predispus la aroganță și nerăbdare, nimeni nu contesta faptul că el continua să devină tot mai puternic în Forță.

Droizii letali nu erau singurii adversari ai Jedilor, deoarece Contele Dooku recrutase și ființe ucigașe precum Asajj Ventress și aproape indestructibilul vânător de recompense Gen'Dai, Durge, pentru a lupta în numele său.

Dooku însuși a antrenat-o pe Ventress în arta luptei cu săbiile, dar adesea ridiculiza preferința ei de a mânui două săbii în același timp.

Anakin aproape că a învins-o pe Ventress pe a patra lună a gigantului gazos Yavin. Unul dintre duelurile lor, din sectorul industrial de pe Coruscant, l-a lăsat cu o cicatrice adâncă pe partea dreaptă a feței.

La trei ani după Bătălia de pe Geonosis, Ventress și Durge nu mai reprezentau o amenințare, dar Contele Dooku conducea în continuare Confederația, iar Jedii nu progresaseră în găsirea misteriosului Darth Sidious.

Războiul Clonelor a continuat.

După ce au distrus un laborator secret al Confederației de pe planeta Nelvaan, pe Inelul Exterior, Anakin și Obi-Wan tocmai plecau împreună cu R2-D2 pe un distrugător al Republicii, când au primit un mesaj urgent. R2-D2 se conectă la o consolă de comunicații și proiectă o hologramă a lui Mace Windu, care spuse:

— Kenobi, Skywalker. Coruscantul este sub asediu, iar Generalul Grievous l-a răpit pe Cancelarul Suprem. Trebuie să vă întoarceți imediat. Trebuie să-l salvați pe

Palpatine.

— Grievous, mârâi Anakin când mesajul holografic se încheie.

Cel mai notoriu locotenent al Contelui Dooku, Generalul cyborg Grievous, comanda armatele de droizi ale Confederației. Grievous fusese antrenat în lupta cu săbiile de către Dooku însuși și îi plăcea să ucidă Jedi și să le colecționeze săbiile de lumină. Deși unii Jedi se întrebau cât de mult încerca Palpatine să pună capăt războiului, Anakin ajunsese să îl considere pe liderul Republicii printre cei mai de încredere prieteni ai săi.

Nu-l voi lăsa pe Cancelar să moară! își jură Anakin.

Îndepărtându-se de R2-D2 și Obi-Wan, Anakin se adresa trupelor de clone din hangarul Distrugătorului.

— La posturile de luptă. Toate echipajele la navele lor de luptă. Pregătiți-vă să sărim în hiperspațiu. Mișcați-vă!

* * *

Distrugătoarele Republicii și navele de luptă ale Confederației se angajaseră într-o bătălie explozivă pe cerul Coruscantului când Anakin și Obi-Wan reveniră de pe Inelul Exterior. Rachetele străluceau în rafale luminoase în apropierea fiecărei nave, iar navele distruse cădeau de pe orbită și se izbeau de turnurile lumii oraș de dedesubt.

Flancați de o escadrilă de piloți clone veterani și cu R2-D2 ca și copilot al lui Anakin, cei doi Jedi părăsiră propriul lor Distrugător în două nave și intrară în luptă. Distrugând navele droid în timp ce se fereau de rachete, Anakin și Obi-Wan își croiră cu curaj drum prin fluxul mortal de nave inamice până când se infiltrară pe nava amiral a Confederației, *Mâna Invizibilă*, pe care Cancelarul Suprem Palpatine era ținut ostatic de Generalul Grievous.

Pentru a crește viteza și manevrabilitatea, navele de luptă Jedi erau proiectate fără generatoare de scuturi. Deși acest lucru îi făcea pe unii adversari să creadă că astfel de nave erau vulnerabile la atacuri, majoritatea piloților Jedi erau experți în folosirea Forței pentru a anticipa, a se sustrage și a-și ataca inamicii. Anakin era considerat unul dintre cei mai buni piloți din Ordinul Jedi, și, spre deosebire de alții, nu ezita să se bazeze pe tehnologie pentru a-și atinge obiectivele. După cum vedea Anakin lucrurile, Forța nu fusese suficientă pentru a-și salva propriul braț drept sau pentru a-l opri pe Dooku pe Geonosis și se îndoia că războiul va fi câștigat doar cu ajutorul Forței.

Jedii se deplasară pe furiș prin navă până când ajunseră la capsula principală de comunicații și senzori a *Mâinii Invizibile*, o cameră înaltă cu ferestre largi care ofereau o vedere de 180 de grade asupra bătăliei spațiale din jur. În acea cameră îl găsiră pe Cancelarul Suprem Palpatine, care stătea pe un scaun înalt, cu încheieturile mâinilor prinse de brațele scaunului cu ajutorul unor legături de energie. Fața lui Palpatine era palidă și nu păru ușurat să-i vadă pe Jedi.

— Ești bine? întrebă Anakin în timp ce el și Obi-Wan se apropiau de Cancelar.

Palpatine se uită nervos pe lângă cei doi Jedi și spuse:

— Conte Dooku.

Anakin și Obi-Wan se întoarseră și priviră în sus pentru a-l vedea pe Dooku, impecabil îmbrăcat, și doi super droizi de luptă, pășind pe un balcon înălțat care

îmbrăca peretele din spate al camerei. Deși Dooku era în al nouălea deceniu de viață, se mișca cu grația unui prădător din junglă. Minte lui Anakin se întoarse la confruntarea de pe Geonosis, când făcuse greșeala de a-l ataca pe Dooku fără ca Obi-Wan să-i fie alături.

Ținându-și ochii pe Dooku în timp ce i se adresa lui Anakin, Obi-Wan spuse:

— De data asta o vom face împreună.

— Tocmai voiam să spun asta, spuse Anakin.

Dooku se îndepărtă de droizii săi, sări peste balustrada balconului și execută o întoarcere perfectă înainte să aterizeze la mică distanță de Jedi. Apoi întinse mâna într-o parte și își scoase sabia.

— Chemați ajutoare, spuse Palpatine pe un ton urgent de pe scaunul său. Nu puteți lupta cu el. Este un Lord Sith.

Obi-Wan îi oferă un zâmbet asigurător.

— Domnule Cancelar Palpatine, Lorzii Sith sunt specialitatea noastră.

Obi-Wan și Anakin se dezbrăcară de mantile Jedi, lăsându-le să cadă pe podea în timp ce își scoteau propriile săbii.

— Săbiile voastre, vă rog, ceru Dooku venind spre Jedi. Nu vrem să facem vărsare de sânge în fața Cancelarului.

— Nu vei scăpa de data asta, Dooku, spuse Obi-Wan.

El și Anakin își aprinseră săbiile cu lame albastre și avansară spre Dooku, care își aprinse propria armă cu lama roșie. Fasciculele săbiilor lor zumzăiau și se ciocneau în timp ce se deplasau prin cameră, dar Dooku se apăra fără efort.

La balcon, cei doi droizi nu se mișcară, ci priviră în tăcere cum se luptau cei trei. În timp ce cele trei săbii se încleștară, Dooku le zâmbi adversarilor săi și spuse:

— Abia așteptam lupta asta.

Fără să se lase intimidat de spadasinul mai în vârstă, Anakin spuse:

— Puterile mele s-au dublat de la ultima dată când ne-am întâlnit, Conte.

— Bine, spuse Dooku. Mândrie dublă, declin dublu.

Jedii atacară din nou. Dooku se dădu înapoi în timp ce le para loviturile, apoi folosi Forța pentru a-l arunca pe Obi-Wan la podea. În timp ce Anakin își continua asaltul asupra lui Dooku, forțându-l să urce înapoi pe scările de la nivelul superior, Obi-Wan își reveni și sări să se alăture luptei. Cei doi droizi traseră asupra lui Obi-Wan, dar acesta ripostă la loviturile lor și îi doborî în timp ce se îndrepta spre Dooku.

Din nefericire, Contele se mișcă mai repede, întinzându-și mâna stângă spre Obi-Wan în timp ce folosea Forța pentru a-l ridica pe Jedi de pe picioare, în același timp strângându-i gâtul. În timp ce Obi-Wan gâfâia, Anakin îl atacă pe Dooku din spate, dar Dooku îl lovi în stomac cu piciorul stâng, izbindu-l pe tânărul Jedi de un zid din apropiere. Obi-Wan era încă suspendat în aer când Dooku gesticulă din nou cu mâna pentru a-și trimite victima sufocată să zboare prin cameră. Obi-Wan se izbi de balustrada unui balcon, apoi se prăbuși ca o păpușă stricată pe podea. Cu un alt gest, Dooku folosi Forța pentru a rupe o secțiune a balconului de pe suporturile sale și a-l prăbuși peste forma inconștientă a lui Obi-Wan pe podea.

Maestre!

Anakin se repezi asupra lui Dooku, aruncându-l de la balcon pe podeaua de dedesubt. Sărind jos după prada sa, Anakin îl lovi iar și iar pe Dooku, până când ambele lor lame fură practic blocate una în cealaltă.

— Simt în tine o teamă uriașă, Skywalker, spuse Dooku. Ai ură. Ai furie. Dar

nu le folosești.

Anakin făcu o grimasă, mai furios decât înainte, apoi lamele se descătușară și duelul reîncepu. Schimbând lovituri prin cameră, se opriră lângă ostaticul Palpatine. Dooku își folosea ambele mâini pentru a-și ține sabia, punând mai multă forță în fiecare lovitură mortală, când Anakin întinse repede mâna stângă pentru a-i prinde încheieturile lui Dooku. În clipa în care Dooku fu imobilizat temporar, mâna dreaptă a lui Anakin se răsuci brusc pentru a-și învărti sabia între el și Dooku cel surprins.

Sabia lui Dooku se dezactivă automat în timp ce zbura din mâinile sale retezate, care căzură pe podea cu un sunet urât. Picioarele i se îndoiră și căzu în genunchi lângă mâinile sale. Anakin smulse din aer sabia lui Dooku, apoi activă lama roșie și o încrucișă cu lama propriei arme, înclinându-le de o parte și de alta a capului adversarului său. Dooku avea ochii mari și gura căscată în timp ce privea capetele mutilate ale brațelor sale. Pentru că săbiile cauterizau imediat ce străpungeau carnea, era surprinzător de puțin sânge.

Te-am prins, gândi Anakin, ținând lamele săbiilor aproape de gâtul lui Dooku.

— Bravo, Anakin! spuse Palpatine de pe locul său. Bravo.

În mod neașteptat, chicoti.

Aproape că pare vesel. Trebuie să fie în stare de șoc.

Apoi Palpatine spuse:

— Omoară-l.

Ce? Anakin își ținu ochii ațintiți asupra lui Dooku, care își mută privirea tremurândă spre Palpatine.

— Omoară-l acum, spuse Palpatine.

Dooku își ridică privirea spre Anakin, care acum vedea o teamă autentică în ochii bătrânului mutilat.

— N-ar trebui, spuse Anakin.

Cuvintele lui părură să-l ușureze puțin pe Dooku, a cărui expresie panicată se relaxă ușor în timp ce continua să tremure. *Pot să fiu milostiv*, gândi Anakin în timp ce îl țintuia cu privirea pe Dooku. *Sunt un Jedi mai bun decât ai fost tu vreodată.*

— Fă-o, spuse Palpatine, practic scuipând cuvintele.

Frica pâlpoi din nou în ochii lui Dooku, care simți brusc ceea ce urma să se întâmple. Anakin mișcă rapid lamele, tăind gâtul lui Dooku. Corpul acestuia se prăbuși alături de mâinile sale, în timp ce capul său cădea și se rostogolea pe podea ca o minge diformă. Anakin își simți inima bătându-i în piept în timp ce dezactiva săbiile și aproape imediat gândi: *Ce am făcut?*

— Te-ai descurcat bine, Anakin, spuse Palpatine cu calm. Era prea periculos pentru a fi ținut în viață.

— Da, dar era un prizonier neînarmat, spuse Anakin în timp ce elibera legăturile de energie ale lui Palpatine. Nu ar fi trebuit să fac asta. Nu așa procedează Jedi.

Ridicându-se de pe scaunul înalt, Palpatine spuse:

— Este firesc. Ți-a tăiat brațul, iar tu ai vrut să te răzbuni. Nu a fost prima dată, Anakin. Îți amintești ce mi-ai spus despre mama ta și Oamenii Nisipurilor?

În cei trei ani care trecuseră de la moartea mamei sale, Anakin se convinsese că își pierduse temporar mințile în acea noapte în tabăra Tusken.

Rămăsese cel mai întunecat secret al său, ceva ce nu-i spusese niciodată nici măcar lui Obi-Wan pentru că știa că va fi alungat din Ordinul Jedi, și totuși se

simțise obligat să-l ia pe Palpatine ca și confident. Anakin făcu o grimasă la amintirea Tuskenilor măcelăriți. Dorința de a-i ucide fusese dincolo de controlul său. Uciderea lui Dooku nu fusese la fel. *Știam că e greșit, dar am făcut-o oricum.*

— Acum trebuie să plecăm înainte să mai sosească și alți droizi de securitate, spuse Palpatine.

Anakin alergă la Obi-Wan, care încă era prins sub secțiunea ruptă a balconului. În afara ferestrelor mari ale camerei, o undă de explozii de foc indică faptul că bătălia spațială se intensificase.

— Anakin, nu mai e timp, spuse Palpatine, în timp ce Anakin îl trăgea pe Maestrul său de sub dărâmături. Trebuie să plecăm de pe navă înainte să fie prea târziu.

Mâna Invizibilă se cutremură violent în timp ce era răvășită de o serie de explozii. Verificând semnele vitale ale lui Obi-Wan, Anakin spuse:

— Pare să fie în regulă.

— Lasă-l, porunci Palpatine, sau nu vom reuși niciodată.

— Soarta lui va fi aceeași cu a noastră, zise Anakin, refuzând pentru prima dată i să se supună Cancelarului.

Apoi ridică și aruncă trupul lui Obi-Wan pe umerii lui și fugi împreună cu Palpatine spre tubul liftului.

* * *

Anakin și Palpatine erau încă la bordul *Mâinii Invizibile* când Obi-Wan își reveni. Împreună cu R2-D2, fură reținuți pentru scurt timp de Generalul Grievous, dar reușiră să scape din ghearele sale metalice.

Din nefericire, Grievous lansă toate capsulele de salvare și fugi în spațiu în timp ce *Mâna Invizibilă*, avariata în luptă, începea să se prăbușească în atmosfera superioară a Coruscantului. Deși aterizarea forțată fu zguduitoare pentru Palpatine și cei doi Jedi, abilitățile incredibile de pilotaj ale lui Anakin îi aduseră pe aceștia și pe puținul care mai rămăsese din nava amiral a Confederației pe o pistă de aterizare.

Mace Windu, Senatorul Bail Organa de Alderaan și C-3PO se numărară printre demnitarii care îi întâmpinară pe Palpatine și pe Anakin pe platforma de aterizare privată a Cancelarului de la birourile Senatului, în timp ce Obi-Wan se întorcea la Templul Jedi. După ce vorbi pe scurt cu Bail Organa în timp ce intrau în clădirea de birouri, Anakin o găsi pe Padme așteptându-l discret în umbra unei coloane înalte. Nu o mai văzuse de luni de zile.

Deși Anakin era îngrijorat de faptul că Generalul Grievous era încă în libertate și că preluase conducerea Confederației, uită de necazurile sale când o îmbrățișă pe Padme. Dar ea părea diferită; avea ceva foarte important să-i spună.

Capitolul 11

— Annie, sunt însărcinată.

Încă din umbra holului Birourilor Senatului, Anakin se simți brusc amețit. Padme îl privea fix în ochi, așteptând ca el să spună ceva.

— Asta e..., începu el, apoi oftă și privi în altă parte.

Odată cu realizarea bruscă a faptului că mariajul lor nu mai putea fi un secret pentru mult timp, primele sale gânduri fură legate de impactul pe care acea evoluție îl va avea asupra vieții lor. *Padme ar putea fi rechemată pe Naboo, iar eu voi fi alungat în dizgrație din Ordinul Jedi. Va fi un scandal...* Apoi privirea lui o întâlni din nou pe cea a lui Padme și văzu cât de speriată era.

— Ei bine, spuse el, asta a câștigat un *e minunat!* zâmbi el.

Mai puțin sigură, Padme spuse:

— Ce ne vom face?

— Nu ne vom face griji pentru nimic acum, zise Anakin, strângând-o în brațe. E în regulă? Acesta este un moment fericit. Cel mai fericit moment din viața mea.

* * *

Mai târziu în acea noapte, în apartamentul lui Padme din Orașul Galactic, Anakin avu un coșmar atât de teribil încât aproape că țipă când se trezi. Încercă să se dea jos din pat în liniște pentru ca Padme să nu-și dea seama de absența lui, dar se trezi și ea și îl găsi în picioare pe terasă, privind traficul aerian alunecând pe lângă ferestrele apartamentului ei.

— Ce te deranjează? întrebă Padme.

— Nimic, spuse el.

Padme purta talismanul norocos pe care îl cioplise Anakin pentru ea la scurt timp după ce se cunoscuseră. El întinse mâna să atingă talismanul și spuse:

— Îmi amintesc când ți-am dat ăsta.

Padme îl privi fix și spuse:

— Cât timp ne va lua să fim sinceri unul cu celălalt?

Anakin respiră adânc.

— A fost un vis, recunosc el.

— Rău?

— La fel ca cele pe care le aveam despre mama mea... chiar înainte să moară.

— Și?

— Și era despre tine.

Padme se apropie mai mult de Anakin și spuse:

— Spune-mi.

Anakin se îndepărtă la o distanță mică.

— A fost doar un vis, spuse el, dar imediat ce cuvintele fură rostite, simți că nu erau adevărate.

Nu a fost doar un vis. A fost real și se va întâmpla.

Se întoarse cu fața la Padme și spuse:

— Vei muri la naștere.

Padme încercă să nu se strâmbe.

— Și copilul?

— Nu știu.

Padme veni din nou lângă Anakin.

— A fost doar un vis, spuse ea, încercând acum să se convingă pe sine, dar și să-l liniștească pe Anakin.

— Pe acesta nu-l voi lăsa să devină real, jură Anakin.

— Acest copil ne va schimba viețile, spuse Padme. Mă îndoiesc că Regina va continua să-mi permită să servesc în Senat. Iar dacă Consiliul va descoperi că tu ești tatăl, vei fi dat afară.

— Eu... știu, se bâlbâi Anakin, încercând să îndepărteze acele realități. Știu.

— Crezi că Obi-Wan ar putea să ne ajute?

— N-avem nevoie de ajutorul lui, zise Anakin, și îi aruncă o privire încruntată în timp ce-și imagina muștrările Maestrului său.

Când observă că Padme părea speriată de expresia lui, Anakin își schimbă trăsăturile într-un zâmbet blând și spuse:

— Copilul nostru este o binecuvântare.

Anakin se gândi din nou la vis, sperând că nu era o descriere exactă a lucrurilor ce aveau să vină, dar știind cumva în inima lui că așa era.

Din fericire, cunoștea pe cineva care era un fel de expert în premoniții.

* * *

— Premoniții? spuse Maestrul Yoda. Premoniții. Hmm.

Era în dimineața de după coșmarul său despre Padme, iar Anakin se afla în camera lui Yoda din Templul Jedi. Erau așezați unul în fața celuilalt, iar razele de soare strălucitoare se strecurau prin jaluzelele de la ferestrele camerei mobilate modest.

— Aceste viziuni pe care le ai..., spuse Yoda.

— Sunt de durere, de suferință. De moarte.

— De tine însuși vorbești, sau de cineva pe care îl cunoști?

Anakin fu reticent în a oferi prea multe detalii, dar recunosc:

— Cineva.

— Un apropiat al tău?

Anakin își coborî privirea și se simți aproape rușinat în timp ce răspundea:

— Da.

Ridicând un deget precaut, Yoda îl fixă pe Anakin cu o privire pătrunzătoare și spuse:

— Atent trebuie să fii când intuiești viitorul, Anakin. Teama de pierdere, spre partea întunecată o cale este.

Anakin își aminti de visele care precedaseră moartea mamei sale și apoi de eșecul său de a o salva. Întorcându-i privirea lui Yoda, spuse categoric:

— Nu voi lăsa ca aceste viziuni să se împlinească, Maestre Yoda.

— Moartea, o parte firească a vieții este, explică Yoda. Pentru cei din jurul tău care în Forță se transformă, bucură-te. Nu-i plânge, nu-i jeli. Să-i regreți, nu o face. Atașamentul duce la gelozie. Umbra lăcomiei, ea este.

Sperând să rămână pe calea cea bună de data asta, Anakin întrebă:

— Ce trebuie să fac, Maestre Yoda?

— Antrenează-te să renunți la tot ceea ce teamă ți-e să pierzi.

Poate că voi putea renunța la a fi un Jedi, gândi Anakin, dar nu pot renunța la Padme. Pur și simplu nu pot. O iubesc prea mult.

Nu o voi lăsa să moară. Nu o voi lăsa.

* * *

La scurt timp după întâlnirea lui Anakin cu Yoda, Palpatine îi mărturisi că se temea că membrii Consiliului Jedi doreau mai mult control decât aveau deja în Republică. Lui Anakin i se păru de necrezut, dar fu de acord să devină reprezentantul personal al lui Palpatine în Consiliu. Deoarece doar Maeștrii Jedi făceau parte din Consiliu, Anakin presupuse că numirea sa îi va garanta promovarea la gradul de Maestru și se simți insultat când Consiliul insistă să rămână Cavaler. După prima sa întâlnire ciudată cu Consiliul, Anakin află de la Obi-Wan că se dorea ca el să raporteze toate afacerile Cancelarului Palpatine. Se părea că Anakin era singurul Jedi care avea încredere în Palpatine.

Palpatine bănuiește că membrii Consiliului pun ceva la cale, iar Consiliul vrea ca eu să-l spionez pe Palpatine! În cine ar trebui să am încredere? Anakin încercă să vorbească cu Padme, dar când aceasta își exprimă îngrijorarea că democrația nu mai exista în Republică, o acuză că vorbește ca o Separatistă. *Se întoarce și ea împotriva mea?!*

Mai târziu în acea noapte, Palpatine îl chemă pe Anakin să se întâlnească cu el în loja privată a Cancelarului de la *Opera Galaxiei*. Acolo, în timp ce privea o trupă de Mon Calamari executând un balet cu gravitație zero în sfere imense de apă strălucitoare, Palpatine îl informă pe Anakin că unitățile de informații ale clonelor au descoperit că Generalul Grievous se ascundea în sistemul Utapau.

După ce își concedie ajutoarele din lojă, Palpatine mai mărturisi că ajunsese să suspecteze că membrii Consiliului Jedi dorea să controleze Republica și că plănuiau să-l trădeze.

— Ți-au cerut să mă spionezi, nu-i așa? întrebă Palpatine.

Foindu-se în scaunul său de lângă Cancelar, Anakin răspunse:

— Eu nu... Nu știu ce să spun.

— Adu-ți aminte de primele tale învățături, continuă Palpatine. Toți cei care obțin puterea se tem să o piardă. Chiar și Jedii.

Nu, asta nu e adevărat, gândi Anakin.

— Jedii își folosesc puterea pentru a face bine, insistă el.

— Binele este un punct de vedere, Anakin, spuse Palpatine cu calm. Sithul și Jedii sunt asemănători în aproape toate privințele, inclusiv în căutarea lor pentru o putere mai mare.

Nici asta nu este adevărat.

— Sithul se bazează pe pasiunea pentru puterea lor, spuse Anakin. Ei se gândesc în interior, doar la ei înșiși.

— Și Jedii nu? întrebă Palpatine, ridicându-și sprâncenele pentru a transmite convingerea că răspunsul era la fel de clar ca și fața lui.

— Jedii sunt altruști, replică Anakin. Lor le pasă doar de ceilalți.

Urmără aplauze din partea publicului, iar Anakin și Palpatine își îndreptară atenția către artiști.

— Ai auzit vreodată de tragedia lui Darth Plagueis cel Înțelept? întrebă Palpatine.

— Nu, recunosc Anakin.

— Mă gândeam eu că nu, spuse Palpatine cu suficiență. Nu este o poveste pe care ți-ar spune-o Jedii. Este o legendă Sith. Darth Plagueis a fost un Lord Întunecat Sith, atât de puternic și de înțelept încât putea folosi Forța pentru a influența midiclorienii pentru a crea... viață. Își întoarse încet privirea spre Anakin înainte să continue. Cunoștea atât de bine partea întunecată încât putea chiar să-i împiedice pe cei la care ținea să moară.

Anakin se gândi imediat la Padme și la cele mai recente coșmaruri ale sale și simți o furnicătură de-a lungul coloanei vertebrale.

— Chiar putea..., întrebă el, să salveze oamenii de la moarte?

— Partea întunecată a Forței este o cale spre multe abilități pe care unii le consideră nenaturale.

Anakin se gândi la Darth Plagueis, întrebându-se cât de mult din legendă ar putea fi adevărată. Apoi întrebă:

— Ce s-a întâmplat cu el?

Întorcând privirea de la Anakin, Palpatine răspunse încet:

— A devenit atât de puternic, încât singurul lucru de care se temea era să-și piardă puterea, ceea ce, în cele din urmă, desigur, a făcut. Din păcate, și-a învățat ucenicul tot ce știa. Apoi, ucenicul său l-a ucis în somn. Este ironic. I-a putut salva pe alții de la moarte, dar nu și pe el însuși.

Pentru că Palpatine era un om atât de erudit și discutase despre vânătoarea continuă a lui Darth Sidious cu membrii Consiliului Jedi, Anakin nu fu curios să afle cum ar fi putut afla o poveste Sith atât de bizară. El voia doar să știe un singur lucru.

— Este posibil să înveți această putere? întrebă el.

Ridicându-și sprâncenele, Palpatine se întoarse pentru a-și fixa din nou privirea asupra lui Anakin și spuse:

— Nu de la un Jedi.

INTERLUDIU

La 23 de ani de la sfârșitul Războiului Clonelor, Darth Vader nu avu nicio dificultate în a-și aminti întâlnirea lui Anakin Skywalker cu Cancelarul Suprem Palpatine la operă. Deși nu-și dăduse încă seama că Palpatine era de fapt Lordul Sith Darth Sidious, în acel moment anume Anakin Skywalker decisese că trebuia să învețe secretele Sith. La acea vreme, Anakin se convinsese că nu dorea decât să obțină puteri care să-l ajute să-și salveze soția. Nu voia să ia calea părții întunecate. De fapt, continuă să se comporte nobil după acea întâlnire de la operă. Când Consiliul Jedi îl insultă din nou, alegându-l pe Obi-Wan să-l vâneze pe Generalul Grievous pe Utapau, Anakin își ceru scuze pentru aroganța sa. Iar după ce află că Palpatine era Lordul Sith care îl ucisese pe Darth Plagueis și își dădu seama că nu avea nicio intenție de a se retrage din poziția sa de putere după moartea Generalului Grievous, Anakin îi raportă descoperirea sa lui Mace Windu, care conduse o echipă de Maeștri Jedi pentru a-l prinde pe Palpatine. Anakin făcuse ceea ce trebuia.

Dar pentru că el credea că singurul mod în care o putea salva pe Padme era să obțină cunoștințele lui Palpatine, nu putu să-l lase pe Mace Windu să-l ucidă pe Lordul Sith. Așa că îi permise lui Palpatine să dezlănțuie fulgerul Sith asupra lui Mace Windu și alese să-i trădeze pe Jedii de pe Coruscant, jurându-i credință lui Palpatine. În calitate de nou ucenic al Lordului Sith, își luă numele de Darth Vader înainte să pornească să ucidă toți Jedii rămași la Templu. Acum, după atâția ani, Vader se gândi la toți Jedii pe care îi ucisese în acea zi.

Amintindu-și expresia uluită a lui Mace Windu când căzuse de la fereastra biroului lui Palpatine și țipetele tinerilor Jedi și ale profesorilor, nu simți nicio remușcare. La fel cum credea că făcuse tot ce putuse pentru a fi un Jedi devotat, credea că acțiunile sale ca ucenic al lui Palpatine au fost și mai drepte.

Fumul încă mai ieșea din Templul Jedi atunci când Vader călători spre lumea vulcanică Mustafar pentru a-i ucide pe liderii Separatiști în ascunzătoarea lor. Între timp, Palpatine iniție un ordin ca toate trupele de clone din afara lumii să își ucidă Generalii Jedi, iar apoi informase Senatul că Separatiștii fuseseră înfrânți și că rebeliunea Jedi fusese zădărnicită. În aplauze de bucurie Palpatine declară că Republica va fi reorganizată în primul Imperiu Galactic.

După ce îi ucise pe toți liderii Separatiști, noul ucenic al lui Palpatine ieși în afara fortăreței montane de pe Mustafar pentru a privi râurile de lavă în flăcări de dedesubt. Nu avea să plângă pentru viețile pe care le luase. Dar pentru pierderea fostului său *eu*, băiatul care visase să devină un Jedi, nu putu să-și rețină lacrimile care îi curgeau pe obraji. Anakin Skywalker dispăruse. *Sau nu?* La urma urmei, Padme se îndrăgostise de Anakin, nu de Darth Vader. Nu anticipase că Padme, care călătorise cu C-3PO, îl va urma pe Mustafar și va respinge justetea acțiunilor sale. Nici nu prevăzuse că Obi-Wan va supraviețui epurării Jedi și că înșelătoarea Padme îl va lua cu ea. În ciuda puterilor sale și a anilor de armonie cu Obi-Wan, furia îi blocase capacitatea de a simți prezența fostului său Maestru pe Mustafar până când îl văzu pe Jedi stând în trapa navei lui Padme.

Nici nu-și imaginase că Obi-Wan avea puterea de a-l doborî atât nemilos.

Capitolul 12

— Tu ai fost *Cel Ales*! strigă Obi-Wan spre ceea ce mai rămăsese din Anakin Skywalker, care se zvârcolea la baza unei pante de nisip negru de la marginea unui râu de lavă de pe Mustafar.

Duelul lor epuizant îi purtase departe de platforma de aterizare unde sosise nava lui Padme și unde Anakin folosisese Forța pentru a-și sugruma soția aparent trădătoare. Dar acum duelul se terminase. Dintr-o singură mișcare a sabiei sale, Obi-Wan îi tăiasese fostului său Padawan picioarele la genunchi, dar și brațul stâng.

În timp ce Anakin se străduia să-și ridice capul din nisipul în flăcări, ochii lui străluceau de furie în timp ce-l privea pe Obi-Wan.

Nu voi muri așa! Încă sunt mai puternic decât tine!

— S-a spus că îi vei distruge pe Sith, nu că te vei alătura lor! continuă Obi-Wan. Trebuia să aduci echilibrul în Forță, nu o lași în întuneric!

Simțind căldura intensă care-i pătrundea prin tunica sfâșiată, Anakin își zări sabia căzută la mică distanță. Prea uimit și amețit pentru a-și concentra puterile, privi cu furie cum Obi-Wan se aplecă să ridice sabia, apoi o luă cu el când începu să urce panta.

— Te urăsc! răzni Anakin, ținându-și ochii concentrați asupra siluetei care se îndepărta.

Obi-Wan se opri în loc și se întoarse pentru ultima oară pentru a privi monstrul ruinat și clocotitor.

— Ai fost fratele meu, Anakin, spuse Obi-Wan. Te-am iubit.

Hainele lui Anakin luară foc, iar el fu înghițit brusc de flăcări. Țipetele lui erau pline de furie, dar și de durere, nu foarte diferite de cele ale oricărei creaturi complet neajutorată. Instinctul său fu să se rostogolească și să stingă flăcările, dar din cauza rănilor sale și a pietrelor înroșite de sub capul și trunchiul său răvășit, tot ce putu face a fost să ardă și iar să ardă.

Obi-Wan plecă, lăsându-l pe Anakin să moară. Cumva, prin agonia sa, simți o ultimă licărire a prezenței lui Obi-Wan înainte ca Jediul să dispară din peisaj.

Anakin continuă să țipe. În cele din urmă, flăcările se stinseră. Brațul drept mecanic al lui Anakin săpa în nisip. Trase și alunecă câțiva milimetri pe pantă.

Din nou!

Cu fiecare mișcare, cioburi vulcanice fierbinți îi zgâriau și îi sfâșiau carnea prăjită. Avu nevoie de toată concentrarea pentru a-și muta rămășițele arse pe pantă și a se îndepărta de râul de lavă. Gemu. Doar puterile sale îl împiedicau să leșine.

Din nou!

Doar ura lui pentru Obi-Wan îl făcea să vrea să mai trăiască încă o zi.

Anakin – încă se mai considera Anakin – auzi motorul unei nave care sosea deasupra poziției sale. Nu avea idee cât timp trecuse până când auzi vocea unui soldat clonă strigând:

— Maiestate, pe aici.

Apoi auzi vocea lui Palpatine:

— Iată-l. E încă în viață.

Corpul înnegrit al lui Anakin deveni complet flasc când permise în cele din urmă ca întunericul să îl cuprindă.

* * *

Anakin se trezi pe o masă de operație, înconjurat de droizi. Împăratul Palpatine, recent numit în funcție, îl adusese la un centru de reconstrucție chirurgicală de pe Coruscant, iar droizii se ocupau cu fixarea membrilor robotice pe trunchiul său care era legat de masă cu centuri metalice puternice.

Droizii lucrau cu repeziciune pentru a menține prețioasele midiclorienii care existau în sângele și țesuturile lui Anakin. Pentru a preveni reducerea numărului midiclorienilor de către substanțele chimice intruzive, droizii lucrau fără anestezice.

Anakin simțea totul.

Simțea fiecare lamă metalică rece care tăia în carnea hidos de cicatrizată pentru a permite altor instrumente să sondeze și să stabilizeze organele interne deteriorate. Se contorsionă când oasele sfărâmate fură înlocuite cu plastoid și se chircoli când laserele grefară noile membre la locul lor. La un moment dat, auzi un droid chirurgical explicându-i lui Palpatine că va avea nevoie de o cască specială și de un dispozitiv pentru a introduce și scoate aerul din plămânii săi afectați.

În ciuda acestor leziuni, pe toată durata procedurii, nu se opri din țipăt.

Stabilizat în cele din urmă, Anakin se întinse liniștit pe masa de care era încă legat. Era îmbrăcat într-un costum de susținere a vieții de un negru strălucitor, cu un panou de control pe piept. Privi cum un mecanism robotizat de deasupra capului său îi cobora încet peste față o mască neagră cu receptori vizuali ovali și o gură de ventilare triunghiulară, în timp ce un alt mecanism îi plasa o cască peste craniu. Casca și masca se blocau una pe cealaltă în timp ce se fixau simultan cu șuruburi pe inelul blindat care se înfășura în jurul gâtului său. Încapsulat complet în costumul presurizat, auzi un zgomot mecanic și chinuit, apoi își dădu seama că era sunetul propriei respirații.

Masa se înclină, ridicând corpul legat al lui Anakin în poziția în picioare. Din umbra sălii de operație, Împăratul cu glugă pe cap făcu un pas înainte și spuse:

— Lord Vader. Mă auzi?

Vader? Așa e... sunt Darth Vader. Anakin a murit.

Vader expiră, apoi spuse:

— Da, Stăpâne.

Vocabulatorul măștii îi transformase vocea într-un bariton impunător. Se simțea încă slăbit, așa că întoarse încet capul, cu greu, ajustându-și vederea prin cască pentru a privi spre Împărat. Fața lui Palpatine era noduroasă și contorsionată, deformată de fulgerele Sith care fuseseră deviate pentru scurt timp de Mace Windu în timpul luptei lor.

— Unde este Padme? spuse Vader cu noua lui voce. După tot ce se întâmplase, încă era îngrijorat pentru ea, încă o iubea, încă voia să-i salveze viața. E în siguranță? Este bine?

Pe tonul său cel mai înțelegător, Palpatine spuse:

— Se pare că, în furia ta, ai ucis-o.

— Eu? Nu așa fi putut, spuse Vader cu neîncredere.

Am iubit-o! Am făcut tot ce am putut ca să o salvez – vocea minții sale îi suna

ciudat, mai slabă decât tunetul sintetizat care ieșea din masca lui. Își aminti cum o sufocase pe Padme pe Mustafar, privindu-i trupul moale căzând pe pista de aterizare.

Nu am vrut să...

— Era în viață, mârâi Vader. Am simțit-o!

Palpatine făcu un pas precaut înapoi în timp ce Vader gemea de durere și furie. Prin laborator, echipamentele și droizii începură să se rupă și să explodeze în timp ce Vader lovea în toate direcțiile cu puterile sale în Forță. Urmă o pocnitură puternică de metal când își smulse brațul stâng de pe masă, apoi pe cel drept. Sări înainte pe picioarele de aliaj care erau montate în cizme greoaie până când se opri la marginea podelei chirurgicale. Și cumva, prin toată furia lui, simți brusc cel puțin un adevăr: *Padme era moartă, împreună cu copilul lor nenăscut.*

— Nu! urlă el atât de tare și de lung, încât strigătul lui răsună din pereți.

În spatele măștii, își strânse ochii în încercarea de a-și reține lacrimile pe care nu reușea fizic să le șteargă. Dar nu veniră lacrimi. Nu știa dacă droizii chirurgicali îi modificaseră sau îi îndepărtaseră canalele lacrimale, dar nu-i mai păsa. Tot ce știa cu siguranță era că Padme plecase de lângă el pentru totdeauna... și că mai erau mulți Jedi care încă așteptau să fie uciși.

Lipsit de iubire pentru oricine și incapabil să simtă atingerea cuiva prin degetele sale cibernetice înmănușate, Darth Vader era în sfârșit pregătit să îmbrățișeze pe deplin partea întunecată.

Și așa făcu.

Capitolul 13

Primele misiuni ale lui Vader implicară urmărirea Jedilor care supraviețuiseră epurării. Investigă fiecare apariție raportată, călători în multe lumi îndepărtate pentru a-și vâna prada și ucise fiecare Jedi pe care îl găsi. Niciun raport nu îl duse la Obi-Wan sau Yoda, dar Vader rămase mereu vigilent. Cu fiecare zi care trecea, Vader se distanța de Jediul care fusese. În timp ce Anakin Skywalker fusese influențat de circumstanțe traumatizante, Vader se forma pe sine însuși provocând durere altora.

Din nefericire, din cauza brațelor sale artificiale, nu putea conjura fulgerul Sith sau să fie invulnerabil la el. Va fi întotdeauna mai slab decât Împăratul.

Puține persoane știau ce se întâmplase cu Anakin Skywalker, dar nu trecu mult timp până când aproape toată lumea din Imperiul Galactic auzi un zvon sau o șoptă răătăcită despre noul servitor al lui Palpatine. La o lună după ce Palpatine devenise Împărat, a circulat o poveste conform căreia Vader a dat de urma unui cuib de cincizeci de trădători Jedi și i-a ucis pe fiecare dintre ei de unul singur. Martorii oculari l-au descris ca pe o ființă asemănătoare unui spectru care părea să posede puteri Jedi și care mânua o sabie de lumină, dar cu siguranță nu era un Jedi. La urma urmei, Jediii poate că încercaseră să răstoarne Republica, dar nu fuseseră niciodată cunoscuți că își strangulau adversarii. Unii bănuiau că Darth Vader era un droid creat pentru a îndeplini voința Împăratului. Alții sugerară că ar fi fost cândva un gladiator profesionist sau un vânător de recompense. Se speculase chiar că ar putea fi o figură publică binecunoscută care își asumase numele de *Darth Vader* și purta casca care îi ascunde fața, pentru a-și ascunde adevărata identitate.

Vader însuși nu făcu nimic pentru a-și dezvălui istoria personală. În ceea ce îl privea, singurul lucru pe care lumea trebuia să îl știe despre el era că răspundea doar în fața Împăratului. În calitate de locotenent al Împăratului, Vader îndeplinea directivele Stăpânului său cu o precizie letală. Pe lângă vânarea Jedilor, supravegherea extinderea Marinei Imperiale și aplica fiecare nouă lege – multe dintre ele promovând ura față de non-umani – pentru a aduce mai multă putere Imperiului. Cei care se opuneau sau îl dezamăgeau pe Vader sfârșeau morți sau înrobiți, și chiar și cei mai înfocați susținători ai lui Palpatine îl priveau cu teamă pe cyborgul mascat și întunecat. În scurt timp, însuși numele său deveni sinonim cu teroarea.

Împăratul reorganiză Senatul Galactic în Senat Imperial, pentru a continua să monitorizeze și să manipuleze reprezentanții lumilor pe care le controla acum. Vader îl însoțea pe Împărat la cele mai importante funcții ale Senatului, la care participa adesea, printre alții, Senatorul Bail Organa de Alderaan. În timpul Războiului Clonelor, Anakin Skywalker împărtășise pentru o vreme considerația Senatoarei Amidala pentru Organa ca fiind un politician rar și onorabil, dar pentru Darth Vader, omul era la fel de neînsemnat ca o insectă obișnuită. La fel ca majoritatea ființelor, Organa își îndrepta privirea în altă parte atunci când Vader era prezent.

După ce alocă responsabilitățile mai banale ale guvernului unor administratori paranoici, Împăratul avu mai puține apariții publice, ceea ce îi permise să își dedice mai mult timp studierii părții întunecate a Forței în palatul său de pe Coruscant. În timp, forma impunătoare a lui Vader deveni simbolul suprem al autorității Imperiale.

Dar Împăratul nu îl lăsa niciodată pe Vader să uite cine era la conducere. De-a lungul timpului, avu multe variante ale aceleiași conversații, care începea de obicei cu întrebarea batjocoritoare a Împăratului:

- Ți-e frică de moarte, Lord Vader?
- Nu, Stăpâne.
- Atunci de ce continui să trăiești?
- Pentru a învăța să devin mai puternic, Stăpâne.
- Cauți o astfel de putere pentru a încerca să mă dobori?
- Tu ești calea mea spre putere, Stăpâne. Am nevoie de tine.
- Da, ucenicul meu. Amintește-ți care îți este locul și că ai multe de învățat.

În cele din urmă, Vader își creă propriul său refugiu privat, Castelul Bast, de pe planeta Vjun, unde se refugiase cândva Contele Dooku în timpul Războiului Clonelor. Pe Vjun, Vader își conduse propriile studii despre partea întunecată. Nu avea nicio îndoială că Împăratul știa ce-și dorea mai mult decât orice altceva: puterea de a-și ucide Stăpânul. Dar pentru că Palpatine era incredibil de puternic și în ciuda mai multor încercări, Vader învăța că nu avea niciun motiv să creadă că îl va putea învinge vreodată pe bătrânul Lord Sith.

Pe măsură ce anii treceau, Imperiul se extinse prin cucerirea mai multor lumi. În timp ce soldații clone erau încă folosiți în Marina Imperială, oamenii începură să servească și ei ca ofițeri înrolați sau erau recrutați ca tehnicieni, piloți și soldați.

Deși Anakin Skywalker nu avu niciodată schimburi personale cu vânătorul de recompense Jango Fett, Darth Vader se familiariză cu *fiul* lui clonat, Boba Fett, care moștenise armura, armele și nava tatălui său. Pe măsură ce Boba Fett își câștiga reputația binemeritată de cel mai bun vânător de recompense din galaxie, era inevitabil ca Vader să-l rețină ocazional pentru misiuni clandestine.

Vader supraveghe, de asemenea, operațiuni secrete pe numeroase lumi. Pentru a-i înrola pe războinicii Noghri mortali la cauza sa, veni în ajutorul planetei lor după ce o otrăvise pe ascuns cu toxine care inhibau viața. Când o stație de cercetare Imperială eliberă accidental un bioagent letal pe planeta Falleen, Vader le ordonase soldaților săi să tragă cu turbolasere asupra lumii contaminate, ucigând peste două sute de mii de nativi Falleen. Dintre toate operațiunile pe care le supraveghea Darth Vader, cea mai importantă era construirea *Stelei Morții*, o stație de luptă de mărimea unei luni care, atunci când va fi terminată, va fi echipată cu un superlaser capabil să distrugă planete întregi. Concepută de unul dintre cei mai înalți ofițeri ai Imperiului, Marele Moff Wilhuff Tarkin, și proiectată inițial pe Geonosis, *Steaua Morții* promitea să fie arma supremă a Imperiului. Ca parte a doctrinei lui Tarkin de guvernare prin frică, stația de luptă urma să provoace o asemenea teroare în întreaga galaxie încât nicio lume nu ar fi îndrăznit să sfideze sau să nu se supună ordinelor Imperiale.

Așa cum prevăzuse Palpatine, Imperiul avea dușmanii săi. O anumită mișcare clandestină – *Alianța pentru Restaurarea Republicii*, mai cunoscută sub numele de *Alianța Rebelilor* – se dovedi a fi cea mai iritantă. Deși oficialii Imperiali erau siguri că Rebelii își stabiliseră o bază secretă, locația ei rămase necunoscută.

La 19 ani de la sfârșitul Războiului Clonelor și de la nașterea Imperiului, Alianța Rebelă atacă un convoi Imperial în sistemul Toprawa, pe Inelul Exterior. Darth Vader își dădu seama imediat că fusese o tactică de diversiune și că scopul real al Rebelilor era să se infiltreze pe o stație Imperială de cercetare de pe Toprawa.

Rebelii furaseră planurile pentru *Steaua Morții*.

Capitolul 14

Darth Vader o întâlnise pe fiica lui Bail Organa, Prințesa Leia, în mai multe ocazii în ultimii ani. Prima dată fusese pe Coruscant, înainte ca ea să devină Senator, când ea și tatăl ei stăteau la coadă pentru a-l întâlni pe Împărat la Palatul Imperial.

La fel ca majoritatea oamenilor, ea tremurase în prezența Împăratului și nu-i dăduse lui Vader niciun motiv să presupună că ar putea reprezenta vreo amenințare. Cel mai recent, o văzuse împreună cu unul dintre ofițerii ei, Căpitanul Antilles, pe planeta Ralltiir, unde Prințesa pretindea că lucrează ca ambasador al bunăvoinței, sperând să livreze provizii medicale Înaltului Consiliu de pe Ralltiir.

Pentru că recentele ei deplasări o plasaseră în zone în care se desfășurau activități ale Rebelilor, Vader se asigurase că vechea ei corvetă Corelliană – Imperialii îi dăduseră porecla de *Spărgător de Blocadă* datorită calităților sale evazive – să nu părăsească Ralltiir fără un mic dispozitiv de localizare clandestin.

După ce află că Rebelii atacaseră convoiul Imperial în sistemul Toprawa, Vader se deplasă rapid acolo. Se afla pe puntea Distrugătorului Imperial *Devastatorul* alături de ajutorul său, Comandantul Praji, în uniformă neagră, pe orbita Toprawei, când pe ecranul senzorilor apăru un mic semn luminos care reprezenta o navă care se apropia. Deși nava nu transmitea niciun număr de identificare, un semnal de orientare indica faptul că era nava Prințesei Leia. Vader nu fu surprins.

Câteva secunde mai târziu, un ofițer Imperial de comunicații își ridică privirea de pe monitor și spuse:

— Comandante, se efectuează transmisii de pe planetă.

Vader își întoarse casca spre Praji și spuse:

— Nava care tocmai a intrat în sistem. Rețineți-o.

Praji se deplasă la o consolă de comunicații pentru a deschide o linie cu *Spărgătorul Blocadei* și vorbi într-un comunicator:

— Navă neidentificată. Oprește imediat și pregătește-te pentru percheziție și interogatoriu de securitate!

— Aici *Tantive IV*, răspunse o voce de bărbat din comunicator, iar Vader îl recunoscuse imediat pe interlocutor ca fiind Căpitanul Antilles. Avem o defecțiune extravehiculară. O unitate de întreținere lucrează la ea chiar acum. După un moment de pauză, Antilles continuă: Suntem o navă consulară aflată în misiune diplomatică și vom părăsi acest sistem imediat ce vom efectua reparațiile.

Comandantul Praji se uită la Vader, care făcu un singur semn din cap aprobator. Întorcându-se la comunicator, Praji răspunse:

— Confirmăm primirea transmisiei voastre, *Tantive IV*. *Devastatorul* va opri focul. Mențineți cursul actual și pregătiți-vă să primiți investigatorii Imperiali.

— Crucișător Imperial *Devastator*, răspunse Antilles câteva secunde mai târziu, ne aflăm într-o misiune diplomatică și nu vom fi reținuți sau deturnați.

Praji examină rapid ecranul unui senzor.

— *Tantive IV* și-a ridicat scuturile energetice și accelerează în afara orbitei.

— După ei, ordonă Vader, increzător că *Spărgătorul Blocadei* nu va scăpa.

În timp ce motoarele *Devastatorului* porniră la viață, Praji vorbi din nou în

comunicator.

— *Tantive IV*, aici *Devastatorul*. Senzorii noștri indică faptul că ați interceptat transmisii ilegale din acest sistem solar. Întoarceți-vă sau vom deschide focul!

Când Vader văzu că *Spărgătorul Blocadei* își menținea cursul, spuse calm:

— Trageți pentru pagube minime.

Tunurile *Devastatorului* lansară dăre lungi de fulgere energizate care loviră scuturile micuței nave care fugea. O clipă mai târziu, motoarele lui *Tantive IV* se aprinseră și nava dispăru în hiperspațiu. Orice pilot știa că era imposibil să urmărești o altă navă prin hiperspațiu, dimensiunea care permitea călătoria cu o viteză mai mare decât viteza luminii. Pe *Devastator*, Comandantul Praji consultă un ecran de senzori pentru a localiza dispozitivul de urmărire.

— Lord Vader, se îndreaptă spre sistemul Tatooine.

Tatooine! Vader părea impasibil, dar în spatele măștii sale, își strângea dinții și mârâia. Simplul gând la *Tatooine* eliberă o mică avalanșă de amintiri dezagreabile. Recăpătându-și calmul, Vader spuse:

— Stabilește cursul.

— Da, domnule.

Când *Tantive IV* ajunse în sistemul Tatooine, *Devastatorul* era chiar în spatele ei. *Spărgătorul Blocadei* ripostă cu focuri laser în timp ce ajungea pe orbita lui Tatooine, dar fu copleșit de nava Imperială. După ce Distrugătorul distruse rețeaua primară de senzori a *Spărgătorului Blocadei* și proiectorul scutului din dreapta, nava mai mică fu efectiv paralizată. O rază tractoare atrase *Tantive IV* în hangarul principal al *Devastatorului*, iar trupele de șoc înarmate cu puști blaster pătrunseră în nava capturată. Mai mulți soldați fură doborâți de echipajul lui *Tantive IV* la intrare, dar fluxul constant de soldați Imperiali neobosiți, cu armură albă, reuși să securizeze nava în câteva minute. Când lupta cu blasterele se încheie, Darth Vader urcă la bordul lui *Tantive IV*. Coridoarele cu pereți albi erau pârjolite, aerul era încărcat cu mirosul de fum de blaster, iar podeaua era plină de cadavrele soldaților Imperiali căzuți, precum și ale trupelor Rebelile. Vader înaintă pe coridor ca o umbră malefică.

Căpitanul Antilles supraviețuise asaltului Imperial și fu escortat de soldați până la camera de operațiuni a navei, unde îl aștepta Vader. Vader își înfășură degetele cu mânuși negre în jurul gâtului lui Antilles în timp ce un ofițer Imperial se grăbi și anunță:

— Planurile *Stelei Morții* nu sunt în computerul principal.

Vader își întoarse vizorul pentru a-l privi pe Căpitanul Antilles.

— Unde sunt transmisiunile pe care le-ați interceptat? Fără efort, Lordul Sith își ridică încet brațul și îl săltă pe Antilles de pe podea. Ce ați făcut cu acele planuri?

Gâfâind, Antilles răspunse:

— Nu am interceptat nicio transmisie. Aaah... aceasta este o navă consulară. Suntem într-o misiune diplomatică.

Vader își strânse mâna și spuse:

— Dacă aceasta este o navă consulară, unde este ambasadorul?

Când Antilles nu răspunse, Vader decise că interogatoriul se terminase. Lordul Întunecat aplică o strângere bruscă, rupându-i instantaneu gâtul lui Antilles. Apoi aruncă cadavrul de perete și se întoarse spre un soldat din trupele de șoc.

— Comandante, spuse Vader, demontează nava până când vei găsi planurile și adu-mi pasagerii. Îi vreau în viață!

La câteva minute după ce trupele începuseră căutarea pasagerilor, Vader fu informat că Prințesa Leia fusese reținută.

— Darth Vader, i se adresă Leia răpitorului ei.

Încheieturile ei erau prinse în legături și ignoră trupele numeroase care se aflau și ele în coridorul îngust al lui *Tantive IV*. Privind cu curaj direct în lentilele întunecate ale căștii Lordului Sith, ea continuă:

— Numai tu puteai fi atât de îndrăzneț. Senatul Imperial nu va sta cu mâinile în sân pentru asta. Când vor auzi că ai atacat o misiune diplomatică...

— Nu te prefacă atât de surprinsă, Înălțimea Ta, o întrerupse Vader. De data asta nu erai în vreo misiune de clemență. Mai multe transmisiuni au fost direcționate pe această navă de către spionii Rebeli. Vreau să știi ce s-a întâmplat cu planurile pe care vi le-au trimis.

— Nu știi despre ce vorbești, răspunse Leia sec. Sunt un membru al Senatului Imperial aflat într-o misiune diplomatică pe Alderaan...

— Faci parte din Alianța Rebelilor și ești o trădătoare, răcnii Vader. Luați-o de aici!

În timp ce trupele o conduceau pe Leia de pe nava ei pe Distrugător, un ofițer în uniformă neagră, cu nas de șoim, pe nume Daine Jir, veni alături de Vader, care mergea pe coridoare, căutând vreun semn care să-l conducă la planurile furate.

— Este periculos să o reținem, spuse Jir. Dacă se află, asta ar putea genera simpatie pentru Rebeliune în Senat.

— Am urmărit spionii Rebelilor până aici, spuse Vader fără să se îngrijoreze. Acum ea este singura mea legătură pentru a le găsi baza secretă.

Jir trebuie să fi fost conștient de reputația Prințesei, pentru că adăugă:

— Va muri înainte să-ți spun ceva.

— Lasă asta în seama mea, spuse Vader. Trimite un semnal de ajutor și apoi informează Senatul că toți cei de la bord au murit!

Când Vader ajunse la o intersecție de coridoare, Comandantul Praji îl opri lângă el și spuse:

— Lord Vader, planurile stației de luptă nu se află la bordul acestei nave! Și nu s-a făcut nicio transmisie. O capsulă de salvare a fost lansată în timpul luptelor, dar nu erau forme de viață la bord.

— Probabil că a ascuns planurile în capsula de salvare, spuse Vader, simțind cum îi crește furia. Trimite un detașament jos să le recupereze. Ocupă-te personal de asta, Comandante. Nu va fi nimeni care să ne oprească de data asta.

— Da, domnule, spuse Praji.

— Și trimite detașamente pentru a bloca porturile spațiale ale planetei, adăugă Vader. Nicio navă nu trebuie să părăsească Tatooine fără autorizație Imperială.

Vader se apropie de o fereastră și privi în jos, spre planeta de nisip. Arăta la fel de pustie cum își amintea. *Când mă gândesc că am trăit acolo cândva... că a fost casa mea înainte ca Jedii să vină și să mă ia. Mama mea și-a dat ultima suflare pe această lume și ani de zile am simțit o pierdere atât de... dureroasă. Acum nu mai simt nimic. Lumea asta înseamnă pentru mine la fel de mult ca un fir de praf, iar toți locuitorii ei ar putea la fel de bine să fie și ei praf.*

În timp ce se întorcea pe *Devastator*, Vader se gândi la faptul că Tatooine ar putea fi transformată în pulbere de *Steaua Morții*. Se întrebă dacă vederea distrugerii planetei i-ar putea aduce vreo plăcere. Era o posibilitate pe care nu ar fi exclus-o.

Capitolul 15

Fiind o sferă cu un diametru de 160 de kilometri, *Steaua Morții* avea dimensiunea unei luni de clasa a IV-a și era cea mai mare navă construită vreodată. Învelișul său exterior din oțel cvadraniu avea două trăsături proeminente: o lentilă concavă de focalizare a superlaserului, amplasată în emisfera superioară, și un șanț ecuatorial care conținea motoarele ionice, hipermotoarele și hangarele. În afară de superlaserul său, care încă nu era pe deplin operațional, armamentul *Stelei Morții* includea peste 10.000 de baterii de turbolasere, 2.500 de tunuri laser și 2.500 de tunuri ionice. În hangarele sale se aflau 7.000 de TIE-uri și peste 20.000 de nave de militare și de transport. Echipajul, trupele și piloții stației de luptă numărau peste un milion de persoane.

Steaua Morții nu îl impresiona în niciun fel pe Darth Vader.

După ce se întoarse din sistemul Tatooine cu Prințesa Leia ca prizonieră, Vader și Marele Moff Tarkin, intrară într-o sală de conferințe a *Stelei Morții*, unde era deja în desfășurare o întâlnire. Amiralul Motti, Comandantul Imperial superior responsabil cu operațiunile de pe *Steaua Morții*, Generalul Tagge din Armata Imperială și alți cinci oficiali Imperiali de rang înalt stăteau în jurul unei mese și ascultau cum Tarkin anunța că Împăratul a dizolvat Senatul Imperial și îi asigură că teama de *Steaua Morții* va ține în frâu sistemele locale. În timp ce Generalul Tagge își menționa îngrijorarea că Alianța Rebelă ar putea folosi planurile furate ale *Stelei Morții* în avantajul lor, Amiralul Motti afirmă cu ironie că orice atac împotriva *Stelei Morții* ar fi un gest inutil.

— Această stație este acum puterea supremă din univers, spuse Motti. Sugerez să o folosim.

— Nu fi prea mândru de această teroare tehnologică pe care ai construit-o, îl avertiză Vader. Capacitatea de a distruge o planetă este nesemnificativă pe lângă puterea Forței.

Rânjind la Lordul Sith, Motti spuse:

— Nu încerca să ne sperii cu metodele tale de vrăjitor, Lord Vader. Devotamentul tău trist față de acea religie antică nu te-a ajutat să obții datele furate și nici nu ți-a dat suficientă clarviziune pentru a găsi sediul ascuns al Rebelilor...

Motti se opri din vorbit și își duse mâna la gât când Vader făcu o mișcare de ciupire cu propria mână înmănușată din cealaltă parte a sălii de ședință.

— Găsesc tulburătoare lipsa ta de credință, spuse Vader.

— Ajunge cu asta! răbufni Tarkin. Vader, eliberează-l!

Deși Vader răspundea doar în fața Împăratului, acesta îi poruncise să îl asculte pe Tarkin pe *Steaua Morții*.

— Cum dorești, spuse Vader în timp ce își cobora mâna, eliberându-și strânsoarea telekinetică a gâtului lui Motti.

Gâfâind după aer, Motti se prăbuși în față pe masă.

— Această ceartă este inutilă, spuse Tarkin. Lordul Vader ne va furniza locația fortăreței Rebelilor până când această stație va fi operațională. Atunci vom zdrobi Rebeliunea dintr-o singură lovitură!

După întâlnire, Vader fu informat că primise un mesaj din sistemul Tatooine. Fusese deja informat că echipa de soldați a Comandantului Praji aflase că în capsula de salvare de pe *Tantive IV* fuseseră doi droizi, care ajunseseră pe suprafața lui Tatooine și că droizii fuseseră preluați de o șenilată Jawa. Vader se îndreptă spre o consolă de comunicații, unde un holoproiector pâlpâi la viață și proiectă o imagine a doi soldați Imperiali complet înarmați, care stăteau lângă un bărbat și o femeie de vârstă mijlocie care purtau robe și erau îngenuncheați pe pământ. Lângă cele patru siluete, se vedea parțial o structură, pe care Vader o recunoscuse ca fiind o cupolă de intrare pentru o locuință din deșert.

Adresându-se șefului de echipă, Vader spuse:

— Raportează prin circuit închis.

— Lord Vader, spuse unul dintre soldați, ajustând un control de pe casca sa astfel încât doar Vader să-i poată auzi vocea. Jawa au vândut un droid de protocol și un astromec acestor fermieri de umiditate, dar ambii droizi au dispărut.

Fermierii de umiditate? Intrigat, examinează hologramele cuplului îngenuncheat și spuse:

— Numele fermierilor?

— Owen și Beru Lars, domnule, răspunse soldatul. Spun că nu știu unde sunt droizii, dar se pare că lipsește un speeder de teren din garajul lor.

Owen și Beru, își aminti Vader. Rezoluția hologramei lor era suficient de clară pentru ca el să le poată distinge trăsăturile îmbătrânite. Niciunul dintre ei nu părea să se simtă confortabil având puști blaster îndreptate spre spate. Amintindu-și cum arătau în ziua în care Anakin Skywalker îi întâlnise, Vader gândi: *Anii nu au fost blânzi cu ei. E timpul să plătească pentru slăbiciunile lor repetate.*

— Ordinele dumneavoastră, domnule? întrebă soldatul.

— Spune-le domnului și doamnei Lars că se pare că au probleme în a ține droizii de protocol pe proprietatea lor.

Nefiind sigur că auzise corect, soldatul spuse:

— Domnule?

— Apoi poți să le acorzi toată politețea pe care le-ai arătat-o acelor Jawa, înainte să-ți continui căutarea. Stabiliți puncte de control pentru a reține orice droizi care intră în porturile spațiale Mos Espa sau Mos Eisley. Și încă un lucru.

— Da, domnule?

— Nu încetați să transmiteți până când nu întrerup conexiunea.

— Am înțeles, spuse soldatul.

Vader privi cum soldații își executau victimele neajutorate. Priveliștea flăcărilor care se ridicau – chiar și hologramele flăcărilor care ardeau la mii de ani lumină distanță – i se părea foarte satisfăcătoare. Când casa familiei Lars fu transformată într-un infern, Vader dezactivă holoproiectorul. Se îndreptă spre cel mai apropiat tub de lift și fu transportat rapid la subnivelul cinci al zonei de detenție AA-23, care era rezervată prizonierilor politici. Era timpul să vorbească cu Prințesa.

Ușa de la celula de detenție 2187 alunecă în tavan și Darth Vader se strecură prin ea, urmat de doi soldați Imperiali în uniformă neagră. În interiorul celulei, Prințesa Leia stătea pe un pat metalic gol care ieșea din perete. Înălțându-se deasupra prizonierei, Vader spuse:

— Și acum, Înălțimea Voastră, vom discuta despre locația bazei voastre Rebele ascunse.

Se auzi un bâzâit electric din spatele lui Vader, apoi un droid anchetator negru, sferic, pluti încet în celulă. Secțiunea mediană a droidului era înconjurată de un sistem repulsorlift, iar exteriorul său era plin de dispozitive care includeau un ansamblu de electroșocuri, un dispozitiv de tortură sonică, o seringă chimică și un detector de minciuni.

Leia făcu ochii mari la vederea droidului, iar Vader putu practic să-i simtă gustul terorii.

— Ține-l departe de mine! spuse ea.

Vader își apucă prizoniera, prinzându-i brațele în lateral în timp ce droidul interogator se apropia. Urmă un șuierat scurt din partea brațului injector al droidului, apoi Leia strigă și căzu pe spate, prăbușindu-se de peretele celulei cu un zgomot surd.

— Nu poți..., spuse ea. Tu...

— Înălțimea Ta, spuse Vader pe tonul său cel mai liniștitor. Ascultă-mi vocea.

Ochii Liei se rostogoliră în orbite, incapabilă să se concentreze pe ceva anume.

— V-vocea..., se bâlbâi ea.

— Așa este. Ascultă... eu sunt prietenul tău.

— Ce – prieten? spuse Leia, apoi tresări. Nu...

— Ba da! insistă Vader, privind-o cum se cufundă și mai adânc în starea hipnotică. Ai încredere în mine, poți să te încrezi în mine. Toate secretele tale sunt în siguranță cu mine.

— Mmmm? Leia își linse buzele. În siguranță?

— Așa este, în siguranță. Ești în siguranță aici. Ești printre prieteni. Poți avea încredere în mine. Sunt un membru al Alianței Rebelilor, ca și tine.

O expresie de ușurare trecu pe fața Liei, care murmură:

— Rebel?

— Ce ai făcut cu planurile *Stelei Morții*? Unde sunt? Rebelii trebuie să știe! Ajută-ne, Leia!

— Nu, gemu ea, închizând ochii. Nu pot!

— E datoria ta, o îndemnă Vader. Datoria ta față de Alianța noastră. Obligația ta față de Alderaan și de tatăl tău. Este datoria ta să ne spui unde sunt acele date!

— Tata? spuse Leia, cu ochii încă închiși.

— Da, spuse Vader. Tatăl tău îți poruncește să ne spui!

— Tata... nu ar face-o.

Devenind nerăbdător, Vader își folosi propriile puteri paranormale pentru a o face pe Leia să creadă că are dureri atroce, dar după câteva minute, puse capăt interogatoriului. Simțea că voința ei înăscută nu era doar formidabilă, ci trebuie să fi fost augmentată cu anumite discipline fizice și mentale.

Nu avea să fie înfrântă ușor.

Părăsind celula de detenție, se duse să se prezinte la Marele Moff Tarkin în sala de control a *Stelei Morții*.

— Rezistența ei la sondarea mentală este considerabilă, spuse Vader. Va trece ceva timp până când vom putea extrage orice informație de la ea.

Chiar în acel moment, Amiralul Motti se apropie de Tarkin și îl informă că *Steaua Morții* era în sfârșit complet operațională. Tarkin se uită la Vader și spuse:

— Poate că ar răspunde la o formă alternativă de persuasiune.

— Ce vrei să spui? întrebă Vader.

— Cred că este timpul să demonstrăm întreaga putere a acestei stații, spuse Tarkin. Întorcându-se către Motti, ordonă: Stabiliți cursul spre Alderaan.

— Cu plăcere, răspunse Motti cu un zâmbet malefic.

Realizând ce intenționa Tarkin, Vader îl privi pe om cu un nou respect. Lordul Întunecat făcuse multe lucruri îngrozitoare și impardonabile, dar se părea că Tarkin – cel puțin în această situație – era și mai diabolic de inventiv. Cu toate astea, Vader avea o singură îngrijorare în legătură cu planul lui Tarkin.

— Alderaan e unul dintre cele mai importante sisteme interioare, spuse Vader. Împăratul ar trebui să fie consultat.

— Să nu te gândești să mă provoci! răbufni Tarkin. Acum nu te confrunți cu Tagge sau Motti! Împăratul m-a pus pe mine la conducerea acestei afaceri cu mână liberă, iar decizia îmi aparține! Și îți vei obține informațiile cu atât mai repede.

Vader bănuia de mult timp că Marele Moff Tarkin era nebun, dar abia când Tarkin i se adresă fără urmă de teamă, Vader nu mai avu nicio îndoială.

— Dacă planul tău servește scopului nostru, se va justifica, spuse Vader.

— Stabilitatea Imperiului este în joc, spuse Tarkin. O planetă este un preț mic de plătit.

* * *

Eliberată din celulă și adusă la Marele Moff Tarkin în camera de control a *Stelei Morții*, Prințesa Leia stătea rezemată de pieptul lui Darth Vader, cu ochii fixați pe un ecran larg care afișa planeta Alderaan. După ce Tarkin o amenință că îi va distruge planeta natală dacă nu dezvăluia locația bazei Rebelilor, le spuse că Rebelii se aflau pe Dantooine. Cu toate astea, Tarkin era hotărât să demonstreze că Imperiul era pregătit să folosească *Steaua Morții* fără cea mai mică provocare.

Pe Alderaan se aflau miliarde de ființe, inclusiv Bail Organa, și cu toții erau pe cale să moară. În timp ce superlaserul stației de luptă se aprindea, Vader o simți pe Prințesă tremurând de frică.

Tu ai provocat asta, gândi el.

Superlaserul cu rază verde trase asupra Alderaanului, aruncând întreaga lume în uitare.

Capitolul 16

După ce Prințesa fu trimisă în celula ei, Vader se întâlnește cu Tarkin în sala de conferințe a *Stelei Morții*.

— Cum rămâne cu căutarea planurilor? întrebă Tarkin.

— Sunt convins că Prințesa le-a trimis pe Tatooine împreună cu o pereche de droizi. Cu puțin timp în urmă, o navă a decolat ilegal din portul spațial Mos Eisley de pe Tatooine, după ce echipajul ei a schimbat focuri cu o echipă de soldați. Nava a intrat apoi în hiperspațiu, evitând urmărirea. Se crede că droizii se aflau la bordul ei.

Tarkin făcu o grimasă.

— Și trupele noastre au fost înfrânte, iar Flota noastră a fost evitată? Cum este posibil așa ceva? A cui era nava?

— Este greu de spus, spuse Vader. Avea însemne de identificare și înregistrare falsificate. În plus, era o navă extrem de rapidă și evazivă, probabil unul dintre contrabandiștii care se adună în acea regiune.

Un ofițer intră în sala de conferințe și raportează că navele de recunoaștere călătoriseră spre Dantooine, dar descoperiseră doar rămășițele unei baze Rebele care era părăsită de ceva timp. După ce ofițerul plecă, Tarkin explodează de furie.

— A mințit! răcni Tarkin. Ne-a mințit!

Oricât de mult ar fi respectat Vader indiferența lui Tarkin față de crimele în masă, izbucnirea zdruncinată a Marelui Moff indica faptul că Prințesa Leia câștigase în mod clar acea bătălie specială a voințelor. Neputând să se abțină să nu-i înfigă un spin în coaste lui Tarkin, Vader spuse:

— Ți-am spus că nu va trăda niciodată în mod conștient Rebeliunea.

Tarkin se încruntă la Vader.

— Termin-o... imediat!

Vader traversează sala de conferințe până la o consolă de comunicații.

Cu casca îndreptată spre comunicator, spuse:

— Securitatea zonei de detenție. Programează prizoniera din celula 2187 pentru execuție peste o oră standard.

— Da, Lord Vader, răspunse o voce din comunicator.

Privind fix din spatele lui Vader, Tarkin spuse:

— Am spus imediat, Lord Vader.

Vader era pe punctul de a răspunde când un comunicator bâzâi pe masa din fața lui Tarkin. Acesta apăsă un buton și spuse:

— Da?

Din comunicator, un ofițer Imperial anunță:

— Am capturat un cargobot care intra în rămășițele sistemului Alderaan. Semnalmentele sale se potrivesc cu cele ale navei care a scăpat din Mos Eisley.

Procesând informația, Vader emise o ipoteză:

— Probabil că încearcă să returneze Prințesei planurile furate. Poate că ne va fi de folos.

Vader se îndreaptă spre Docul 327 al *Stelei Morții*, unde o rază tractoare depozitase nava capturată. Intrând în hangarul mare, Vader recunoscuse nava ponosită ca fiind un vechi cargobot ușor Corellian YT-1300. De asemenea, îi observă caracteristicile personalizate, inclusiv tunurile blaster ilegale de tip militar și o antenă senzorială de top, absurd de mare, pe partea stângă.

Cu siguranță e o navă de contrabandiști, gândi Vader în timp ce trecea pe lângă echipa de soldați care păzea nava. Un Căpitan Imperial în uniformă gri și o pereche de soldați coborâră pe rampa navei. Oprindu-se în fața lui Vader, Căpitanul spuse:

— Nu e nimeni la bord, domnule. Conform jurnalului de bord, echipajul a abandonat nava imediat după decolare. Trebuie să fie o momeală. Câteva dintre capsulele de salvare au fost lansate.

— Ați găsit vreun droid?

— Nu, domnule, răspunse căpitanul. Dacă au fost la bord, trebuie să fi fost și ei lansați.

— Trimiteți un echipaj de scanare la bord, ordonă Vader. Vreau ca fiecare parte a navei să fie bine verificată.

— Da, domnule.

Vader se uită la corpul navei.

— Simt ceva... o prezență pe care nu am mai simțit-o de când...

De pe Mustafar.

Apoi își dădu seama.

Obi-Wan Kenobi...

E în viață!

* * *

La aproape o oră după ce cargobotul fusese capturat, Marele Moff Tarkin era la locul său obișnuit în sala de conferințe când Darth Vader anunță:

— Este aici.

— Obi-Wan Kenobi! spuse Tarkin cu neîncredere. Ce te face să crezi asta?

— Un tremur în Forță, răspunse Vader. Ultima dată când l-am simțit a fost în prezența vechiului meu Maestru.

— Cu siguranță trebuie să fi murit până acum.

— Nu subestima puterea Forței.

— Jedii au dispărut, insistă Tarkin. Focul lor a dispărut din univers. Tu, prietene, ești tot ce a mai rămas din religia lor. Un semnal veni de la comunicatorul de la consola din fața lui Tarkin. Acesta apăsă un buton al consolei și spuse: Da?

Din comunicator, o voce spuse:

— Avem o alertă de urgență în blocul de detenție AA-23.

— Prințesa! exclamă Tarkin. Puneți toate secțiile în alertă!

— Obi-Wan este aici, spuse Vader. Forța este cu el.

— Dacă ai dreptate, nu trebuie să i se permită să scape.

— Evadarea nu face parte din planul lui, spuse Vader în cunoștință de cauză. Trebuie să-l înfrunt – singur.

Se întoarse spre ușă. Oricât de mare ar fi fost *Steaua Morții*, știa că îl va găsi pe Maestrul Jedi. Dar mai întâi, avea să se asigure că un dispozitiv de urmărire era

plasat pe cargobotul capturat. Deși era convins că Obi-Wan nu va părăsi *Steaua Morții*, conta pe posibilitatea ca Prințesa să o facă.

* * *

Obi-Wan Kenobi, purtând o robă de deșert de un maro murdar, cu o mantie mare, ocolise numeroasele trupe și senzorii de securitate sofisticăți până în momentul în care îl zări pe Vader, intrând în tunelul de acces slab luminat, cu pereți gri, care ducea înapoi la Docul 327. Vader stătea la vedere, cu sabia sa roșie în mână, blocând calea lui Obi-Wan spre cargobotul capturat.

Arată atât de bătrân, gândi Vader, dar știa că nu trebuia să presupună că Obi-Wan, cu barba sa albă, slăbise odată cu vârsta. În timp ce Vader se îndrepta încet spre bătrân, Obi-Wan își activă propria sabie cu lamă albastră.

— Te-am așteptat, Obi-Wan, spuse Vader, apropiindu-se de bătrânul Jedi. Ne întâlnim din nou, în sfârșit. Cercul este acum complet.

Obi-Wan adoptă o poziție ofensivă.

— Când te-am părăsit, continuă Vader, eram doar un învățăcel; acum eu sunt Maestrul.

— Doar un Maestru al răului, Darth, spuse Obi-Wan.

Deși Vader nu se așteptase ca Obi-Wan să i se adreseze cu numele vechi de Anakin Skywalker, era extrem de neobișnuit ca cineva să i se adreseze doar cu titlul de Lord Sith. *Încearcă să mă enerveze!* gândi Vader.

Obi-Wan se mișcă rapid, lovind cu arma spre Vader, dar Lordul Întunecat blocă atacul cu ușurință. Auzi un pocnet electric puternic când săbiile lor intrară în contact. Fără să se descurajeze, Obi-Wan dădu o serie rapidă de lovituri, dar fiecare fu parată de Vader.

— Puterile tale sunt slabe, bătrâne, spuse Vader.

— Nu poți învinge, Darth, spuse Obi-Wan, făcându-l pe Vader să se întrebe dacă nu cumva Obi-Wan îl tachina refuzând să i se adreseze cum trebuie. Cu o incredibilă siguranță de sine, Obi-Wan adăugă: Dacă mă vei doborî, voi deveni mai puternic decât îți poți imagina.

— N-ar fi trebuit să te întorci, spuse Vader.

Săbiile lor se ciocniră iar și iar, duelul lor continuând până când ajunseră chiar în afara Docului 327. În timp ce se îndreptau spre ușa care ducea direct în hangarul în care se afla cargobotul capturat, Vader auzi pașii trupelor care alergau spre poziția lui. Lama lui Vader era încrucișată cu cea a adversarului său când Obi-Wan aruncă o privire în hangar. Vader își menținu ochii ațintiți asupra Jediului.

De data asta nu vei scăpa de mine!

În mod neașteptat, Obi-Wan își ridică sabia în fața lui și închise ochii. Expresia lui era senină. Lui Vader îi venea greu să creadă. *Se predă!* Fără milă, Vader lovi puternic cu sabia, tăind corpul lui Obi-Wan. Se aștepta să audă sunetul satisfăcător al trupului despicat al lui Obi-Wan prăbușindu-se pe podeaua lustruită, așa că fu uimit să vadă la picioarele lui doar mantia și sabia Jediului. Corpul lui Obi-Wan dispăruse complet.

— Nu! strigă o voce din hangar.

Dintr-o dată, hangarul se umplu de sunetele rapide ale mai multor blastere care trăgeau în același timp. Vader auzi strigătul și blasterele, dar nu le acordă nicio

atenție. Uimit, se holbă la arma lui Obi-Wan și la roba goală, apoi împunse hainele cu bocancul. *Unde este? Cum a putut să dispară? Ce fel de înșelătorie este asta?*

Din hangar, peste zgomotul luptei cu blasterele, Vader o auzi pe Prințesa Leia strigând:

— Haideți! Haide Luke, e prea târziu!

Vader nu avea niciun interes să o oprească pe Prințesa Leia, și nici nu se întreabă cine ar fi putut fi *Luke*. Dar nu-i putea lăsa să scape prea ușor. Întorcându-se de la roba și sabia căzute ale lui Obi-Wan, se îndreptă spre hangar. Dar înainte să ajungă la ușă, o voce de bărbat din hangar strigă:

— Aruncă ușa în aer, puștiule!

Avu loc o mică explozie în fața ușii, iar cele două uși blindate alunecară din pereți pentru a sigila hangarul. Câteva clipe mai târziu, Vader auzi motoarele cargobotului pornind la viață, ducând nava în afara hangarului și îndepărtând-o de *Steaua Morții*.

Fusese ideea lui Vader să plaseze dispozitivul de localizare pe cargobot și să permită Prințesei să scape, astfel încât aceasta să-i conducă involuntar pe Imperiali la baza secretă a Rebelilor. Vader era încrezător că planul său va funcționa.

Și totuși, când luă sabia lui Kenobi, își dădu seama că acum era mai puțin sigur de ceea ce îi rezerva viitorul.

* * *

Se stabilise că nava evadată călătorise spre Yavin 4, aceeași lună unde Anakin Skywalker se duelase cu Asajj Ventress în timpul Războiului Clonelor. *Întâi Tatooine, acum Yavin 4*, gândi Vader. În ciuda devotamentului față de puterea părții întunecate a Forței, avea sentimentul sâcâitor că trecutul său se întorcea să-l bântuie.

Odată ce *Steaua Morții* ajunse în sistemul Yavin și se afla la doar treizeci de minute distanță de distrugerea lunii pe care se afla baza Rebelă, lui Vader îi reveni încrederea.

— Astăzi va fi o zi de care ne vom aminti mult timp, îi spuse el lui Tarkin în camera de control a *Stelei Morții*. A văzut sfârșitul lui Kenobi. În curând va vedea sfârșitul Rebeliunii.

INTERLUDIU

În momentul în care ofițerii tactici Imperiali stabiliseră că datele tehnice furate dezvăluiau o zonă vulnerabilă a stației lor de luptă, zeci de nave de luptă Rebele începuseră deja asaltul asupra *Stelei Morții*.

Tarkin și cei mai mulți dintre oamenii săi consideraseră navele inamice doar o pacoste temporară, dar Darth Vader simțise cum încrederea sa se schimbă din nou pe măsură ce bătălia avansa. Vader nu considerase niciodată *Steaua Morții* mai mult decât o jucărie mortală și supradimensionată, dar pentru că scumpa super-armă era necesară pentru planurile Împăratului, era de datoria lui să o protejeze.

Și eșuă.

Acum, în timp ce Super Distrugătorul *Executor* sosea în sistemul Endor, se gândi la ceea ce se întâmplase la Yavin cu patru ani în urmă.

Cu sabia lui Obi-Wan Kenobi agățată la centură ca un trofeu, zburase cu prototipul său TIE cu aripi curbate pentru a apăra *Steaua Morții*. Niciunul dintre piloții Rebelilor nu fu la înălțimea lui până când ajunse din urmă ultimul X-interceptor în șanțul ecuatorial al *Stelei Morții*. În ciuda furiei bătăliei spațiale, Vader simți cu ușurință că Forța era puternică în pilotul X-interceptorului. Vader era pe punctul de a trage asupra țintei sale evazive când o lovitură neașteptată de sus îi avarie propria navă și îl trimise în spațiu. Avu doar o milisecundă pentru a vedea că fusese atacat de același cargobot care condusesese *Steaua Morții* la Yavin.

Și apoi *Steaua Morții* explodă. Unda de șoc rezultată îi trimise TIE-ul și mai departe de Yavin. Nu avu nevoie de mult timp pentru a recăpăta controlul navei sale, dar, deoarece atacul cargobotului îi paralizase hiperpropulsorul și sistemele de comunicații, trecu ceva timp până să ajungă la un avanpost Imperial. Vader folosisese acel timp pentru a se gândi la droizii pe care îi trimisese Prințesa Leia pe Tatooine și la cargobotul care îl transportase pe Obi-Wan Kenobi la *Steaua Morții*. Vader se întrebase cât timp stătuse Obi-Wan pe Tatooine. Și de ce? Luase legătura cu Owen și Beru Lars? Prințesa Leia știuse că era în viață și că droizii îl vor găsi acolo?

Iar pilotul Rebel care era atât de puternic în Forță... de unde venise?

Împăratul nu fusese încântat să afle de pierderea *Stelei Morții*, dar nu-l învinovăți pe Vader. La urma urmei, Vader nu avusese nimic de-a face cu proiectarea defectuoasă a stației de luptă. În timp ce arhitecții de propagandă ai lui Palpatine lansaseră o campanie de discreditare a Alianței Rebelilor prin negarea existenței unei stații de luptă Imperiale de mărimea unei luni, Vader desfășură propria investigație pentru a-l identifica pe pilotul Rebel care distrusese *Steaua Morții* și concepu un plan pentru a-i atrage pe Rebeli la șantierul de nave de pe Fondor.

Vader nu reuși să-l captureze pe spionul Rebel care mușcase momeala la Fondor, dar prin intermediul Forței, simți că spionul era pilotul care îi scăpase la *Steaua Morții* și că acest individ fusese într-adevăr ucenicul lui Obi-Wan Kenobi.

În cele din urmă, află numele pilotului.

Capitolul 17

Luke Skywalker.

Conform documentelor municipale obținute de la Anchorhead de pe Tatooine, acesta era numele de pe certificatul de înmatriculare al unui T-16 deținut de un pilot uman de sex masculin care locuia la ferma Lars și care avea aproximativ 19 ani standard.

Luke Skywalker.

Potrivit unui spion Kubaz independent din Mos Eisley, acesta era numele de pe un registru de vânzări al *Spaceport Speeders* pentru un speeder de teren care fusese cumpărat de la un tânăr care mai târziu plecase cu *Șoimul Mileniului*, cargobotul Corellian care îl transportase și pe Obi-Wan Kenobi la *Steaua Mortii*.

Luke Skywalker.

Potrivit unui Rebel capturat pe care Darth Vader îl interogă pe planeta Centares, acesta era numele pilotului de X-interceptor care distrusese *Steaua Mortii*.

Luke Skywalker.

Chiar în timp ce inspecta nava sa amiral aproape finalizată, Super Distrugătorul *Executorul*, la șantierele de nave de pe Fondor, Vader nu și-l putu scoate din minte pe Luke Skywalker. Rumează în tăcere numele și luă în considerare faptul că băiatul se născuse la trei ani după moartea lui Shmi Skywalker. Din câte știa el, Anakin Skywalker fusese singura rudă de sânge în viață a mamei sale.

Ar fi putut exista și alți Skywalker pe Tatooine? Vader admise acea posibilitate. La urma urmei, nu era un nume cu totul neobișnuit în galaxie. Dar Anakin și Padme Amidala așteptaseră un copil cu nouăsprezece ani în urmă.

Nouăsprezece ani standard.

Nu e posibil, gândi Vader. Am ucis-o pe Padme. Copilul a murit odată cu ea.

Nu pentru prima dată, se întrebă dacă Împăratul îi spusese tot adevărul despre moartea lui Padme. *Dar îmi amintesc că am sufocat-o... am văzut-o prăbușindu-se pe Mustafar. Eram atât de supărat pe ea. Și totuși...*

Luke Skywalker există.

Vader refuză să creadă că numele de familie al celebrului Rebel era doar o coincidență bizară. Dacă ar fi avut orice alt nume, Vader nu ar fi ezitat să raporteze Împăratului ceea ce aflase. Dar, din motive pur egoiste, Vader păstră numele Rebelului pentru el însuși. Pentru el, Luke Skywalker era mai mult decât un mister care trebuia rezolvat. *Este... o oportunitate. Oricât de puternic în Forță ar fi, este o oportunitate... o oportunitate pentru o putere și mai mare. Dar cine este? Cine i-au fost părinții? Ar fi putut fi fiul lui Obi-Wan? Dar atunci de ce a fost numit Skywalker și crescut de familia Lars? Sau a fost doar antrenat de Obi-Wan?*

Pentru că Obi-Wan Kenobi, Shmi Skywalker, Owen și Beru Lars și Padme Amidala erau morți, exista o singură cale prin care Vader putea descoperi adevărul. Trebuia să-l întrebe chiar pe Luke Skywalker. Tot ce trebuia să facă era să îl găsească.

După ce recrută un actor care să se dea drept Obi-Wan Kenobi, Vader pregăti o nouă capcană special pentru Luke pe lumea deșertică Aridus. Din nefericire, Luke

înțelese șiretlicul și scăpase. Vader fu și mai frustrat de acțiunile ofițerului superior – în cele din urmă incompetentul Amiral Griff – care permise Alianței Rebelilor să evite blocada Imperială pe Yavin 4 și să se mute într-o nouă bază secretă.

Vader nu stătu degeaba în timp ce căuta și aștepta orice informație care l-ar fi condus la Luke Skywalker și la aliații săi. Aduse sabia lui Obi-Wan Kenobi înapoi la Castelul Bast, unde studie și un vechi Holocron Sith pe care îl achiziționase.

Supraveghe diverse proiecte secrete, inclusiv dezvoltarea pe Kadril a *Pacifogului*² care modifica mintea, construirea de Roboți Imperiali Întunecați și pregătirea unei noi superarme în sistemul Endor. Desemnă un agent Imperial de informații sensibil la Forță, pe nume Shira Brie, să se infiltreze în Alianța Rebelilor, dar misiunea ei de a-l discredita pe Luke Skywalker fu un eșec și fu rănită grav. Deoarece încă o considera valoroasă, Vader ordonă medicilor Imperiali să-i înlocuiască membrele distruse cu proteze cyborg și i-o oferi lui Palpatine pentru a servi ca agent secret de elită.

Nici Luke Skywalker nu stătea degeaba. Pe măsură ce se răspândea vestea despre acțiunile sale, mulți Imperiali deveniseră familiarizați cu numele tânărului pilot care era o figură de prim rang în Alianța Rebelilor.

* * *

La doi ani după distrugerea *Stelei Morții*, un guvernator Imperial îl anunță pe Vader că persoane care corespundeau descrierilor lui Luke Skywalker și ale Prințesei Leia Organa au fost capturate pe Circarpous V, o planetă mlăștinoasă cunoscută local sub numele de Mimban. Vader era la curent cu legenda Mimbană despre *Cristalul Kaiburr*, o piatră prețioasă luminoasă de culoare purpurie care amplifică Forța de o mie de ori, și speră să colecteze acea relicvă împreună cu Rebelii captivi.

Până când Vader ajunse pe Mimban, Skywalker și Prințesa scăpaseră și fugiseră în junglă. După o întâlnire încordată într-o peșteră, îi ajunse din urmă la *Templul Pomojema*, un zigurat piramidal construit din blocuri mari de piatră vulcanică pentru o zeitate veche de pe Mimban, care conținea *Cristalul Kaiburr*. Folosindu-se de Forță, Vader surpă un tavan de piatră peste Luke Skywalker, imobilizându-l pe podeaua templului, în timp ce Leia Organa privea neputincioasă.

— Ai multe de ispășit față de mine, îi spuse Vader lui Skywalker, care, la fel ca Prințesa, era îmbrăcat în uniforma de lucru întunecată purtată de minerii locali. Activându-și sabia, Vader începu să-și balanseze lama roșie înainte și înapoi, tăind jucăuș bucăți de piatră din pereții din jur. Probabil că nu voi avea răbdare să te las să rezști atât de mult cât meriți, continuă el. Poți să te consideri norocos.

Întorcându-și atenția către Prințesă, Vader spuse:

— Nu mă aștept să am asemenea dificultăți în a mă stăpâni în ceea ce te privește, Leia Organa. Din mai multe puncte de vedere, tu ești responsabilă pentru eșecurile mele mult mai mult decât acest simplu băiat.

Un băiat simplu? Vader fu surprins de cuvintele care ieșiseră din propria-i gură. Chiar dacă știa că Skywalker era mai mult decât părea, și intenționase doar să-

² Pacifogul – armă chimică care altera mintea, produsă de un macrolyzer – o tehnologie Imperială concepută pentru a produce și filtra în mod special acest gaz – într-un laborator aflat pe orbita planetei Kadril. Scopul proiectului era producerea unui compus care să scoată la iveală calități mai slabe din anumite persoane. Forțele Imperiale ar fi putut exploata aceste caracteristici în luptă.

i prindă pe Rebeli, fusese brusc cuprins de dorința de a-i ucide. Își dădu seama că își pierdea autocontrolul.

Prințesa luă sabia lui Luke și îi activă lama albastră. În timp ce ea se îndrepta spre Vader, acesta își lăsă brusc brațul să cadă, lăsând fasciculul propriei arme să atârne flasc lângă el.

— Leia, nu! strigă Luke. Este o prefăcătorie... te provoacă. Omoară-mă pe mine, apoi pe tine... e fără speranță acum.

Privind-o pe Prințesă cu dispreț, Vader spuse:

— Haide, lasă-l să lupte pentru tine, dacă vrei. Dar nu te voi lăsa să-l omori. Gândindu-se la modul în care scăpase Luke din ghearele lui înainte, adăugă: Am fost văduvit de acea ocazie de prea multe ori.

Prințesa luptă cu curaj, dar nu fu pe măsura lui Vader. Își folosi ultimele puteri pentru a-i arunca sabia lui Skywalker, chiar în momentul în care acesta ieșea de sub dărâmături. Înfruntându-l pe Lordul Sith, Skywalker spuse:

— Ben Kenobi este cu mine, Vader, iar Forța este și ea cu mine.

Duelul fu furibund și îi purtă pe Vader și Skywalker prin templu până într-o cameră în care se afla o deschidere circulară întunecată în podea, gura unei gropi adânci. Pe măsură ce bătălia se prelungea, Vader se trezi că respira greu prin aparatul respirator. Dar apoi, datorită apropierii sale de *Cristalul Kaiburr*, care amplifică Forța, simți o creștere bruscă a puterii părții întunecate, permițându-i să proiecteze fulgere din vârful degetelor pentru prima dată în viața sa. Aruncă fulgerele energizate de Forță asupra lui Skywalker, dar tânărul său adversar îi devie salva.

— Nu este... posibil! murmură Vader, simțind cum i se scurge energia. Atâta putere... la un copil. Nu este posibil!

În timp ce Skywalker se arunca spre uriașa siluetă neagră, Vader își ridică sabia pentru a se apăra. Dar nu fu suficient de rapid. Lama lui Skywalker tăie brațul drept protetic al Lordului Sith, iar acesta căzu pe podea, încă strângând sabia cu lama roșie. Amețit, Vader se aplecă și își folosi mâna stângă pentru a smulge arma din degetele înmănușate ale brațului său retezat. Își mută greutatea pentru a ataca din nou, când, deodată, avu o imagine clară a sabiei din strânsoarea lui Skywalker.

Designul armei și mânerul îi păreau... familiare. Capul lui Vader se simți brusc greu și, în timp ce încerca să avanseze, se împiedică de membrul tăiat. Brațul robotic căzu după el în timp ce se prăbușea în groapa din apropiere.

Urlă în timp ce cobora prin întuneric și părea că nu i se va termina niciodată căderea. În tot acel timp, se gândi la sabia lui Skywalker. Vader ar fi putut jura că era aceeași armă pe care o luase Obi-Wan de la Anakin Skywalker pe Mustafar. Nu se opri din urletul de furie până când nu se prăbuși grămadă pe un morman de pietre dure.

* * *

Trecu mai bine de o oră până când Vader își recăpătă cunoștința pe fundul gropii de sub *Templul Pomojema*. Simți gustul sângelui în interiorul căștii și se blestemă în tăcere. Își dădu seama ce se întâmplase în templu. *Cristalul Kaiburr* îi crescuse puterile Forței, dar nu în avantajul său. Îi amplificase ura și furia, făcându-l să renunțe la dorința de a-l captura pe Skywalker și de a afla mai multe despre identitatea acestuia. Acum simțea că artefactul nu mai era în templu, că părăsise

Mimban împreună cu Skywalker și cu Prințesa.

Vader își luă brațul și sabia de lumină și ieși din peșteră, chemând o navetă Imperială care să-l ducă la cel mai apropiat centru medical. Chiar dacă brațul său drept fu înlocuit, el nu considera că bătălia de pe Mimban era o pierdere, pentru că acum știa că Skywalker era mai mult decât o oportunitate pentru o putere mai mare: era soluția celui mai mare obstacol al său.

Este singura persoană care mă poate ajuta să îl răstorn pe Împărat.

Vader nu discutase niciodată despre Luke Skywalker cu Împăratul, dar nu excludea posibilitatea ca Stăpânul său să fi aflat numele pilotului Rebel care distrusese *Steaua Morții*. Era doar o chestiune de timp până când Palpatine va aborda subiectul.

Chiar dacă Vader nu descoperise încă nicio informație semnificativă despre moștenirea lui Skywalker, simțea că exista o legătură puternică între ei – și nu doar pentru că amândoi fuseseră antrenați de Obi-Wan. Dar Vader nu dorea pur și simplu mai multe informații. Îl voia pe Skywalker, îl voia imediat și îl voia în viață.

Prin urmare, fu inevitabil ca Lordul Întunecat să se întâlnească cu Boba Fett.

Capitolul 18

Purtând casca și armura pe care le moștenise de la tatăl său, Boba Fett se afla în fața lui Darth Vader într-o sală de recepție a unui port spațial de pe Ord Mantell, o planetă de pe Inelul Mijlociu care fusese cândva un depozit de muniție pentru Vechea Republică. Camera avea o fereastră largă care dădea spre platforma de aterizare unde lua provizii naveta de clasă Lambda a lui Vader. Armura și mecanismele interne ale lui Vader fuseseră complet reparate, fără a lăsa urme ale duelului de pe Mimban.

— Cauți anumiți Rebeli, Lord Vader, rosti Fett prin vocabulatorul căștii sale. La fel și angajatorul meu, Huttul Jabba. Posibil ca, satisfăcându-l pe el, să te pot satisface și pe tine.

— Și să colectezi două recompense în loc de una singură, vânătorule de recompense? zise Vader, fără să rateze niciun truc. Mă interesează un anume Rebel... Luke Skywalker.

Boba Fett dădu ușor din cap, înclinându-și casca în față.

— Un tovarăș al omului pe care îl caut... Han Solo. Unul ar putea să-l ademenească pe celălalt, Lord Vader.

Până acum, Vader era familiarizat cu numele căpitanului *Șoimului Mileniului*, nava care deschisese focul asupra TIE-ului său în bătălia din tranșeele *Stelei Morții*. Nu era interesat de motivul pentru care Jabba îl voia pe Han Solo, dar, în spatele măștii negre, simțea cum un zâmbet i se conturează pe buze când se gândea să-l folosească pe Solo ca momeală pentru Skywalker.

— Ești întreprinzător, Fett, spuse el în timp ce se întorcea spre un tub de ridicare care ducea la pista de aterizare. Poate că ne vom mai întâlni dacă acțiunile tale vor da roade.

Lăsându-l pe Fett pe Ord Mantell, Vader se întoarse pe *Executor*. Deși ar fi fost mulțumit dacă planul vânătorului de recompense ar fi funcționat, nu era dispus să aștepte informații care să ducă la locația noii baze a Alianței Rebelilor. Găsirea lui Luke Skywalker devenise mai mult decât un obiectiv pentru Darth Vader. Devenise scopul său. Deja, mii de droizi sondă Imperiali încărcăți cu senzori fuseseră împrăștiați pe lumi îndepărtate din întreaga galaxie, iar alte mii urmau să fie desfășurate în următoarele săptămâni. Mai devreme sau mai târziu, unul dintre acei droizi sondă va descoperi ceva util.

* * *

Trecuseră trei ani standard de la distrugerea *Stelei Morții* când Vader, aflat pe puntea de comandă a *Executorului*, află că un droid sondă a transmis imagini ale unui mare generator de energie de pe o planetă de gheață din îndepărtatul sistem Hoth.

— Asta este, spuse Vader. Rebelii sunt acolo. Refuză să îl asculte pe pomposul său ofițer șef, Amiralul Ozzel, care sugera că droidul sondă ar fi putut găsi altceva în afară de baza Rebelă. Acesta e sistemul, insistă el. Stabiliți cursul spre sistemul

Hoth.

Din nefericire, Rebelii începuseră deja o evacuare de urgență a bazei lor, în timp ce armada lui Darth Vader se grăbea spre destinație prin hiperspațiu. Chiar mai rău, Amiralul Ozzel permise *Executorului* să iasă din hiperspațiu prea aproape de sistemul Hoth, declanșând senzorii care îi alertară pe Rebeli de sosirea armadei și le permise să ridice un câmp energetic planetar pentru a devia orice bombardament din spațiu. După ce îl *eliberă* din funcție pe Ozzel și îl promovă pe Căpitanul Piett, mai capabil, la rangul de Amiral, Vader dădu ordinul de a trimite trupe pe suprafața lumii de gheață.

Este acolo jos, gândi Vader cu certitudine absolută. Skywalker este acolo jos.

Spre lauda lor, Rebelii nu s-au predat pe loc. Navele lor cu rachete laser atacară uriașele transportoare blindate Imperiale care pășeau pe gheață și zăpadă, iar tunurile lor ionice planetare reușiră să dezactiveze navele Imperiale aflate pe orbită suficient de mult timp pentru ca majoritatea flotei lor să scape în spațiu. Dar, în cele din urmă, nu reușiră să împiedice AT-AT-urile să le distrugă generatoarele de energie, iar valurile de putere de foc superioară făcură Rebelii să piardă. Nu fu deloc o victorie pentru Vader, care ateriză pe Hoth în timp ce bătălia încă făcea ravagii. Ultimii Rebeli încă fugeau din baza lor învinsă când el intră cu o echipă de soldați într-un hangar cavernos, cu pereți de gheață, exact la timp pentru a vedea *Șoimul Mileniului* lansându-se în mare viteză. Vader nu știa dacă Luke Skywalker era la bordul cargobotului lui Han Solo, dar simți rapid că Skywalker era încă în viață.

El nu uitase planul lui Boba Fett.

Întorcându-se către un soldat, Vader spuse:

— Alertați-l pe Amiralul Piett și toate Distrugătoarele că *Șoimul Mileniului* încearcă să părăsească Hoth. Obiectivul nostru principal este capturarea acelui cargobot. Pasagerii nu trebuie să fie răniți!

* * *

Vader se întorsese pe *Executor* și era așezat în camera sa de meditație când Amiralul Piett intră în sanctuarul său. În timp ce cleștele robotic îi cobora casca peste capul plin de cicatrici, Vader simți disconfortul lui Piett la vederea rănilor Lordului Sith. Când casca fu pusă la locul ei, scaunul lui Vader se roti în cameră până când a ajuns cu fața la Piett, care raportă:

— Navele noastre au reperat *Șoimul Mileniului*, Lord Vader. Dar... a intrat într-un câmp de asteroizi și nu putem risca...

— Asteroizii nu mă privesc, Amirale, îl întrerupse Vader. Vreau nava, nu scuze. Știind că nu trebuie să-l contrazică pe Vader, Piett spuse:

— Da, Lord Vader.

Emisfera superioară a camerei de meditație coborî deasupra lui Vader. Sperând să obțină o perspectivă asupra evenimentelor ce urmau să se întâmple, respiră încet în timp ce-și curăța mintea de toate gândurile, deschizându-se către partea întunecată a Forței...

Skywalker.

Auzea numele în mintea lui, ca și cum Forța însăși i l-ar fi șoptit. *Dar e vorba de Forță*, se întreabă Vader, *sau sunt prea preocupat să găsesc...*

Dintr-o dată, Vader simți o tulburare în Forță. Și nu doar o fluctuație subtilă.

Ceva important era pe cale să se întâmple, ceva incredibil de semnificativ...

Ceva care va schimba totul.

* * *

Asteroizii loveau flota Imperială în timp ce continua căutarea *Șoimului Mileniului*. Vader se afla pe puntea de comandă a *Executorului* când Amiral Piett raportă foarte nervos că Împăratul îi ordonase lui Vader să-l contacteze.

Mergând în apartamentul său personal, Vader coborî spre un panou negru circular de pe podea, sub camera sa de meditație. Panoul era un scanner HoloNet care îi permitea să transmită comunicații în întreaga galaxie. Când se lăsă în genunchiul stâng și își plecă capul acoperit de cască, inelul exterior al panoului fu se activă cu o lumină albastră palidă. Vader își ridică încet privirea spre aerul gol din fața lui, iar golul fu umplut instantaneu de o hologramă mare și pâlpâitoare a capului acoperit de glugă al Împăratului Palpatine.

— Care este dorința ta, Stăpâne?

De la ani lumină distanță, de pe Coruscant, Împăratul răspunse:

— Există o mare tulburare în Forță.

— Am simțit-o, spuse Vader.

— Avem un nou inamic. Tânărul Rebel care a distrus *Steaua Morții*. Nu mă îndoiesc că acest băiat este urmașul lui Anakin Skywalker.

Urmașul?! Țesutul supraviețuitor din gâtul lui Vader se uscă brusc.

Prin șocul său, reuși să spună:

— Cum e posibil așa ceva?

Fără să ofere vreo explicație în sprijinul convingerii sale declarate, Împăratul răspunse:

— Cercetează-ți sentimentele, Lord Vader. Vei ști că este adevărat. El ne-ar putea distruge.

După ce luptase cu Luke Skywalker pe Mimban, Vader era chiar mai conștient de puterile tânărului decât Împăratul. Dar mai știa și altceva: Luke era la fel de ignorant în privința legăturii lor de familie ca și Vader. *Dacă ar fi știut adevărul pe Mimban*, gândi Vader, *l-aș fi simțit*. Încă luptându-se cu declarația Împăratului, se strădui să găsească cuvintele care ar putea descuraja interesul Stăpânului său pentru Skywalker.

— Este doar un băiat, spuse Vader. Obi-Wan nu-l mai poate ajuta.

Dar Împăratul credea altceva.

— Forța este puternică în el, spuse el. Fiul lui Skywalker nu trebuie să devină un Jedi.

Împăratul nu spusese în atâtea cuvinte că îl vrea mort pe Luke Skywalker, așa că Vader – având nevoie de Skywalker în viață pentru a-și îndeplini obiectivele – adoptă o altă tactică.

— Dacă ar putea fi transformat, sugeră Vader, ar deveni un aliat puternic.

— Da, medită Împăratul, ca și cum nu s-ar fi gândit la acea posibilitate.

Vader nu putea decât să își imagineze la ce se gândea Împăratul. Sithul menținuse de mult timp *Regula celor Doi*: un Maestru, un ucenic. Chiar și Vader știa că nu era suficient loc în galaxie pentru trei Lorzi Sith, și totuși, ochii Împăratului părură să strălucească în timp ce spunea cu mai multă emfază:

— Da. Ar fi un mare avantaj. Se poate face?

— Se va alătura nouă sau va muri, Stăpâne, spuse Vader.

Se înclină, iar holograma Împăratului se stinse.

Acum că Împăratul era interesat de soarta lui Luke Skywalker, Vader știa că trebuie să facă tot ce-i stătea în putință pentru a-l găsi pe Luke înainte să-l găsească Împăratul. Dacă soldații săi și chiar și infamul Boba Fett nu reușeau să-i localizeze pe liderii Rebelilor, atunci va trebui să ia măsuri mai proactive. Trimise un semnal, chemând vânătorii de recompense din întreaga galaxie să se întâlnească cu el pe *Executor*. Nu dură mult până când șase vânători, inclusiv Boba Fett, se aliniară pe puntea *Executorului*. La doar câteva secunde după ce Vader se adresă grupului adunat și sublinie că vrea ca ei să găsească *Șoimul Mileniului* fără a ucide pe nimeni de la bord, cargobotul ieși din câmpul de asteroizi. Distrugătorul *Răzbunătorul* porni în urmărire, dar câteva momente mai târziu, *Șoimul Mileniului* dispăruse.

Se părea că Rebelii scăpaseră încă o dată de Imperiali.

Dar nu scăpară și de Boba Fett. La câteva ore după ce *Răzbunătorul* pierdu din vedere *Șoimul*, Darth Vader primi o transmisiune de la Fett, care adoptase măsuri extreme pentru a găsi nava Rebelă șchiopătând prin spațiu, cu un hiperpropulsor avariat, în drum spre sistemul Bespin.

Întorcându-se către Amiralul Pielt de pe puntea de comandă a *Executorului*, Lordul Întunecat spuse:

— Stabilește un curs spre Bespin.

Capitolul 19

Boba Fett ajunsese deja pe Orașul Norilor, o stațiune de lux și rafinărie de gaz aflată pe orbita planetei gazoase gigantice Beshin, iar *Șoimul Mileniului* cu viteza redusă era încă pe drum când naveta lui Darth Vader ateriză pe o platformă din Oraș. Precedat de două escadroane de trupe Imperiale, Vader ieși din navetă pentru a fi întâmpinat de Administratorul Baron al Orașului Norilor, Lando Calrissian, și de ajutorul său Lobot, un cyborg cu un suport electronic înfășurat în jurul capului său chel.

Calrissian fu politicos și amabil în timp ce îi escorta pe Imperiali prin clădirea sa și ascultă cu atenție când Vader își prezentă planul de a prinde un grup de Rebeli. La auzul numelui cargobotului Corellian care se apropia, expresia lui Calrissian rămase complet neutră, ceea ce nu îl surprinse pe Vader. Deși o verificare a antecedentelor confirmase că Lando Calrissian era fostul proprietar al *Șoimului Mileniului*, acesta era, de asemenea, un jucător desăvârșit.

În timp ce *Executorul* rămase staționat mult în afara razei de scanare a Beshin, Imperialii luară poziție în Orașul Norilor și așteptară sosirea navei lui Han Solo.

Nu trebură să aștepte prea mult.

* * *

— *Șoimul Mileniului* a aterizat pe Platforma 327, Lord Vader, spuse locotenentul Sheckil, un ofițer Imperial în uniformă gri.

Sheckil asculta un raport de progres și stătea în fața lui Vader și Fett într-o sală de conferințe din Orașul Norilor.

— Prințesa Leia este cu Căpitanul Solo și cu copilotul său, continuă Sheckil. Există și un droid. Baronul administrator Calrissian îi conduce acum în Orașul Norilor. Sheckil zâmbi și adăugă: A fost un noroc că hiperpropulsorul *Șoimului Mileniului* a fost avariat, altfel nu am fi ajuns în sistemul Beshin înaintea Rebelilor.

— Călătoria noastră spre Beshin nu a avut nimic de-a face cu norocul, locotenent Sheckil, spuse Vader. Amintește-le oamenilor tăi să nu se lase văzuți. Capturarea Rebelilor se va face la comanda mea.

— Da, domnule. Voi..., Sheckil se opri brusc în timp ce-și asculta comunicatorul. Ce? Imbecilii! Încercând să nu pară nervos, în timp ce-și întorcea atenția către Vader, spuse: Este droidul, domnule. A... a rămas în spatele grupului și a găsit poziția Escadronului Gamma. Ei... l-au împușcat. Din fericire, Prințesa și ceilalți nu au auzit împușcăturile.

— Atunci tu ești singurul norocos, răbufni Vader. Să nu mă dezamăgești din nou. Adu droidul aici imediat. Memoria lui ar putea conține informații valoroase.

După ce Sheckil părăsi camera, Vader se întoarse să privească pe fereastră spre orizontul orașului Orașul Norilor.

— Se pare că acțiunile tale dau roade, vânătorule, spuse el. Folosindu-l pe Căpitanul Solo ca momeală pentru Skywalker, vei încasa două recompense în loc de una.

Urmărind spatele Lordului Sith, Boba Fett spuse:

— Skywalker ar ajunge mai repede aici dacă am răspândi vestea că aliații lui sunt în pericol.

— Asta nu va fi necesar, spuse Vader, simțind un tremur în Forță de la distanță în spațiu. El știe deja.

Shekil se întoarse cu o pereche de soldați care purtau un container cu capacul deschis care conținea piesele droidului capturat. Membrele fuseseră smulse din trunchi, iar o încrengătură de fire multicolore ieșea din soclul gâtului droidului.

— Lord Vader? spuse Shekil. Mă tem că daunele sunt destul de mari. Ținând sus capul droidului pentru inspecția lui Vader, Shekil continuă: După cum puteți vedea, este un droid de protocol. Probabil proprietatea Prințesei.

Vader luă capul și îl examinează îndeaproape.

— După felul în care aceste piese au fost sfărâmate, trăncăni Shekil, e posibil ca droidul să fi fost făcut cu mult timp în urmă.

În ciuda uzurii capului droidului, Vader recunoscuse câteva mici detalii care indicau că era opera lui Anakin Skywalker. Privi fotoreceptorii goi ai capului decapitat.

C-3PO.

Ultima dată când Vader îl văzuse pe droidul auriu fusese pe Mustafar. *Te-am văzut prin fereastra navei lui Padme când a aterizat, își aminti Vader.*

Ținând în mână acea relicvă a vieții sale de odinioară, Vader simți valuri de furie și de pierdere care îi umplură sufletul întunecat. Amintirea îi reveni la ziua în care Anakin găsisese scheletul droidului în cimitirul de vechituri al lui Watto, întrebându-se dacă droidul reparat l-ar putea ajuta pe el și pe mama sa să părăsească Tatooine.

Vader se întrebă dacă C-3PO își amintea ceva despre Anakin Skywalker. Se îndoia de asta. Dacă droidul ar fi avut vreo cunoștință despre Anakin în băncile sale de memorie, atunci ar fi împărtășit acele cunoștințe cu Luke Skywalker. Dar Luke rămăsese ignorant în privința identității tatălui său. Vader era sigur de asta.

Având în vedere toate astea, gândi Vader în timp ce se uita în ochii droidului, ar fi trebuit să te las în acel depozit de fier vechi. Simți brusc nevoia să zdrobească capul droidului, dar apoi își dădu seama că Shekil și Boba Fett îl priveau curioși.

— Să încerce tehnicienii noștri să recupereze memoria unității, Lord Vader? întrebă Shekil.

Relaxându-și strânsoarea asupra capului droidului, Vader îl așează împreună cu celelalte piese în containerul deschis.

— Droidul este inutil, spuse el. DISTRUGEȚI-L. Nu se mai gândi la droid și se întoarse spre ușă, spunând: Vino, vânătorule. Vreau să discutăm despre viitoarea noastră întâlnire cu Rebelii.

* * *

După ce tremurul din Forță îl convinse pe Darth Vader că Luke Skywalker era în drum spre Bespin, Lordul Întunecat întinse capcana. Aranjă ca Lando Calrissian să îi escorteze pe Prințesa Leia, Han Solo și pe copilotul Wookiee al lui Solo la o sală de banchet unde el și Boba Fett urmau să îi aștepte. La o clipă după ce ușa sălii de banchet se deschise și îl dezvălui pe Darth Vader Rebelilor îngroziți, Solo își scoase

pistolul blaster și trase spre Lordul Sith. Cu mâna sa înmănușată, Vader devie razele de energie trase, apoi folosi Forța pentru a lua arma lui Solo, smulgând-o din strânsoarea pilotului, astfel încât acesta zbură peste masa banchetului pentru a ateriza în degetele întinse ale lui Vader.

— Nu am avut de ales, le spuse Calrissian. Au sosit chiar înaintea voastră. Îmi pare rău.

Solo îl privi pe Calrissian și spuse:

— Și mie îmi pare rău.

* * *

— Lord Vader! spuse locotenentul Sheckil cu o oarecare emoție după ce Lordul Sith ieșise din sala de banchet și ordonase unei echipe de soldați să escorteze prizonierii către celulele de detenție. Percheziția cabinei Prințesei Leia a scos la iveală ceva... neașteptat.

Mergând repede, cu Sheckil în urma lui, Vader își croi drum pe coridoarele Orașului Norilor până când ajunseră la apartamentul spațios și luminos pe care Prințesa Leia îl ocupase înainte să plece spre sala de banchet. Doi soldați se aflau în cameră alături de doi Ugnaughti: umanoizi scunzi și porcini care lucrau în rafinăriile de gaz ale orașului. Deasupra unei mese se odihnea o cutie de depozitare care ținea piesele dezmembrate ale lui C-3PO.

Ne întâlnim din nou.

Privind fix piesele, care nu arătau cu nimic diferit față de ultima dată când le văzuse, Vader spuse:

— Am dat un ordin, locotenente.

— Da, Lord Vader, spuse Sheckil. Făcând un gest către muncitori, continuă: Dar, potrivit Ugnaughtilor, Wookieeul a pătruns în camera de vechituri și a luat-o razna când a găsit piesele. Le-a adus direct aici, la Prințesă. Dacă Rebeliunea este interesată să păstreze această unitate, s-ar putea ca droidul să fie mai mult decât pare.

Întinzând mâna în cutia de depozitare, Vader ridică capul droidului. În ciuda dorinței sale de ține îngropate toate amintirile lui Anakin Skywalker, o alta ieși la suprafață... Ceva ce Shmi Skywalker îi spusese fiului ei după ce îi permisesese să păstreze piesele droidului pe care le transportase în secret în mica lor casă. *Dacă nu ești pregătit să ai grijă de ceva, nu meriți să ai acel ceva*, spusese ea.

În spatele căștii sale, Vader tresări la acea amintire.

Privindu-l pe Vader, Sheckil spuse:

— Să-i instruiesc pe tehnicieni să-i caute în memorie? Când Vader nu răspunse, Sheckil adăugă: Sau preferați ca Ugnaughtii să topească chestia asta?

Vader păru să continue să contemple capul droidului, ținându-l mai aproape de cască pentru a-și putea vedea reflexia sa întunecată și deformată pe suprafața aurie și îmbătrânită a feței fără viață a lui C-3PO.

— Domnule? întrebă Sheckil cu expectativă.

Darth Vader așeză încet capul droidului împreună cu celelalte piese.

— Piesele droidului poartă duhoarea copilotului Căpitanului Solo, spuse el. Livrați cutia în celula Wookieeului.

— Eu... iertați-mă, domnule, zise Sheckil confuz. Nu înțeleg. Dumneavoastră...

vreți ca prizonierul să aibă droidul?

— Îi dau Wookieeului ceea ce merită, spuse Vader în mod misterios.

— Oh, spuse Sheckil. Da... desigur, Lord Vader.

— Căpitanul Solo are o întâlnire în camera de interogatoriu, spuse Vader în timp ce se îndrepta spre ieșirea din apartament. Asigură-te că ajunge acolo.

* * *

Vader nu îi puse nici măcar o întrebare lui Solo în camera de interogatoriu pe care o pregătiseră Imperialii în Orașul Norilor, dar îl tortură oricum pe contrabandist.

După aceea, puse o echipă de Ugnaughti să pregătească o cameră de congelare în carbonită pentru Solo, pentru a determina dacă Luke Skywalker putea supraviețui procesului de congelare. Testul fu asistat și de Boba Fett, Lando Calrissian, Lobot, Prințesa Leia și de copilotul uriaș al lui Solo, care reușise deja să-l reasambleze parțial pe C-3PO, transportând piesele droidului într-o plasă de marfă pe care o purta pe spatele său blănos. Cu un oarecare amuzament, Vader observă că C-3PO tot nu știa când să se oprească din vorbit.

Solo fu coborât în groapa centrală a camerei de congelare și se produse o mare explozie de aburi în timp ce era transformat instantaneu într-un bloc solid de carbonită. După ce blocul fu scos din groapă și Calrissian confirmă că Solo supraviețuise în hibernare perfectă, Vader se întoarse spre Boba Fett și spuse:

— Este al tău, vânătorule de recompense. Apoi se uită la Ugnaughti și ordonă: Resetați camera pentru Skywalker.

Sincronizarea nu putea fi mai bună, căci Skywalker tocmai aterizase cu X-interceptorul său pe Orașul Norilor.

Capitolul 20

— Forța este puternică în tine, tinere Skywalker, spuse Darth Vader, în timp ce prada sa intra direct în capcană. Dar nu ești încă un Jedi.

Luke Skywalker avea blasterul în mână când intrase în camera sumbră de înghețare în carbonită, dar îl puse în toc înainte să urce treptele pentru a sta în fața lui Vader. Acolo, pe platforma înălțată care înconjura groapa, Vader stătea nemișcat, așteptând ca Skywalker să facă următoarea mișcare.

Când Luke își întinse mâna spre sabie și îi aprinse lama albastră, Vader observă că era într-adevăr aceeași armă pe care Obi-Wan și-o însușise de la Anakin Skywalker pe Mustafar. Dar nu era momentul să împărtășească acea informație cu Luke. *Nu încă.*

Vader își aprinse propria sabie. Luke lovi primul, dar Vader blocă lovitura cu ușurință. Duelul începu. Luke luptă curajos și chiar inventiv, impresionându-l uneori pe Vader cu mișcări neașteptate. Reuși chiar să sară din camera de congelare, împiedicându-l pe Vader să îl înghețe. Dar Vader îl urmări prin camera de control a reactorului din Orașul Norilor, folosi Forța pentru a smulge mașinării grele de pe pereți și a le arunca asupra lui Luke și, în cele din urmă, îl împinse pe un portic care se prelungea în puțul reactorului.

În timp ce vântul de pe Bespin străbătea puțul, Luke își învârti sabia pentru a-i aplica o lovitură dură pe placa de pe umărul drept a lui Vader. Acesta mârâi în timp ce Luke sărea mai departe. În echilibru pe o grindă îngustă, Luke se agăța cu mâna stângă de un senzor meteo în timp ce Vader lovea puternic cu sabia sa.

Luke țipă când lama roșie a lui Vader îi trecu prin încheietura mâinii drepte și privi cu groază cum mâna și sabia îi căzură în puțul adânc al reactorului.

— Nu există scăpare, zise Vader în timp ce adversarul său rănit se îndepărta și mai mult pentru a se agăța de o rețea de senzori de la capătul porticului. Nu mă face să te distrug, adăugă el, mărand volumul vocii pentru a putea fi auzit peste vântul puternic. Încă nu-ți dai seama de importanța ta. Abia ai început să-ți descoperi puterea. Alătură-te mie, iar eu îți voi completa pregătirea. Cu puterea noastră combinată, putem pune capăt acestui conflict distructiv și putem aduce ordinea în galaxie.

— Nu mă voi alătura niciodată ție! răspunse Luke ținând.

— Dacă ai cunoaște puterea părții întunecate, spuse Vader și decise că venise momentul să dezvăluie totul. Obi-Wan nu ți-a spus niciodată ce s-a întâmplat cu tatăl tău.

— Mi-a spus destule! spuse Luke printre dinții strânși în timp ce se agăța de panoul de senzori. Mi-a spus că tu l-ai ucis.

— Nu, spuse Vader. Eu sunt tatăl tău.

Darth Vader nu știa cum va reacționa Luke. Nu-și putea imagina că tânărul va fi mai șocat decât fusese Vader când Împăratul îl informase că Luke era fiul lui Anakin Skywalker.

— Nu, scânci Luke. Nu, nu e adevărat! Este imposibil!

Amintindu-și cum îl încurajase Împăratul să accepte, Vader spuse:

— Cercetează-ți sentimentele. Știi că este adevărat.

— Nu! strigă Luke. NU!

Vântul urla, iar pelerina neagră a lui Vader flutura sălbatic la spatele lui.

— Luke. Îl poți distruge pe Împărat. El a prevăzut acest lucru. Acesta este destinul tău. Întinse mâna spre Luke, făcându-i semn să părăsească porticul și să vină lângă el. Alătură-te mie și împreună vom conduce galaxia ca tată și fiu.

Încă agățat de panoul de senzori, Luke aruncă o privire în josul puțului.

— Vino cu mine, îl îndemnă Vader. Este singura cale.

În mod neașteptat, Luke își deschise brațele, eliberând panoul și permițându-și să se prăbușească în puțul adânc. Vader se aplecă peste marginea porticului pentru a vedea cum fiului său, care se îndepărta rapid, se prăbușea printr-o țevă de evacuare deschisă în peretele puțului.

Lordul Sith fu sigur că Luke era încă în viață. *Dacă ar fi murit, aș fi simțit asta.*

După ce Vader părăsi puțul reactorului, ofițerii Imperiali îl informară că duplicitarul Lando Calrissian le ordonase tuturor locuitorilor și vizitatorilor să evacueze Orașul Norilor și că Prințesa Leia, Calrissian și Wookieeul fugiseră deja cu *Șoimul Mileniului*. Vader știa că nu vor ajunge prea departe, pentru că tehnicienii Imperiali luaseră deja măsura de precauție de a dezactiva hiperpropulsorul *Șoimului*.

Vader trimise imediat două escadroane de soldați pentru a-l găsi pe Luke. Încrezător că băiatul și echipajul *Șoimului* vor fi recuperați în curând și îi vor fi predați, se îndreptă spre naveta sa și zbură înapoi pe *Executor*. La sosire, Vader rămase încrezător când fu anunțat că *Șoimul Mileniului* venise înapoi în Orașul Norilor pentru a-l salva pe Luke.

Lasă-i pe aliații săi să-l salveze, gândi Vader. Și apoi îi voi captura pe toți.

În timp ce *Șoimul* încerca să evite blocada Imperială din jurul lui Bepin, Vader folosi Forța pentru a-l striga telepatic pe fiul său de pe *Executor*.

Luke.

Tată, răspunse Luke.

Fiule, spuse Vader, și simți un fior când își dădu seama că Luke acceptase adevărul.

În timp ce cargobotul Rebel trecea pe lângă Distrugătorul lui Vader, Vader simți apropierea lui Luke și folosi Forța pentru a-l chema din nou.

Fiule, vino cu mine. Când Luke nu răspunse, Vader adăugă: Luke. Acesta este destinul tău.

Dar apoi *Șoimul Mileniului* dispăru în hyperspațiu. Și de data asta, cargobotul Corellian nu avea la bord un dispozitiv Imperial de urmărire.

Încă o dată, Vader fu văduvit de ceea ce dorea.

INTERLUDIU

Darth Vader voia să-și reia urmărirea lui Luke Skywalker, dar Împăratul avea alte planuri în minte pentru ucenicul său. După ce Vader fusese îndrumat să supravegheze finalizarea unei noi super-arme, care era în construcție de ceva vreme în sistemul Endor, gândise: *Împăratul trebuie să știe că am încercat să-mi recrutez fiul pentru a mi se alătura împotriva lui. Știe că Luke l-ar putea distruge... și că nu pot face asta singur.*

Așa că Împăratul făcuse tot posibilul să-l țină pe Vader în lesă, instruindu-l să lucreze cu Prințul Xizor, care controla cea mai mare flotă comercială din galaxie, de care Imperiul avea nevoie pentru a accelera cerințele de transport către Endor. Falleenul Xizor era, de asemenea, șeful organizației criminale cunoscute sub numele de *Soarele Negru*. Deoarece Xizor își pierduse cea mai mare parte a familiei în urma acțiunilor lui Vader pe planeta Falleen, își dorea de mult timp răzbunarea și plănuia să îl discrediteze pe Vader și să câștige favorurile Împăratului. Dar când Vader află că Xizor descoperise relația sa cu Luke Skywalker și că încercase să-l ucidă pe Luke, puse capăt definitiv înțelegerii sale de colaborare cu Falleenul, distrugându-l pe Xizor și skyhookul său personal din atmosfera superioară a Coruscantului.

Construcția la proiectul Endor continuă. La un an după ultima întâlnire a lui Vader cu Luke Skywalker, *Executorul* îl transportă pe Lordul Întunecat la super-armă încă neterminată. Împotriva obiecțiilor lui Vader, Împăratul – urmând un plan conceput de Xizor – permise ca un computer care conținea planurile *Proiectului Endor* să fie transportat pe un cargobot singuratic, fără escortă, prin sistemul Both.

Cu ajutorul spionilor Bothani, Rebelii capturaseră computerul pentru a afla că cea mai mare dintre cele nouă luni ale lui Endor genera un scut energetic puternic pentru a proteja noua stație *secretă* de luptă a Imperiului.

Împăratul era încrezător că Rebelii vor mușca momeala și își vor aduce flota la Endor, dar Vader era mai interesat de orice viitor care se afla dincolo de acea probabilă încăierare. Deși îi propusese Împăratului ca Luke Skywalker să fie convertit la partea întunecată și să se alăture Lorzilor Sith, era conștient de lunga tradiție a Ordinului Sith de a limita numărul lor la doi: un Maestru, un ucenic.

Unul dintre noi va trebui să moară, medită Vader.

Capitolul 21

Proiectul Endor era o nouă *Stea a Morții*, care era suspendată pe o orbită sincronă în jurul Lunii Sanctuar acoperite de pădure a gigantului gazos Endor. Când construcția va fi finalizată, noua *Stea a Morții* va fi chiar mai mare decât prima. Arma sa principală, superlaserul distrugător de planete, fusese reproiectată astfel încât să poată fi reîncărcată în câteva minute și să poată fi focalizată cu precizie pentru a trage asupra țintelor în mișcare, cum ar fi navele capital. Tehnicienii Imperiali îl considerau cea mai mortală invenție a tuturor timpurilor.

În timp ce naveta îl transporta de la *Executor* la structura fragmentată a noii stații de luptă, Vader privi cu dispreț superlaserul enorm. *Chiar dacă reușește acolo unde prima Stea a Morții a eșuat*, gândi el, *este o jucărie de copil în comparație cu puterea Forței*. După aterizare, Vader îl informă pe Comandantul *Stelei Morții*, Mofful Jerjerrod, că Împăratul era nemulțumit că stația încă nu era operațională. După ce află că însuși Împăratul va sosi în curând în sistemul Endor, Jerjerrod le ordonă oamenilor săi să-și dubleze eforturile.

* * *

Până la sosirea Împăratului cu naveta la marea recepție Imperială în docul de andocare al *Stelei Morții*, Vader primise un raport de pe Tatooine că Huttul Jabba era mort. Evident, Luke și aliații săi reușiseră să-l elibereze cu succes pe Han Solo din mâinile Huttului. După ce Vader îl informă pe Împărat că *Steaua Morții* va fi finalizată la timp, Împăratul spuse:

— Te-ai descurcat bine, Lord Vader. Și acum simt că dorești să-ți continui căutarea tânărului Skywalker.

— Da, Stăpâne.

— Răbdare, prietene, spuse Împăratul. În timp, te va căuta el pe tine. Și când o va face, trebuie să-l aduci în fața mea. A devenit puternic. Doar împreună îl putem întoarce spre partea întunecată a Forței.

— Cum dorești, spuse Vader.

Nu uitase cum Anakin Skywalker ascultase de porunca lui Palpatine de a-l ucide pe Conte Dooku și nu avea niciun motiv să se îndoiască de faptul că Împăratul plănuise deja un test pentru Luke, pentru a determina dacă Vader va rămâne ucenicul său.

— Totul decurge așa cum am prevăzut, rânji Împăratul.

În timp ce Vader își escorta Stăpânul prin *Steaua Morții*, își dorea să poată vedea viitorul atât de clar. Palpatine îl ademenise pe Anakin Skywalker spre partea întunecată, îl recrease ca pe un monstru cibernetic și rămăsese cel mai puternic dintre cei doi Lorzi Sith. Deși Luke Skywalker îl învinsese pe Vader la prima *Stea a Morții*, îl evitase pe Hoth și scăpase de el la Bespin, Vader nu credea că fiul său ar putea rezista puterii Împăratului. *Luke trebuie să mi se alăture. Nu pot pierde din nou.*

* * *

Construcția noii *Stele a Morții* continuă. Vader tocmai aflate că navele Rebelilor se adunaseră în sistemul Sullust când fu chemat în sala tronului Împăratului. Aflată în vârful unui turn foarte bine protejat din polul nord al stației, sala tronului avea ferestre circulare mari care îi permiteau Împăratului să aibă o vedere largă asupra lunii împădurite și a emisferei superioare a stației de luptă. Tronul în sine avea spătar înalt, fiind așezat în vârful unei platforme largi și înălțate. Spătarul scaunului era îndreptat spre Vader în timp ce acesta urca treptele care duceau la tron.

— Care este dorința ta, Stăpâne?

Învârtindu-se pe tron pentru a-l privi pe Vader, Împăratul spuse:

— Trimite flota în partea îndepărtată a lui Endor. Va rămâne acolo până când va fi chemată.

— Cum rămâne cu rapoartele despre flota Rebelă adunată lângă Sullust?

— Nu este o problemă, spuse Împăratul cu dispreț. În curând, Rebeliunea va fi zdrobită și tânărul Skywalker va fi unul dintre noi! Munca ta aici s-a terminat, prietene. Du-te la nava de comandă și așteaptă ordinele mele.

La scurt timp după ce Vader se întoarse pe puntea de comandă a *Executorului*, ajunse să vadă printr-o fereastră o navetă de clasă Lambda apropiindu-se de Endor. Naveta transmisese un cod Imperial mai vechi pentru autorizare, dar Vader permise navei să se îndrepte spre luna împădurită. *Luke se află pe acea navă*, simți el cu cea mai mare siguranță. Deși Împăratul îl instruisese să rămână pe *Executor*, Vader fu obligat să raporteze personal acea ultimă evoluție. După ce se întoarse în sala tronului de pe *Steaua Morții*, Vader observă că Împăratul părea chiar surprins să audă că Luke a ajuns pe Endor.

— Ești sigur? întrebă Împăratul.

— L-am simțit, Stăpâne.

— E ciudat că eu nu l-am simțit, spuse Împăratul cu îngrijorare. Mă întreb dacă sentimentele tale în această privință sunt clare, Lord Vader.

— Sunt clare, Stăpâne.

— Atunci trebuie să te duci la Luna Sanctuar și să-l aștepți.

— Va veni la mine? întrebă Vader, sceptic.

— Am prevăzut acest lucru. Compasiunea lui pentru tine îi va aduce pieirea. Va veni la tine și apoi îl vei aduce în fața mea.

— Cum dorești, spuse Vader.

În timp ce ieșea din sala tronului, gândi: *Dacă Împăratul nu a putut detecta sosirea lui Luke, poate că a slăbit cu vârsta. Dacă l-aș putea duce pe Luke departe de aici pentru a-l convinge să se alieze cu mine...* Pentru o clipă, Vader își permise să își imagineze un viitor cu fiul său. Și-l imaginea pe Luke ca ucenic al său – *îl voi învăța totul* – și ca partener al său – *mă va ține puternic!* Nu ar exista rivalitate sau secrete între ei. Cu legătura lor de sânge și puterea lor comună, vor fi cei mai mari Lorzi Sith. *Am fi invincibili. Îl voi duce la Castelul Bast și...*

Vader își aminti viziunea care îi venise când părăsise Coruscantul pentru Endor, viziunea întâlnirii cu Luke la fortăreața lui de pe Vjun. În acea viziune, Luke i se alăturase, iar Împăratul sosise cu foc și moarte. Vader își dădu seama că nu conta dacă viziunea fusese un coșmar, o premoniție, un avertisment sau o iluzie, pentru că era o revelație a unui eveniment care nu se putea întâmpla niciodată.

Nu există niciun loc în care eu și Luke să ne putem duce. Nicăieri unde ne-am

putea ascunde.

Neputând să nu se supună Stăpânului său, Vader se îndreptă spre naveta sa.

Cea mai mare structură Imperială de pe Luna Sanctuar era generatorul scutului energetic, un turn piramidal cu patru laturi care susținea o antenă de focalizare largă ce proiecta un scut deflector în jurul *Stelei Morții* de pe orbită. Lângă generator se afla o platformă de aterizare ridicată, care era iluminată de proiectoare strălucitoare. O suprafață mare de pădure naturală fusese defrișată pentru a găzdui atât generatorul, cât și platforma, lucru care nu fusese bine primit de populația autohtonă Ewok.

Un AT-AT mergea pe marginea pădurii și se îndrepta spre platforma de aterizare în momentul în care ateriză naveta lui Vader. După ce Vader debarcă, se duse la un portic pentru a saluta AT-AT. Trapa AT-AT-ului alunecă în sus pentru a dezvălui un comandant Imperial, trei soldați și pe Luke Skywalker, ale cărui încheieturi erau fixate cu brățări. Luke se predase soldaților. Era îmbrăcat într-o uniformă neagră mulată, iar Vader se întrebă dacă acest lucru ar putea sugera în vreun fel că Luke se predase deja și el părții întunecate. *Nu*, gândi el. *Nu încă.*

Soldații îi prezentară sabia lui Luke lui Vader, care aruncă o privire la mâna dreaptă înmănușată a lui Luke. *O sabie nouă*, gândi el, *și o mână nouă. La fel ca în viziunea mea cu Castelul Bast.*

După ce luă sabia oferită, Lordul Întunecat spuse:

— Împăratul te așteaptă.

— Știu, tată.

Vader își dădu seama că de fapt îi plăcea să-l audă pe Luke numindu-l *tată*.

— Deci ai acceptat adevărul, spuse Vader.

— Am acceptat adevărul că ai fost cândva Anakin Skywalker, tatăl meu.

Băiat nebun. Întorcându-se cu fața spre Luke, Vader îi aruncă fiului său o privire dură prin lentilele întunecate în timp ce spunea:

— Acest nume nu mai are nicio semnificație pentru mine.

Luke încercă să-l convingă pe Vader că încă mai exista ceva bun în el. Îl imploră pe tatăl său să vină cu el, departe de luna împădurită și de Împărat.

— Tu nu cunoști puterea părții întunecate, spuse Vader. Trebuie să mă supun Stăpânului meu.

— Nu mă voi alătura vouă, jură Luke, și vei fi obligat să mă ucizi.

Am făcut lucruri mai rele, gândi Vader.

— Dacă acesta este destinul tău, spuse el.

— Cercetează-ți sentimentele, tată, îl întrerupse Luke. Nu poți face asta. Simt conflictul din tine. Renunță la ura ta.

Dacă aș putea, gândi Vader. *Dacă aș putea.* Apoi spuse:

— E prea târziu pentru mine, fiule.

Chemă doi soldați din trupele de șoc pentru a-l conduce pe Luke la naveta care îi aștepta, adăugând:

— Împăratul îți va arăta adevărata natură a Forței. El este Stăpânul tău acum.

Cu o expresie de tristețe și hotărâre, Luke spuse:

— Atunci tatăl meu este cu adevărat mort.

În timp ce Luke era escortat la navetă, Vader gândi: *Trebuie să mă supun Stăpânului meu. Chiar dacă asta înseamnă moartea fiului meu. Și chiar dacă asta înseamnă moartea mea.*

Capitolul 22

Vader îl duse pe Luke în turnul din vârful *Stelei Morții*, unde Împăratul – fără să se ridice de pe tron – folosi Forța pentru a-l elibera pe Luke din legăturile sale. După ce Palpatine ordonă gărzilor sale în armură roșie să părăsească sala tronului, Vader îi prezentă noua sabie a lui Luke pentru inspecție.

Împăratul era increzător că Luke i se va alătura așa cum o făcuse tatăl său. Neimpresionat de Împărat, Luke refuză să fie convertit la partea întunecată. Cu toate astea, încrederea sa fu puternic zdruncinată când Împăratul îi mărturisi că el fusese cel care permisesse Rebelilor să afle locația *Stelei Morții* și a generatorului de scuturi și că Imperiul era complet pregătit să facă față atacului iminent al flotei Rebelilor.

În timp ce Luke privea prin ferestrele înalte ale sălii tronului pentru a vedea sosirea navelor Rebelilor, Vader simți anxietatea crescută a fiului său. Bătălia spațială progresă și era evident că navele Rebelilor erau cu mult depășite numeric de navele Imperiale. În timp ce Împăratul rămase așezat pe tronul său, îl tachină pe Luke, îndemnându-l să-și ia înapoi sabia și să cedeze în fața furiei sale. Din nou, Luke refuză. Dar apoi Împăratul îi dezvălui că superlaserul *Stelei Morții* era operațional și ordonă ca artileriștii să tragă în voie. O rază intensă ieși din *Steaua Morții* spre un crucișător Rebel mare, care explodează într-o străfulgerare orbitoare.

Împăratul continuă să îl determine pe Luke să își recupereze sabia.

— Lovește-mă cu toată ura ta, scuipe Împăratul, și călătoria ta spre partea întunecată va fi completă.

Folosindu-se de Forță, Luke își luă arma, îi activă lama și lovi rapid spre capul Împăratului. Dar Vader se mișcă mai repede, activându-și propria sabie pentru a bloca cu abilitate atacul lui Luke. Priveliștea lui Vader și a lui Luke încrucișând săbiile îl incită și îl amuză pe Împărat, iar acesta chicoti cu o bucurie perversă. Vader își aminti că Palpatine răsese la fel cu peste două decenii în urmă, când îi ordonase lui Anakin Skywalker să-l ucidă pe Conte Dooku.

Eu am fost învingătorul atunci, gândi Vader în timp ce-și folosea sabia pentru a-l îndepărta pe Luke de Împărat. *Și Forța este cu mine acum!*

În timp ce duelul lor continua prin toată sala tronului, Lordul Întunecat simți că Luke își folosea propria furie pentru a-și alimenta atacul. De pe tronul său, Împăratul spuse:

— Bine. Folosește-ți sentimentele agresive, băiete! Lasă ura să curgă prin tine.

Stăpânul meu vrea ca Luke să câștige, își dădu seama Vader cu un oarecare resentiment. *Nu-i voi da această satisfacție. Nu voi fi...*

În mod neașteptat, Luke își dezactivă sabia și spuse:

— Nu mă voi lupta cu tine, Tată.

— Ești neînțelept să îți cobori apărarea, spuse Vader, în timp ce-și aducea sabia rapid.

Cu o viteză incredibilă, Luke își reactivă arma pentru a para atacul lui Vader. Acesta lovi iar și iar, dar Luke blocă fiecare lovitură. Curând, Vader respira greu prin aparatul respirator.

Nu-l pot lăsa pe Luke să mă învingă, gândi Vader. *Nu-l voi lăsa pe Împărat să-l*

aibă!

O lovitură precisă a lui Luke îl trimise pe Vader peste marginea platformei înălțate. Prăbușindu-se pe podeaua metalică de dedesubt, Vader mârâi când simți cum un cablu cibernetic i se rupe în piciorul drept. Luke încercă să se distanțeze de Vader sărind pe o pasarelă care se întindea pe tavanul sălii tronului.

— Gândurile te trădează, tată, spuse Luke. Simt binele din tine... conflictul.

Ridicându-se la etajul de dedesubt cu un disconfort evident, Vader spuse:

— Nu există niciun conflict.

— Nu te-ai putut hotărî să mă omori înainte, spuse Luke în timp ce se deplasa pe pasarelă, și nu cred că mă vei distruge acum.

Schimbându-și concentrarea spre suporturile metalice care fixau pasarela de tavan, Vader spuse:

— Dacă nu vei lupta, atunci îți vei întâlni destinul.

Lordul Întunecat își aruncă în sus sabia încă activată. Luke se feri de lama roșie, dar nu putu să o oprească să taie suportii pasarelei, care se desprinseseră de pe tavan și îl trimise pe Luke să cadă pe podea. Vader îl privi pe Luke rostogolindu-se de sub platforma ridicată a Împăratului. Sabia lui Vader se dezactivase și aterizase pe podea la câțiva metri de el. Își întinse mâna în timp ce sabia zbura de pe podea pentru a reveni în strânsoarea sa. Activă lama armei și coborî un rând de trepte până în zona de sub platformă, unde grinzile metalice ofereau numeroase ascunzători.

În afara *Stelei Morții* și pe Luna Sanctuar, bătălia dintre Imperiu și Rebeli făcea ravagii, dar lui Vader nu-i păsa deloc. În ceea ce-l privea, duelul său cu Luke era singura bătălie care conta.

Căutând în umbrele de sub platformă cea mai mică mișcare, tatăl spuse:

— Nu te poți ascunde la nesfârșit, Luke.

Din întuneric, fiul său spuse:

— Nu mă voi lupta cu tine.

— Predă-te părții întunecate, îl îndemnă Vader. Este singura cale prin care îți poți salva prietenii. Vader fu brusc conștient că Luke se gândea acum la prietenii săi, grija lui pentru ei fiind aproape palpabilă. Da, spuse Vader, gândurile te trădează. Sentimentele tale pentru ei sunt puternice. Mai ales pentru...

Luke fu incapabil să-l oprească pe Vader din accesarea minții sale.

— Sora ta! exclamă Vader. Deci... ai o soră geamănă. Sentimentele tale au trădat-o acum și pe ea. Obi-Wan a fost înțelept să o ascundă de mine. Acum eșecul lui este complet. Mergând mai departe în adâncurile de sub platformă, spuse: Dacă tu nu te vei alătura părții întunecate, atunci poate că ea o va face.

— Nu! strigă Luke, aprinzându-și sabia în timp ce se repezea din ascunzătoare pentru a-l ataca pe Vader.

Zburară scânteii în timp ce schimbau lovituri în zona întunecată și înghesuită, iar Vader fu nevoit să se retragă de sub platformă până când ajunseră la marginea unui pod scurt, lângă un puț de lift, adânc și deschis.

O lovitură fulgerătoare deterioră sistemul de susținere a vieții lui Vader și, în timp ce cădea pe spate de balustrada podului, nu putu împiedica lama lui Luke să îi secționeze încheietura mâinii drepte. Piese metalice și electronice zburară din ciotul sfărâmat al lui Vader, iar sabia sa zbură peste marginea podului și căzu în puțul aparent fără fund. Rănit grav și complet epuizat, Vader își ridică privirea și văzu sabia lui Luke înclinată pentru a-i da o lovitură mortală.

Împăratul se ridicase de pe tronul său pentru a veni pe scara din spatele lui Luke.

— Bine! spuse Împăratul. Ura ta te-a făcut puternic. Acum, împlinește-ți destinul și ia-i locul tatălui tău alături de mine!

Deci așa se termină totul, gândi Vader.

Dar apoi Luke își dezactivă sabia și spuse:

— Niciodată! Aruncând arma într-o parte, declară: Nu voi trece niciodată de partea întunecată. Ai eșuat, Înălțimea Ta. Sunt Jedi, ca și tatăl meu înaintea mea.

Împăratul se încruntă. Cu o nemulțumire incomensurabilă, spuse:

— Așa să fie... *Jedi*. Dacă nu te vei transforma, vei fi *distrus*.

Încă întins pe balustrada podului de lângă puțul liftului, Vader îl privi pe Împărat cum își întindea degetele noduroase și dezlănțuia fulgere albastre orbitoare din vârful lor. Fulgerele îl loviră pe Luke, care încercă să devieze benzile de energie sfârâitoare, dar fu atât de copleșit încât corpul său se prăbuși pe podea.

Nu, gândi Vader. Nu. Nu așa.

În timp ce Împăratul continua să îl lovească pe Luke cu barajul său de fulgere Sith, Vader se ridică cu greu în picioare. Un picior era rupt, iar celălalt nu funcționa bine. Mișcându-se cu stângăcie, își mută greutatea pentru a sta alături de Stăpânul său. Pe podea, Luke se zbătea în agonie și era la un pas de moarte în timp ce gemea:

— Tată, te rog. Ajută-mă.

Vader îl privi pe Luke cum se ghemuia în poziție fetală în timp ce Împăratul arunca un val și mai năucitor de fulgere asupra victimei sale. Vader nu avea nicio îndoială că Luke era pe cale să moară. Fiul său țipă.

Nu doar fiul meu...

Împăratul dezlănțui o altă rundă de fulgere.

...sau fiul lui Padme...

Luke țipă și mai tare.

...ci fiul meu... care mă iubește.

Hainele lui Luke începură să fumege în timp ce corpul lui avea spasme involuntare.

Dintr-o dată, Vader își dădu seama că nu mai era preocupat de viitorul său personal. În ciuda tuturor lucrurilor îngrozitoare și de nedescris pe care le făcuse în viața lui, știa că nu putea sta deoparte și să permită ca Împăratul să-l ucidă pe Luke. Și în acel moment de conștientizare, nu mai era Darth Vader. Era Anakin Skywalker.

Avu nevoie de toată puterea care îi mai rămăsese pentru a-l apuca pe Împărat din spate, a-l ridica de pe picioare și a-l purta până la puțul deschis al liftului.

Împărat pricăjit continuă să lanseze fulgere, dar acestea se abătură de la Luke și făcură un arc de cerc pentru a se prăbuși peste el și ucenicul său revoltat. Fulgerele pătrunseră în sistemul de susținere a vieții al lui Vader și electrocutară rămășițele organice ale lui Anakin, dar acesta merse înainte până când îl putu arunca pe Împărat în puțul liftului. Palpatine țipă în timp ce trupul său se prăbușea în puț. Încă prins în armura lui Darth Vader, Anakin se prăbuși la marginea puțului, dar auzi explozia de energie întunecată care îl mistui pe Împărat în cădere.

Auzindu-și propria respirație răgușită, Anakin știa că aparatul respirator al căștii lui Vader era stricat. Simți că ceva îl trage de umeri și își dădu seama că Luke se târâse lângă el și îl îndepărta de marginea abisului.

În ciuda propriilor răni, Luke reuși să-și tragă tatăl până la hangarul în care se

afla naveta lui Vader. Călătoria fu îngreunată și mai mult de faptul că Rebelii dezactivaseră proiectorul scutului energetic de pe Luna Sanctuar, iar *Steaua Morții* era acum sub un atac puternic. Încercând să-și țină picioarele în echilibru în timp ce stația de luptă era răvășită de explozii, Luke își târî tatăl până la rampa navetei înainte să se prăbușească din cauza efortului.

Nu va reuși să supraviețuiască, gândi Anakin. Nu dacă mă cară.

— Luke, oftă el, ajută-mă să-mi scot masca asta.

Luke îngenunche lângă el și spuse:

— Dar vei muri.

— Nimic nu mai poate opri asta acum, spuse Anakin. Măcar o dată... lasă-mă să te privesc... cu ochii mei.

Încet, cu grijă, Luke ridică casca lui Vader, apoi îndepărtă platoul facial de pe cochilia neagră din duroțel care îi înfășura gâtul. Pe măsură ce trăsăturile cicatrizate ale lui Anakin erau expuse, fu surprins să simtă cum îi curg lacrimi în ochi.

S-a terminat, gândi el. Coșmarul s-a terminat. Apoi zâmbi slab și spuse:

— Acum... du-te, fiul meu. Lasă-mă.

— Nu, insistă Luke. Vii cu mine. Nu te voi lăsa aici. Trebuie să te salvez.

Anakin zâmbi din nou.

— Deja ai făcut-o, Luke. Ai avut dreptate. Forțându-și ultimele răsuflări, spuse: Ai avut dreptate în privința mea. Spune-i surorii tale... că ai avut dreptate.

Închizând ochii în timp ce se prăbușea pe spate pe rampa navetei, Anakin Skywalker avu toate motivele să creadă că în sfârșit era pe cale să îmbrățișeze întunericul perpetuu.

Nu pentru prima dată, se înșelase.

Epilog

Inițial, pentru Anakin Skywalker există întuneric, un tărâm de umbră fără margini, ca un univers fără stele. Dar apoi, de undeva de la marginea conștiinței sale, percepu o lumină îndepărtată, strălucitoare, apoi auzi o voce spunând: *Anakin*.

Vocea îi era cunoscută. Deși Anakin nu mai avea un corp sau o gură cu care să vorbească, răspunse cumva:

Obi-Wan? Maestre, îmi pare atât de rău. Foarte, foarte, foarte...

Anakin, ascultă cu atenție, îl întrerupse Obi-Wan, iar Anakin fu conștient că lumina îndepărtată devenea fie mai puternică, fie mai apropiată, sau poate ambele. Te afli în lumea de dincolo a Forței, dar dacă vei dori vreodată să revii în spațiul corporal, atunci mai am un lucru să te învăț. O modalitate de a deveni una cu Forța. Dacă alegi această cale spre nemurire, atunci trebuie să mă asculți acum, înainte să-ți dispară conștiința.

Știind că nu mai putea fi salvat, Anakin spuse:

Dar, Maestre... de ce eu?

Pentru că tu ai pus capăt ororii, Anakin, spuse Obi-Wan. Pentru că ai împlinit profeția. Pentru că ai fost... și ești... Cel Ales...

Lumina era foarte strălucitoare acum.

Primul gând al lui Anakin fu că și-ar putea vedea din nou copiii. Apoi spuse:

Mulțumesc, Maestre.

* * *

Luând naveta Imperială, Luke Skywalker scăpase cu rămășițele tatălui său de pe *Steaua Morții* cu doar o clipă înainte ca stația de luptă să explodeze. După ce ateriză pe Luna Sanctuar, Luke pregăti o înmormântare privată într-un luminiș din pădure.

Se lăsase noaptea când Luke așeză trupul îmbrăcat în armură al lui Anakin Skywalker pe un morman de lemne adunate. În timp ce aprindea rugul, Luke spuse:

— Îi ard armura și odată cu ea numele de Darth Vader. Fie ca numele lui Anakin Skywalker să fie o lumină care să-i ghideze pe Jedi pentru generațiile viitoare.

Luke nu era conștient de spiritele care îl priveau din umbra pădurii. Dar, mai târziu, când se alătură aliaților săi pentru a sărbători victoria în satul din vârful copacului, unde locuiau Ewokii, Luke văzu trei apariții strălucitoare materializându-se în întuneric. Erau Obi-Wan Kenobi, Yoda... și tatăl său, Anakin Skywalker.

Jedii se întorseseră.

SFÂRȘIT



UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SIȚH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

